41. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1985. FEBRUÁR 13.

Ludas Matyi

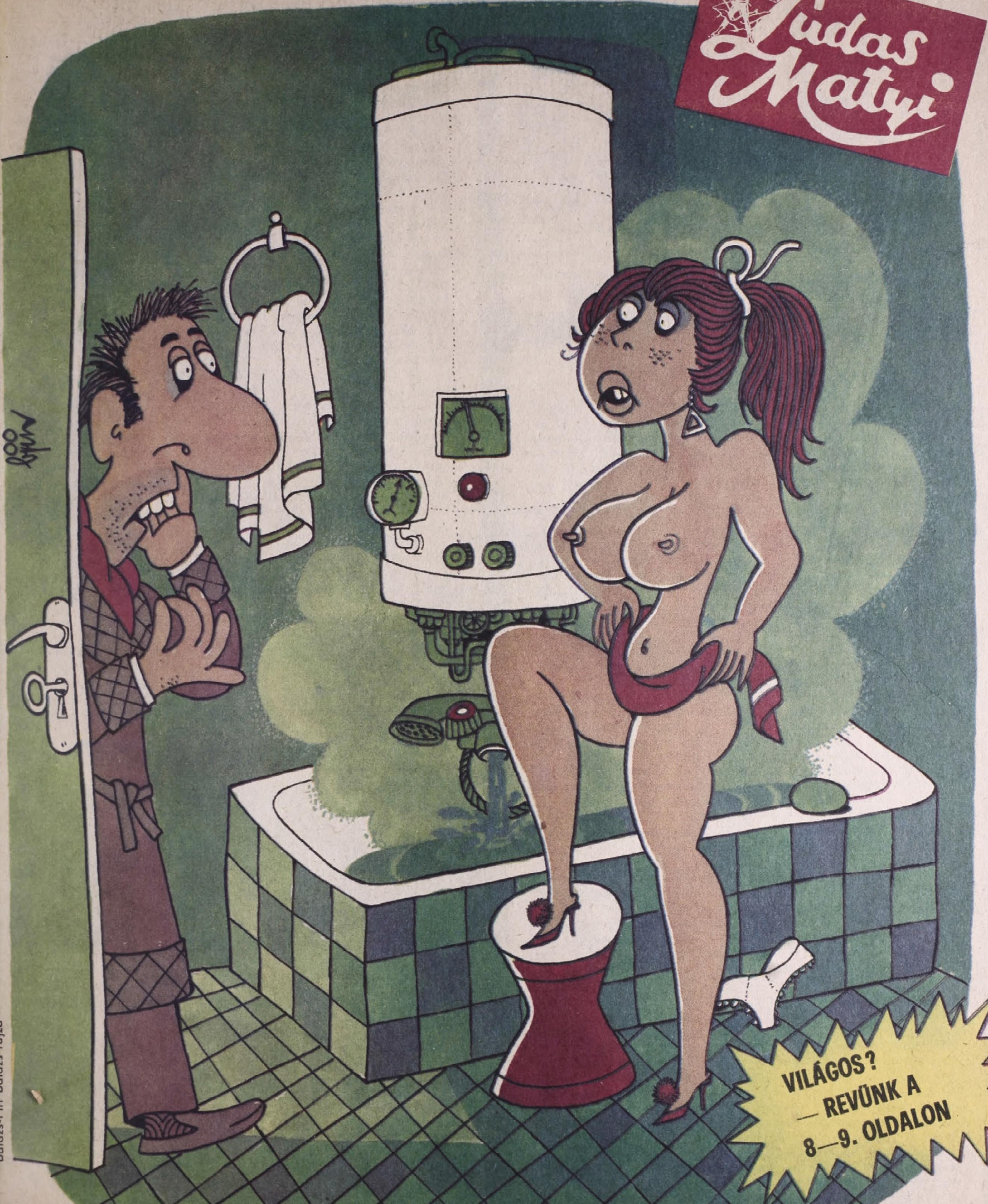

VILÁGOS?
— REVÜNK A
8—9. OLDALON

Balázs-Piri Balázs rajza

– De Micike, maga nálam akar fürödni? Hát nem látja, hogy villanybojlerem van?

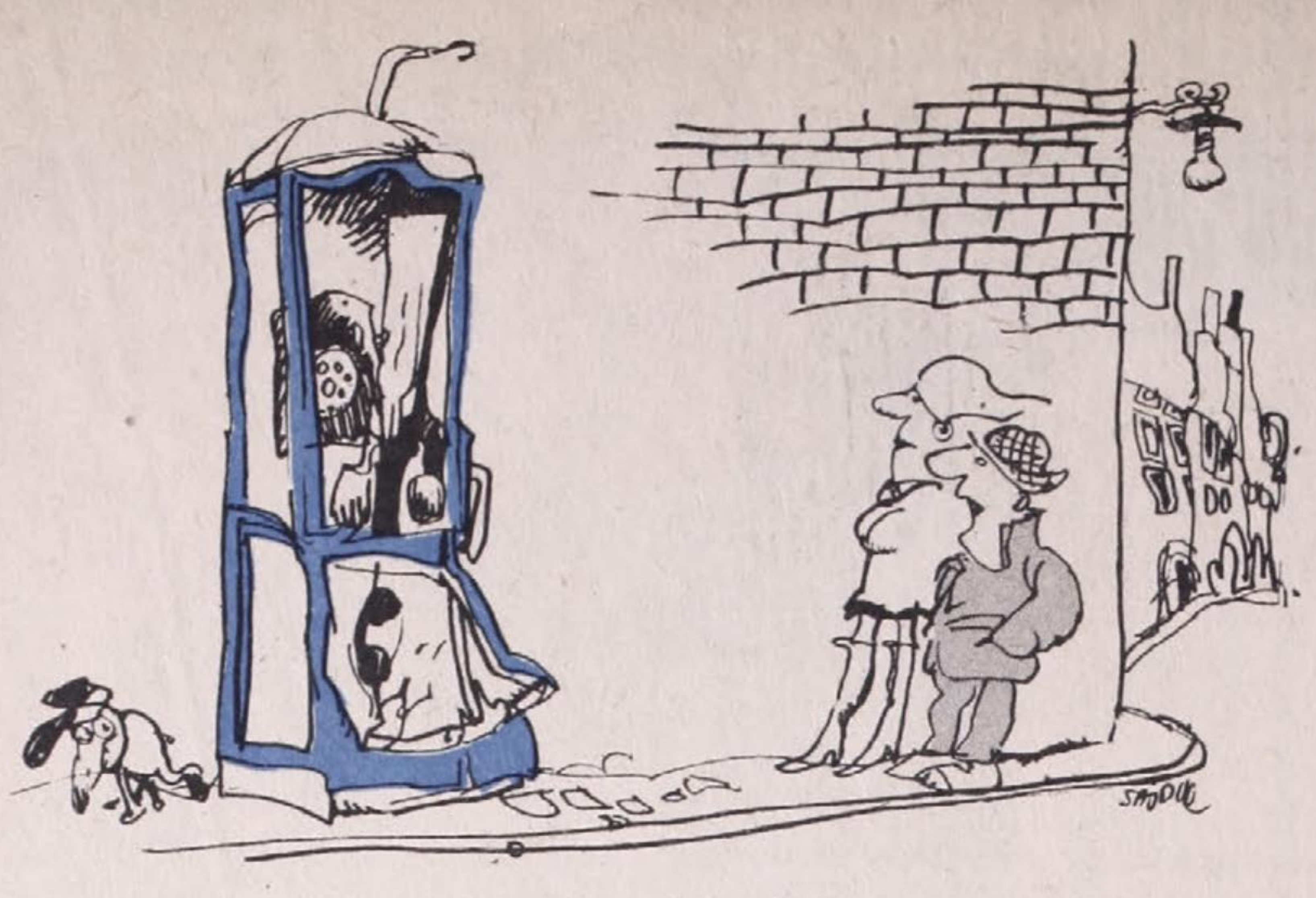

– Vandalizmus, vandalizmus! De néha úgy érzem, hogy megérdemli!

Ez egy ilyen város

Hogy milyen is? Minden ünnepélyesség nélkül kijelentem, hogy Budapest hatalmasat fejlődött ez alatt a 40 év alatt. Területe 194 négyzetkilométerről 575-re nőtt! És amíg egy kisebb ügy elintézéséhez határozatok sorát kell hozni – és akkor sem biztos, hogy megoldódik –, ez a jelentős növekedés egyetlen döntéssel következett be. És Budapest azóta is fejlődik, és mennyi mindenben van lemaradva!

Mert itt mindig közbejött valami. Ez egy ilyen város! A Tabán lebontására például 1909-ben hoztak határozatot és 1934-ben kezdték el. És mostanában kezdjük sajnálni, hogy lebontották. Az idő és a fejlődés gyorsulását jelzi, hogy a Nemzeti Színház húsz év előtti eltüntetését már régóta sajnáljuk. Pedig akkor azt hittük, hogy mostanra már működik az új. Ki gondolta volna, hogy megint közbejön valami? Fontosabb, hogy a metróhálózat – egy-két közbejövés ellenére – mégis csak megvalósult és tovább bővül, hacsak nem jön közbe valami. Ma mind kevesebben emlékezhetnek arra, hogy a metró megépítéséről már a harmincas évek második felében tárgyaltak (akkor mélyvasútnak mondták). De annyira közbejött valami, hogy alig több mint 10 esztendőre rá mint új elgondolást sikerült kihirdetni. Persze ez a terv sokkal nagyobb szabású volt és nyilván azért kapta a metró nevet, mert külföldi apától és magyar anyától származik. Ahogy ez már a fiataloknál szokás, nem mindenben üt az apjára. Ő például félévszázada nem változtatta az árfolyamát, a kicsikének 15-se kellett hozzá. Ugyanakkor van, amiben a mai fiatalok nagyon hasonlítanak a régiekre. „De jó lenne egy önálló lakás, ahol . . ." – hallom ifjú kollégámtól. Mintha egykori önmagamat hallanám! Legfeljebb az ahol-lal folytatódó mellékmondatot fogalmaztam finomabban. Ha jól emlékszem . . .

Itt ugyanis mindig volt valamilyen lakásépítési program, de mindig közbejött valami. És „rontották a lakáshelyzetet a nagyarányú bontások és az elhúzódó renoválások" – olvasom egy, a harmincas évek Budapestjéről szóló történeti leírásban. Eszerint annak idején akadt lakás, amelynek a teljes felújítása majd három hónapig tartott! No persze akkor nem ismerték a tömbrehabilitációt, még nem tudták, hogy mi az igazán lassú. Bezzeg innen Nyugatra! Például Győrben! Ott jóval korábban hozzáfogtak. Abból kiindulva, hogy addig kell elkezdeni a felújítást, amíg van még mit felújítani.

Ez egy olyan város, amely vezet Európában az utcák átkeresztelésében. Még szerencse, hogy kisebb részük azért megőrizte régi nevét, így például sok évtizede változatlanul van Kádár utca, Losonci utca, Lázár utca és Szépvölgyi út. És ha már az elnevezéseknél tartunk: itt pestiek élnek a Duna mindkét partján, holott a budaiak budaiak. De mint a főváros lakói, pestiek. És az is csupán egy határozaton múlt, hogy itt alakult ki a magyar főváros: annak idején Buda mellett Visegrád és Nagymaros is szerepelt a javaslatban. Ez esetben nem jött közbe semmi: Buda mellett döntött Zsigmond király. Akit – mert kivégeztette Kontot és társait – zsarnokként ismer ez a város, mégha sokat tett is Buda építéséért. Ha Nagymaros mellett dönt, akkor mindaz, ami ma Budapestre vonatkozik, Nagymarosra értendő. Mi budaiak és pestiek pedig vidékiek lennénk. Már, aki nem költözött volna fel Nagymarosra. Mert ez egy ilyen város.

Földi Iván

A nyolcadik pecsét

A fiatalasszony boldog. Boldog mert szép, mert fiatal, mert asszony. Szépsége, fiatalsága, családja másoknak is lehet, de neki háza is van, s ezt már kevesebben mondhatják el magukról. Illetve még nincs háza, de lesz, épül már Sashalmon. És vízvezeték is lesz benne, most már biztos, mert megvan az engedélyeztetéséhez szükséges valamennyi pecsét.

A fiatalasszony boldog, mert nem kis sikerélményt jelent ennyi bélyegzőlenyomatot összeszedni. Többször is megszámolja: a Postától három; a Távfűtő Művektől, a Fővárosi Gázművektől, a Fővárosi Csatornázási Művektől, az Elektromos Művektől és a BKV-tól egy-egy. Ez összesen nyolc. Enynyi hatóságnak kellett nyilatkoznia arról, hogy távlati terveiket nem keresztezi a fiatalasszonyék vízvezetéke.

A fiatalasszony boldog, de bizonytalan is egy kicsit. Elég lesz a nyolc pecsét? A BKV-t meg kellett kérdezni, nem akar-e metrót fúrni Sashalom peremén. Nem kellene megkérdezni Londonban az Admiralitás Lordját: az angol kereskedelmi flotta érdekei nem kívánják-e meg Sashalom hajózhatóvá tételét a közeljövőben? Vagy ott van az a Reagan elnök, aki annyi szörnyűséget telepíttet szerte Európában. Nem kellene pecsétes nyilatkozatra bírni őt is, hogy Sashalmon soha?!

Én már kevéssé vagyok fiatal, még kevésbé boldog, de annál bizonytalanabb. Valóban kell nyolc pecsét egy vízvezetékhez? Nem lehetne egyszerűsíteni? Legalább azt a három postai pecsétet nem kellene egy helyen kiadni? Hiszen szegény postánk így is alig győzi emberrel és pénzzel, különben nem kényszerült volna a 85 százalékos áremelésre. Nem lehetne, hogy a bélyegzős nyolcak ötévenként a kerületi tanáccsal egyeztessék elképzeléseiket, s akkor csak egy helyen – a tanácsnál – instanciázna az ügyfél?

Lehetne, persze, hogy lehetne. De akkor hol maradna a sikerélmény?

A fiatalasszonyé, aki ragyogó arccal lobogtatja munkatársai előtt papírját: lám, sikerrel vette mind a nyolc akadályt. Úgyis olyan puhány ez a háborúktól megkímélt nemzedék, kell, hogy néha próbára tegyük a türelmüket, kitartásukat, küzdőképességüket.

És hol maradna a társadalom sikerélménye? A fiatal házasoknak lakni kell valahol. Lakást nem tudunk adni, építőanyagot sem mindig, kölcsönt is csak úgy, hogy beleőszülnek mire kinyögik. Adunk hát bélyegzőket, mert annak bőviben vagyunk.

Az a meggyőződésem, hogy egy társadalom gazdagsága és bélyegzőinek száma mindig fordított arányban áll egymással.

Radványi Barna

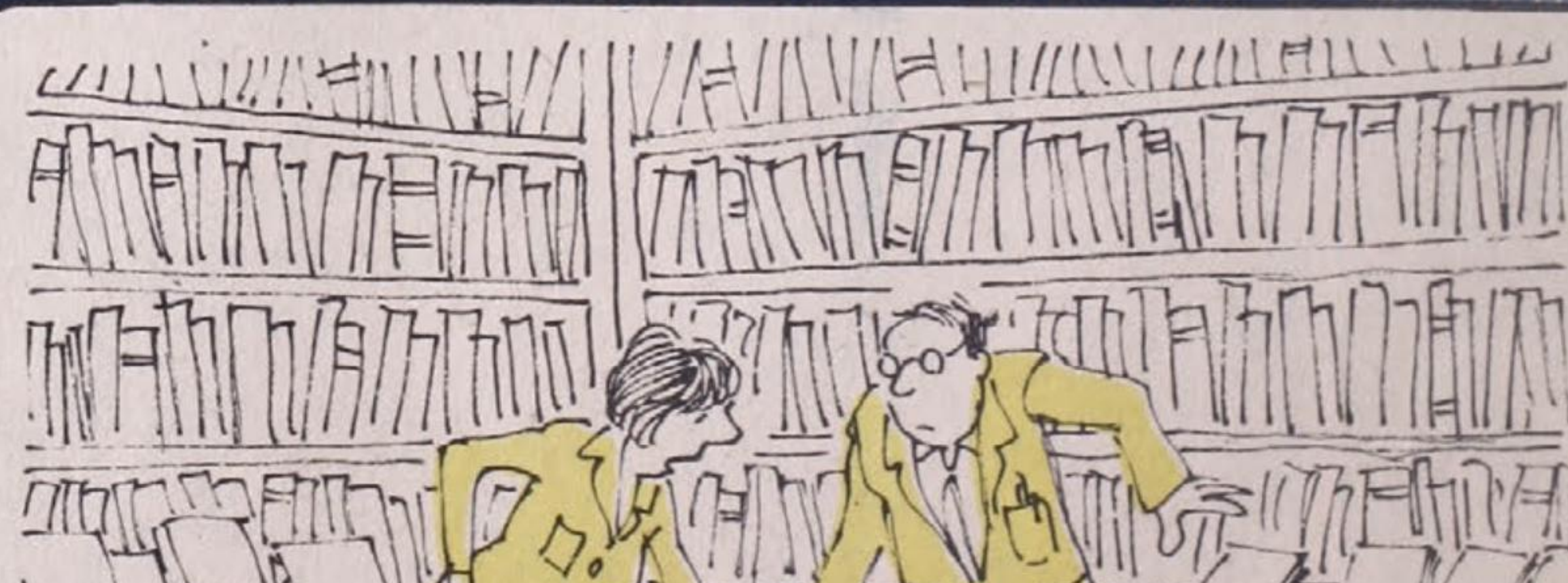

– Már megint egy nyugdíjas, aki azt hitte, hogy a kultúra nem áru!

LEHOCZKI ISTVÁN:

Hát most...

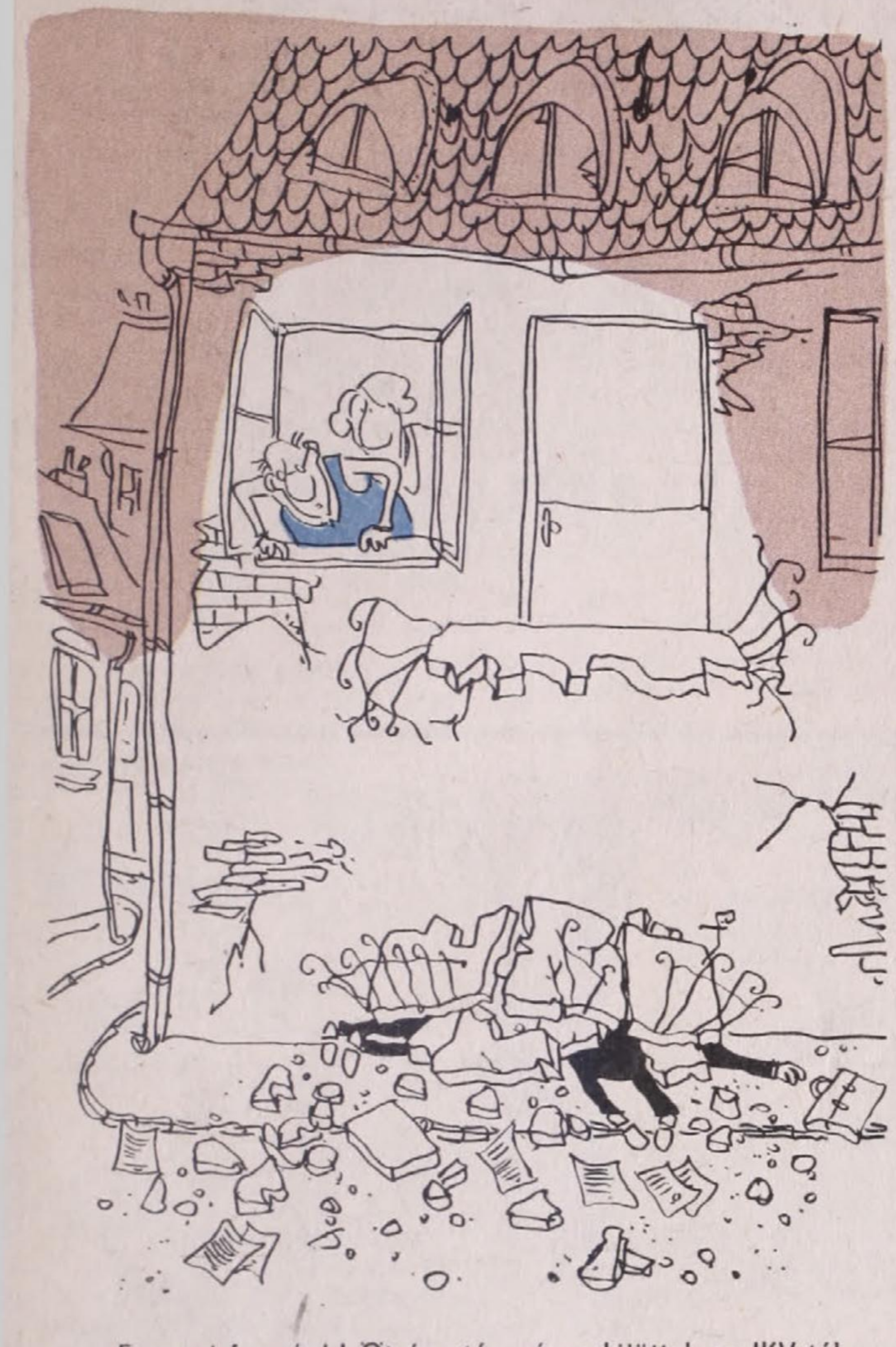

– Ez a mi formánk! Öt év után végre kijöttek az IKV-tól, megnézni az erkélyt...

HATÁRSZEMLE

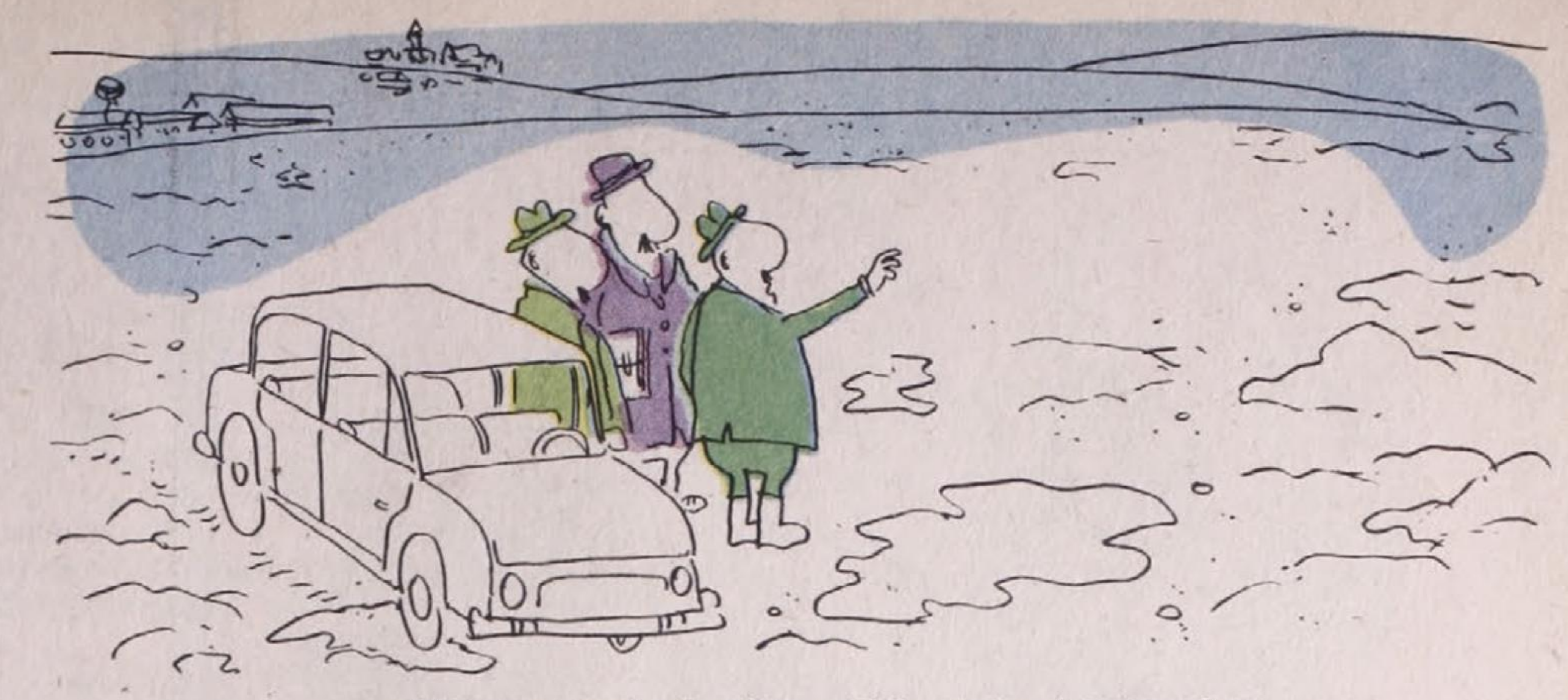

– Idén tavasszal a bankba vetjük minden bizalmunkat...

– Kengyelfutó érkezett a győri részlegtől, úgy látszik megint nem tudnak hívni minket!

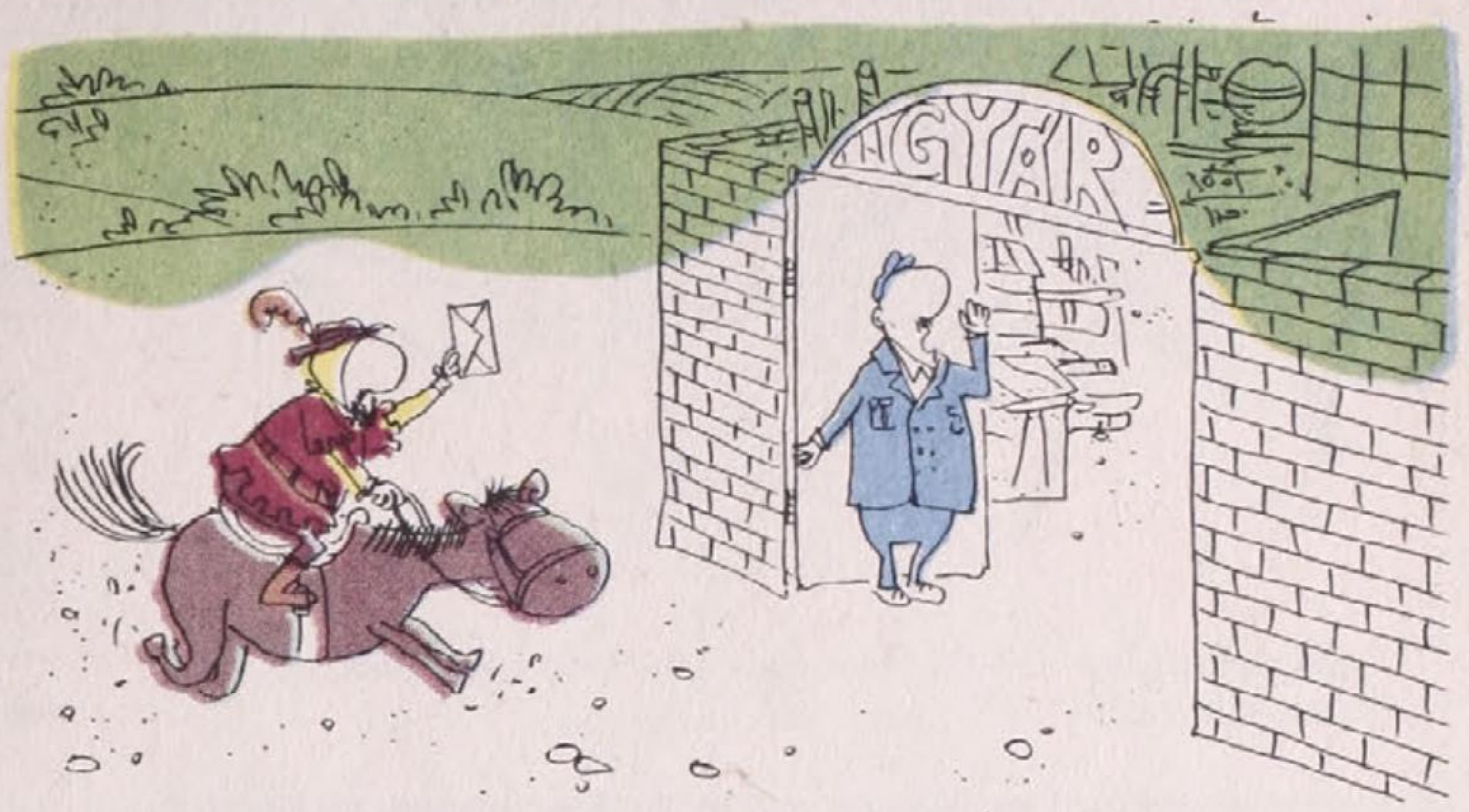

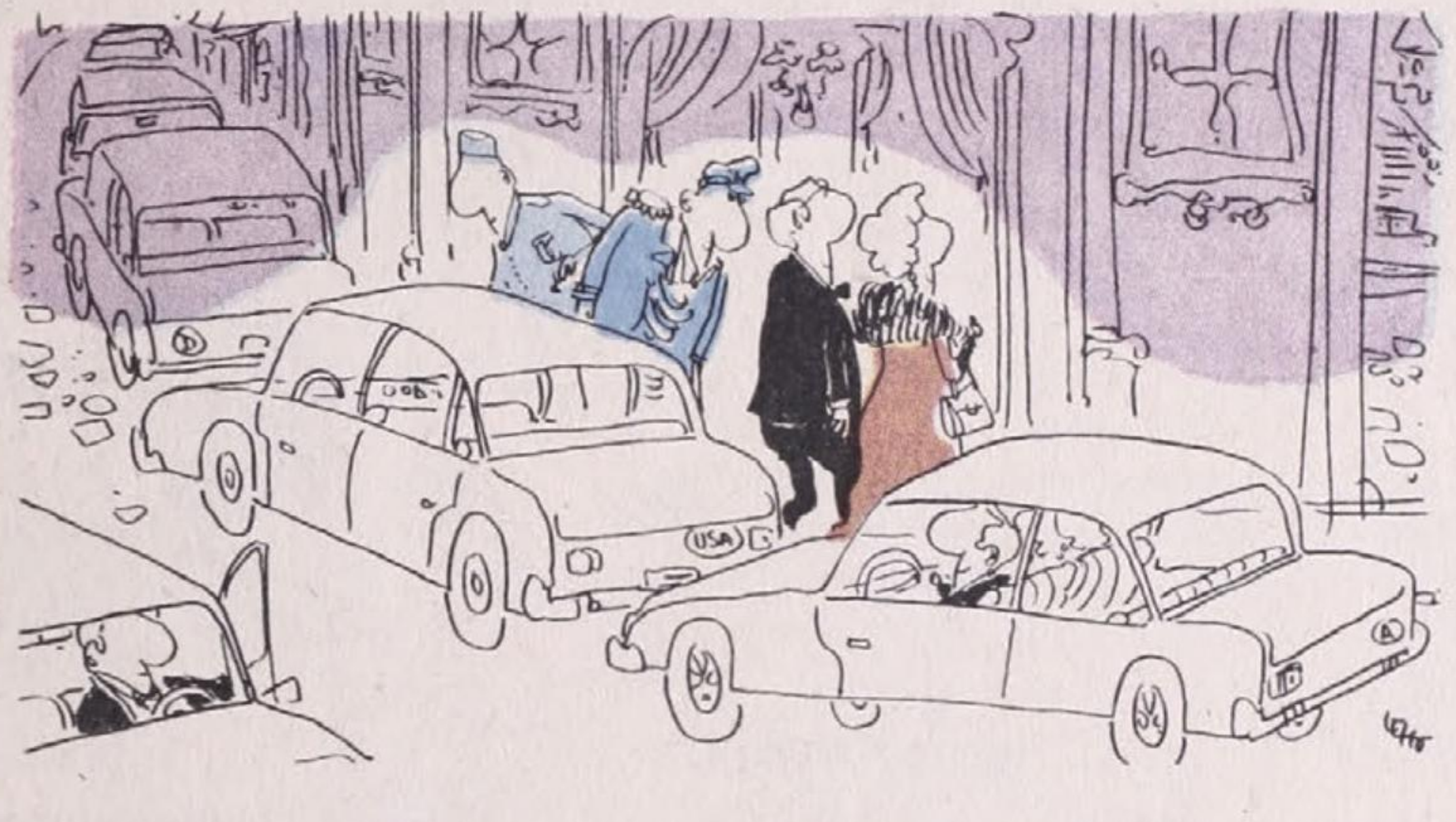

EZ MÉG NINCSEN

„Idegenbe szakadtak bálja" a Hiltonban

BŰNBÁNAT ÉS FOGADALOM

A munkaidőm nyolckor kezdődik, de amióta hatékonyság van, többnyire már jóval előbb a szerkesztőségben humorizálok. Na, megyek be a minap is, még messze nem pitymallik, a kakasok most fordulnak a másik oldalukra, ám a rajzolók szobája felől siránkozó kántálás, eszeveszett jajongás üti meg a fülemet. Minthogy utálom, ha a környezetemben más is ütődött, odarohanok, rájuk döntöm az ajtót.

Érdekes látvány. Mindannyian a pucér padlón térdepelnek, szemükben könny csillog.

— Bételt a föld hamissággal — énekli reszkető hangon a karikaturisták legfiatalabbika —, és égre kiáltandanak az mi fertelmes vétkeink.

És rádördül a kórus:

— A magyarok haragjától, ments meg Uram minket!

— Na, álljon meg a menet — mondom az egyenest. — Mit jelentsen ez a téboly?

— Mindennek vége — hüppög a legfiatalabb karikaturista és könnytől maszatos a kis arca. — Rájöttek. Le vagyunk leplezve. Hogy most már száz és száz éve ebben az országban mindenről mi tehetünk. Olvasd.

Kezembe nyomja a Magyar Nemzet január 29-i számának a vezércikkét. Olvasom. Azt mondja:

> Igazgató úr! Önnek elárulhatom, hogy lógós „melós" jobbára csak a karikatúrákon létezik. Többnyire *rossz munkaszervezés van, hibás érdekeltségi rendszer* – még tegnap is —, és van még sok egyéb, csak épp a vicclap lógósa nincs sehol.

— Érted! — dörren rám a karikaturisták legokosabbika, bár mind okos. — Lógós nem létezik, csak mi találjuk ki a perverz agyunkkal. Mi rajzoljuk az elvetemült tollainkkal. Mi! Mi!! Mi!!! Minthogy pedig a mű valahol azonos az alkotójával, ki a lógós ma nálunk? Mi vagyunk. Mi! Mi!! Mi!!! Budapest lakóinak száma most kétmillió. Ebből másfél minden délelőtt az utcán hemzseg. A moziban. A boltban. A gőzfürdőben. Ezek szerint ki az a másfél millió? Mi vagyunk? Mind a tizenketten. Mi! Mi!! Mi!!!

— Én 1945-ben lerajzoltam egy feketézőt — sírt fel a karikaturisták legidősebbike. — Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa...

— Na és?

— Hogyhogy na és? Hát volt Magyarországon feketéző 1945-ben? Csak én találtam ki. Én álltam a Híradó mozi előtt, én kiabáltam vadállati vigyorral, hogy „Órát, aranyat, ékszert!" Én! Én!! Én!!!

— Én meg lerajzoltam egyszer egy kopasz embert, aki saját képmását tetováltatta a saját mellére. De persze csak úgy kitaláltam feneketlen gonoszságomban. Hát létezett nálunk valaha is kopasz ember? Dehogyis létezett. Én voltam a kopasz ember! Én! Én!! Én!!!

És két kézzel tépte roppant üstökét.

— Mindenről mi tehetünk — szólalt meg újra a karikaturisták kórusa. — Mi forduljunk fel a nevünk napján! Minket vigyen el az ördög! Ki velünk!

Már akkor bennem is mocorogni kezdett a penitencia. Uramatyám, hiszen csak nemrégiben írtam egy gyilkos szatírát a fegyverkezési hajszáról. Mert folyton a ledér mókán jár az eszem. Hát létezik fegyverkezési hajsza? Te jóságos ég, már hogyan létezne? Csak úgy kitaláltam. Mert én vagyok a NATO, én vagyok a Pentagon, én vagyok Rogers tábornok. Én! Én!! Én!!! Hirtelen megvérszomjaztam, hosszú éles karmaim nőttek és valami kínzó vágy töltött el, hogy szárnyasrakétákat telepítsek Belgiumba, de valahogy leküzdöttem.

Leküzdöttem, mert eszembe jutott a megoldás. Hogyan tehetnénk jóvá, humoristák, karikaturisták ördögi vétkeinket, amelyeket Árpád apánk óta folyamatosan követünk el honunk és népünk ellen...

Nagyon egyszerű.

Mától kezdve csakis az igazat szabad rajzolnunk. A szépet és a jót. Tévedhetetlen vezetőt. Gyémántgerincű lakáshivatalt. Szuper-külkereskedőt. Aranytojást tojó tyúkot. Okos vezércikkírót.

A megváltó ötlettel újra berontottam a karikaturistákhoz.

Elkéstem.

Már rajzolták.

Peterdi Pál

IFJÚSÁGI ÉV

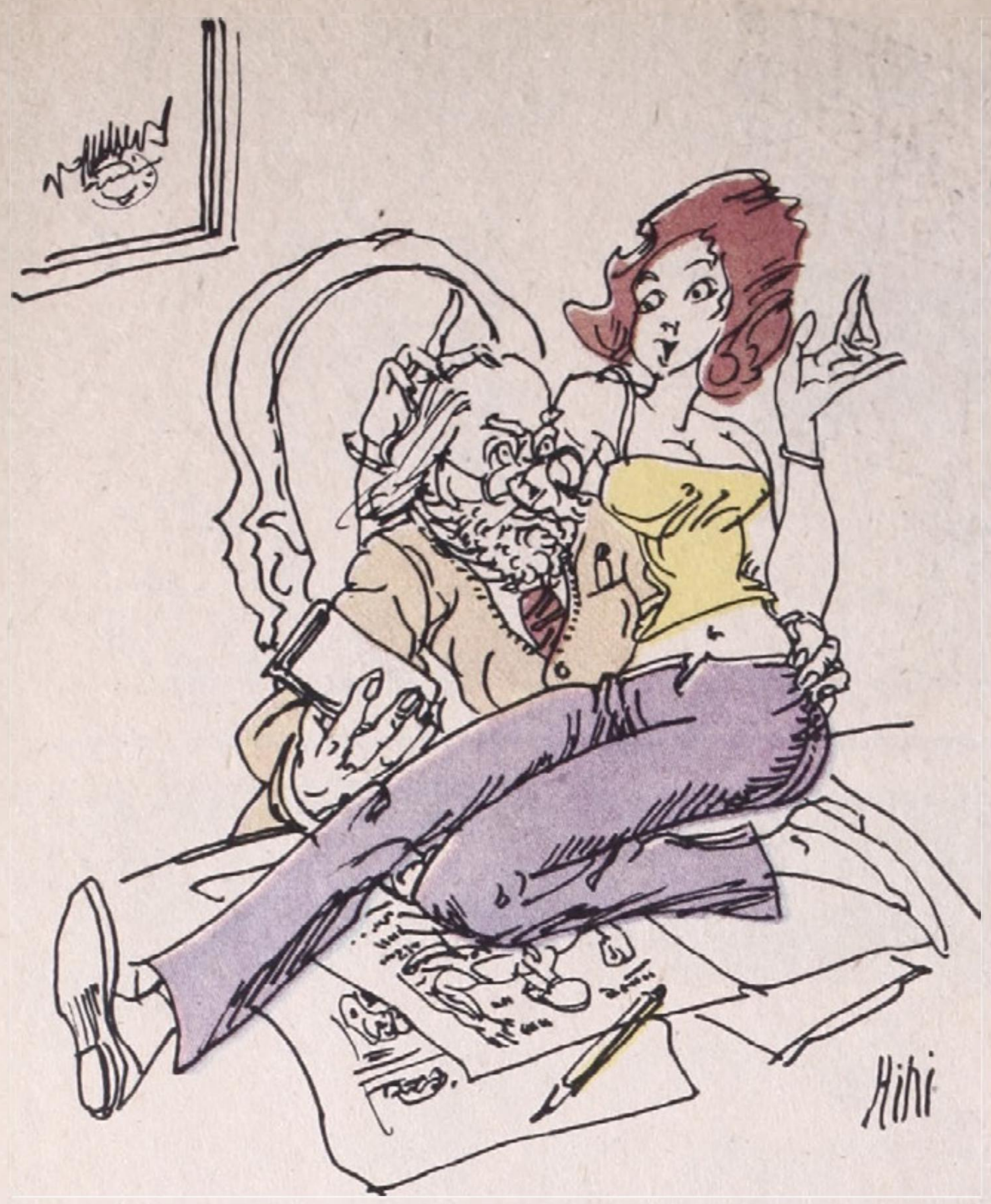

– De professzor úr! Engem nem lehet az idén megbuktatni anatómiából...

SZILÁNKOK

GYÓGYULÓ BETEG

— Doktor úr, mikor hagyhatom el a kórházat?

— Még soká. Kevés az ápolónő és önnek segítenie kell.

FÉRFI DOLGOK

Minden nő annyi idős, amennyinek én érzem.

FURCSA

— Utcán nem ismerkedem. Akkor meg miért menjek ki az utcára?

SZÉP KIS HÁZASSÁG

— *Engem a férjem abból a pénzből tart el, amit barátnőjétől kap.*

ELLENŐR

A villamoson 50 BKV-ellenőr utazott. Összevesztek, hogy melyikük büntessen meg engem.

ZENÉS ÉTTEREM

— *Már a harmincadik nótát húzatja a prímással. Igazán a homlokára ragaszthatna egy százast.*

— *Már nincs hely. A többi vendég pénzével már betelt a homloka.*

ILYEN IS VAN

— Miért olyan rosszkedvű?

— Ilyen az arcberendezésem, higgye el, belülről mindig nevetek.

MŰVÉSZETPÁRTOLÓ

Géza elvárja, hogy még az adósságait is Fellini rendezze.

FOGYÓKÚRA

— Ön miért fogyókúrázik, hiszen csak 48 kiló?

— Semmiféle divatáramlatból nem akarok kimaradni.

TISZTELET

Már egyéves korában elvárta, hogy tiszteljék benne a kort.

TÁRSASLÉNY

Béla a vonaton indulás előtt végigjárja a fülkéket és ha nem lát egy szimpatikus útitársat, inkább nem utazik Nagykanizsára.

CINIZMUS

A jó házasság titka: időben kell abbahagyni.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Ismeretterjesztő előadás folyik egy munkásszálláson. Mikor a végén az előadó feltekint a jegyzeteiből, látja, hogy már csak egy ember ül a széksorokban.

— Köszönöm, hogy ön legalább végighallgatott, barátom.

— Nincs mit köszönnie. Én vagyok a következő előadó...

*

Kovácsné pörlekedik a mosodában:

— *Ide sem teszem be többé a lábam! Nézzék meg, hogy mosnak!*

— *De miért? Hiszen ez a csipketerítő egészen tiszta!*

— *Igen, de amikor behoztam még nem csipke volt, hanem lepedő!*

MŰJÉGPÁLYA

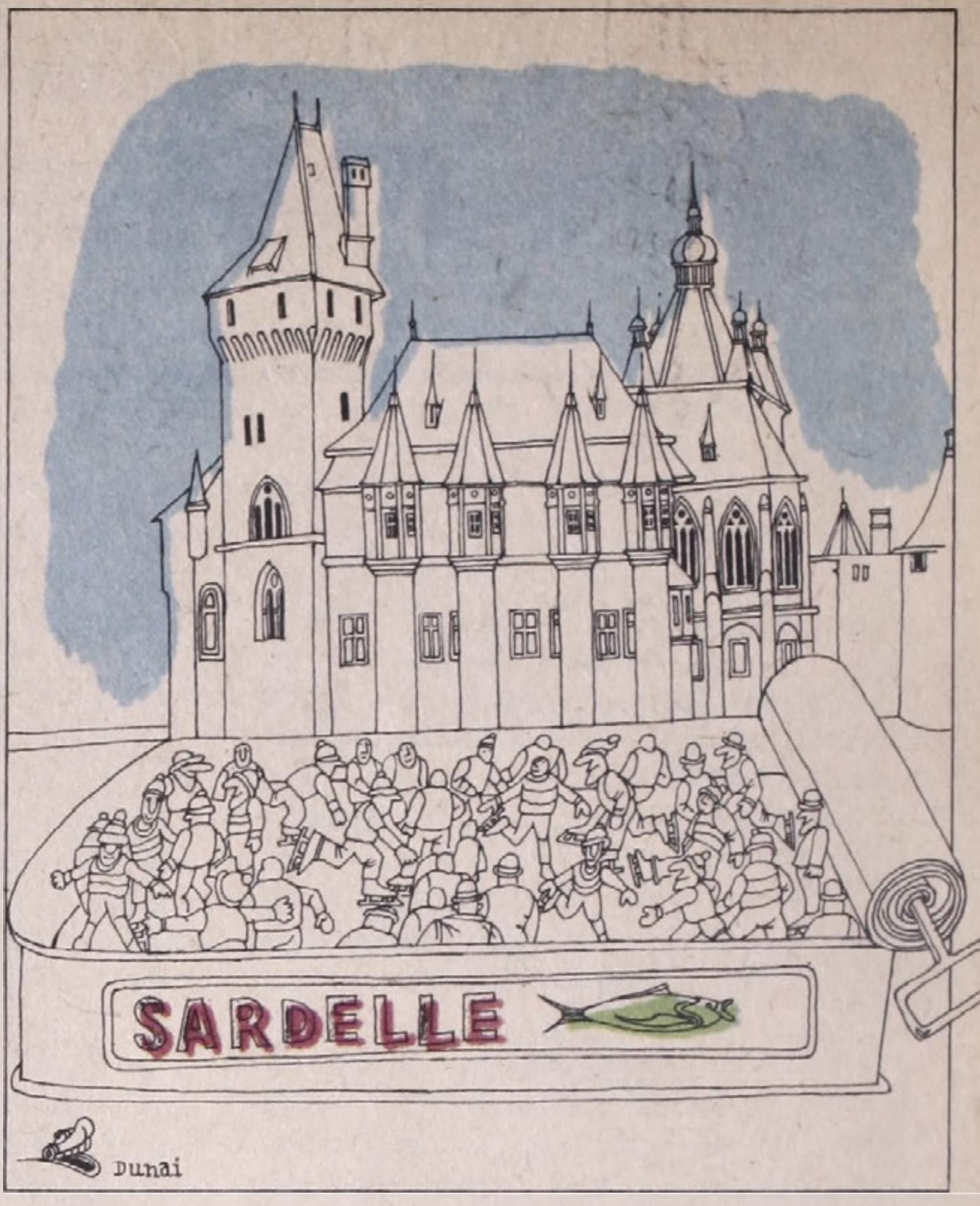

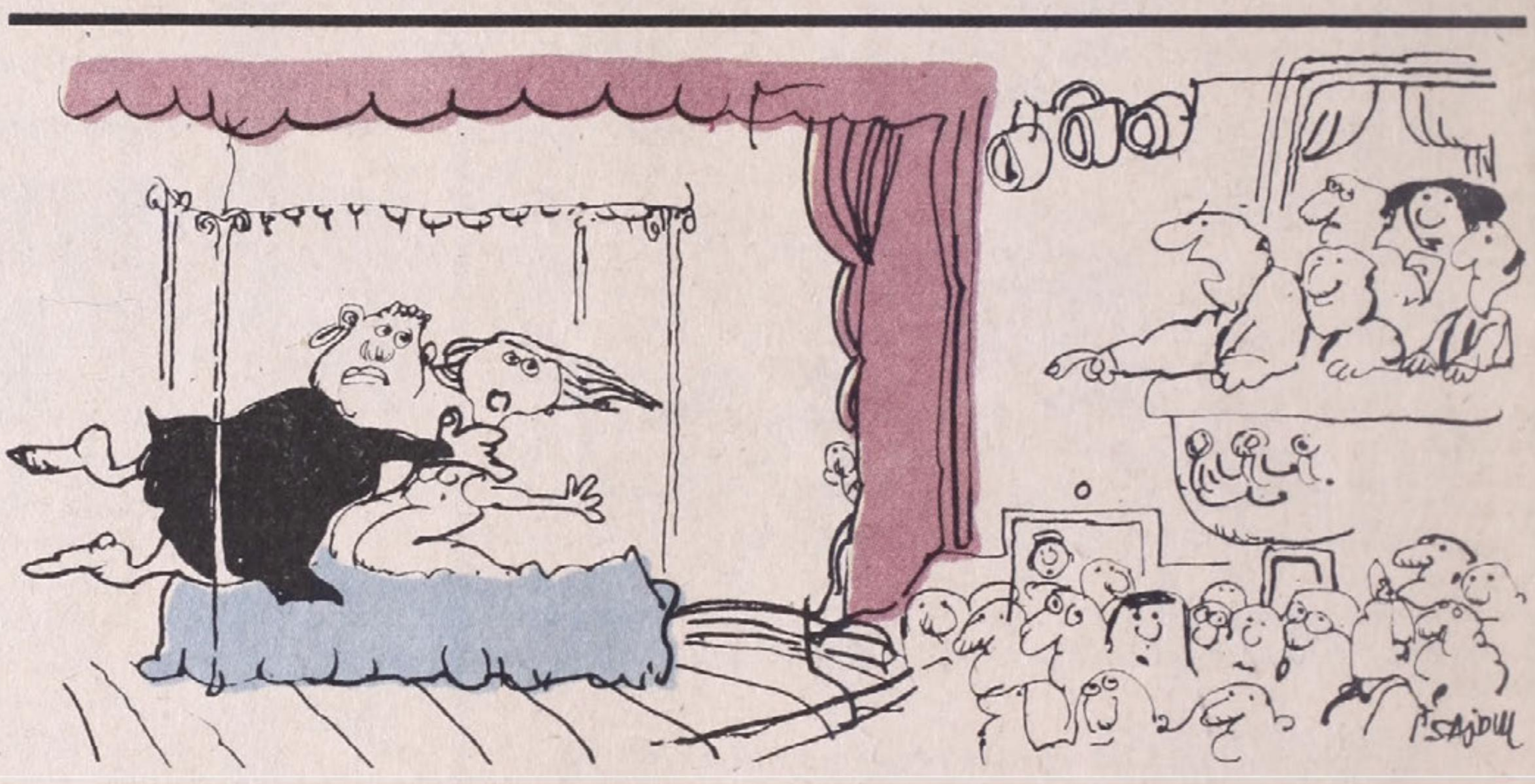

– Ilyen jegyárak mellett tessék nekem tisztességesen megfojtani azt a nőt!

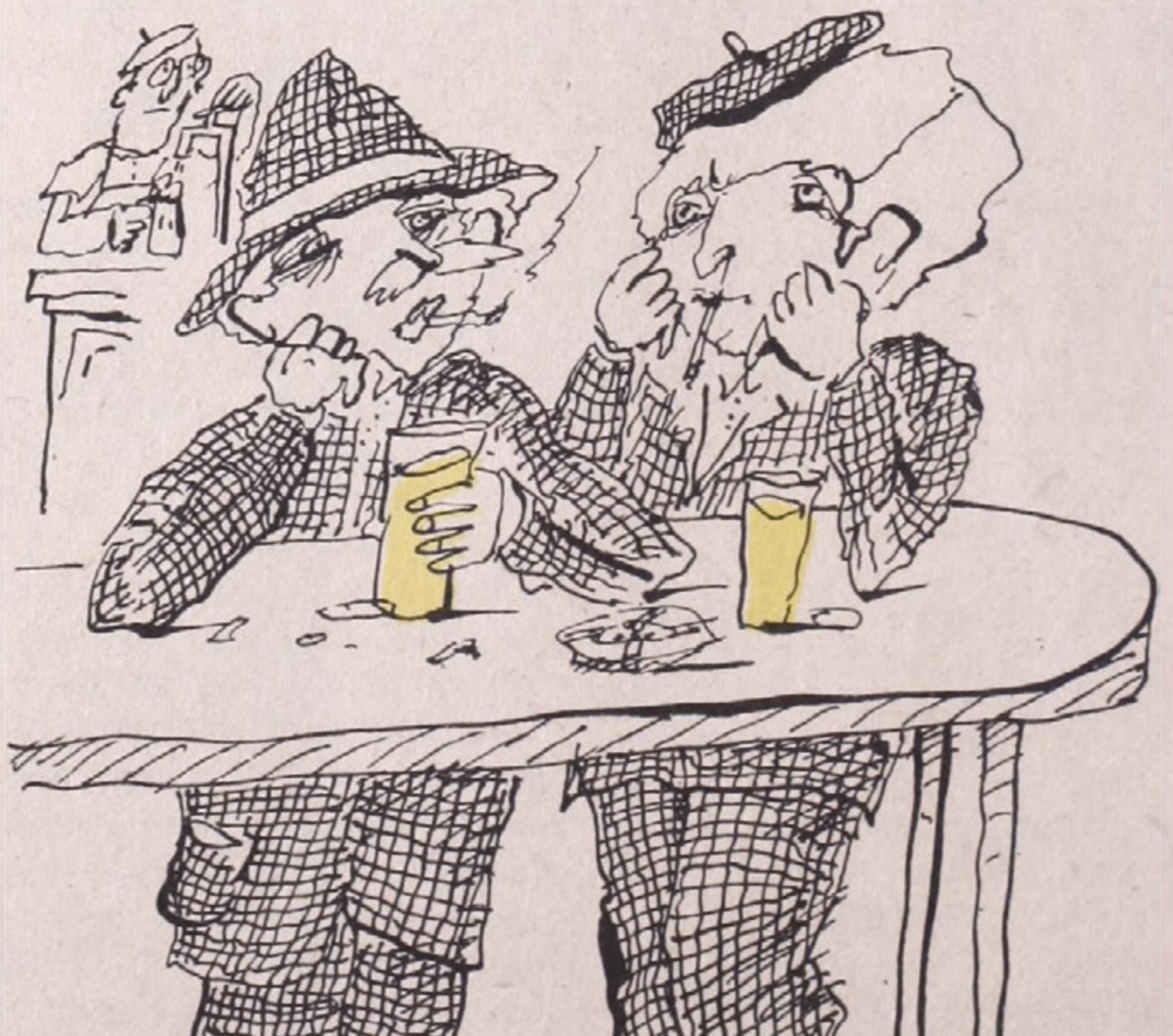

– Jó, jó, egykomám! Van munkahelyed, de miből élsz meg?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

A temetőből kilépő orvos összetalálkozik egy másik orvostársával, aki kalaplevéve üdvözli őt, s megkérdezi:

— Jó napot, kollégám! Meglátogatta a pácienseit?

*

— *Mennyi idős a felesége?*

— *Köszönöm kérdését, mindig ugyanannyi.*

*

— Nos, milyen az új lakásotok?

— Megjárja. Van előnye is, meg hátránya is. A hátránya az, hogy jobbra tőlünk egy bőrgyár van, balra pedig egy sajtgyár.

— És mi az előnye?

— Mindig tudjuk, merről fúj a szél.

HELYREIGAZÍTÁS

①

— Min dolgozol? — kérdezem Daktilus Gerzsontól, az Adjunk nekik irodalmat című hetilap szerkesztőjétől, aki golyóstollát rágva (már félig megette) ült a kávéházi asztalnál.

— Egy helyreigazításon.

— Miért?

— Nagyon kínos ügy. Trocheus Titánnak megjelent egy verse a lapunkban. Olvastad?

— Nem.

— Képzeld el, két sort felcseréltünk a versében. Nagyon kínos. Roppant kínos. A vers négy sor. Felolvassam?

— Nem.

— Akkor felolvasom. A lúdnyak reggel petrence, estére meg kemence. Táncolnak is rá a népek, öregek és koravének.

— És mit cseréltetek fel?

— A vers így jelent meg, hogy Táncolnak is rá a népek, öregek és koravének. A lúdnyak reggel petrence, estére meg kemence.

②

Két héttel később ismét találkoztam Daktilus Gerzsonnal a kávéházban.

— Mit írsz?

— Helyreigazítást. A helyreigazítást rosszul szedték ki. Rengeteg levelet kaptunk. Trocheus Titántól, Trocheus Titánnétól és Trocheus Titánkától, a leányuktól.

— A nyomda ördöge! — mondtam én vigasztaló hangon.

— Az. A fene egye meg! A helyreigazításban bocsánatot kértem az olvasótól, s közöltem a helyes szöveget. És mit gondolsz, mi történt? A helyreigazított vers így jelent meg, hogy aszongya: Ráncolnak is rá a pékek, csövesek és koravének, a tyúknak reggel petrence, estére meg szelence.

③

Amikor legközelebb találkoztam Daktilus Gerzsonnal, aki tévékritikát írt a lapjába, pedig nem is volt televíziója, éppen körmölt valamit. Ceruzával. A golyóstollát már elrágcsálta.

— Helyreigazítás?

— Az.

— Mi történt már megint?

— A helyreigazításban volt néhány tévedés. De erről én nem tehetek. A kéziratot elvesztettük és csak egyetlen példány volt belőle.

— A költőnek nem volt másolata?

— Nem. A saját vérével írta a verset egy lepedőre, de a felesége időközben beadta a lepedőt a Patyolatba.

— Pech. És hogyan jelent meg a vers a helyreigazításban?

— A kútnak reggel penetráns, estére meg elegáns. Táncolnak is rá a pépek, üvegek és boravészek.

— Az mit jelent?

— Ezt az egyet nem tudom. Kérdezz könnyebet.

④

A vers megjelent az Echte magyar líra gyöngyszemei című kötetben. (Az utolsó helyreigazított változat.) A vers címe: Helyreigazítás.

Írta Daktilus Gerzson, az Adjunk nekik irodalmat című hetilap szerkesztője.

Mikes György

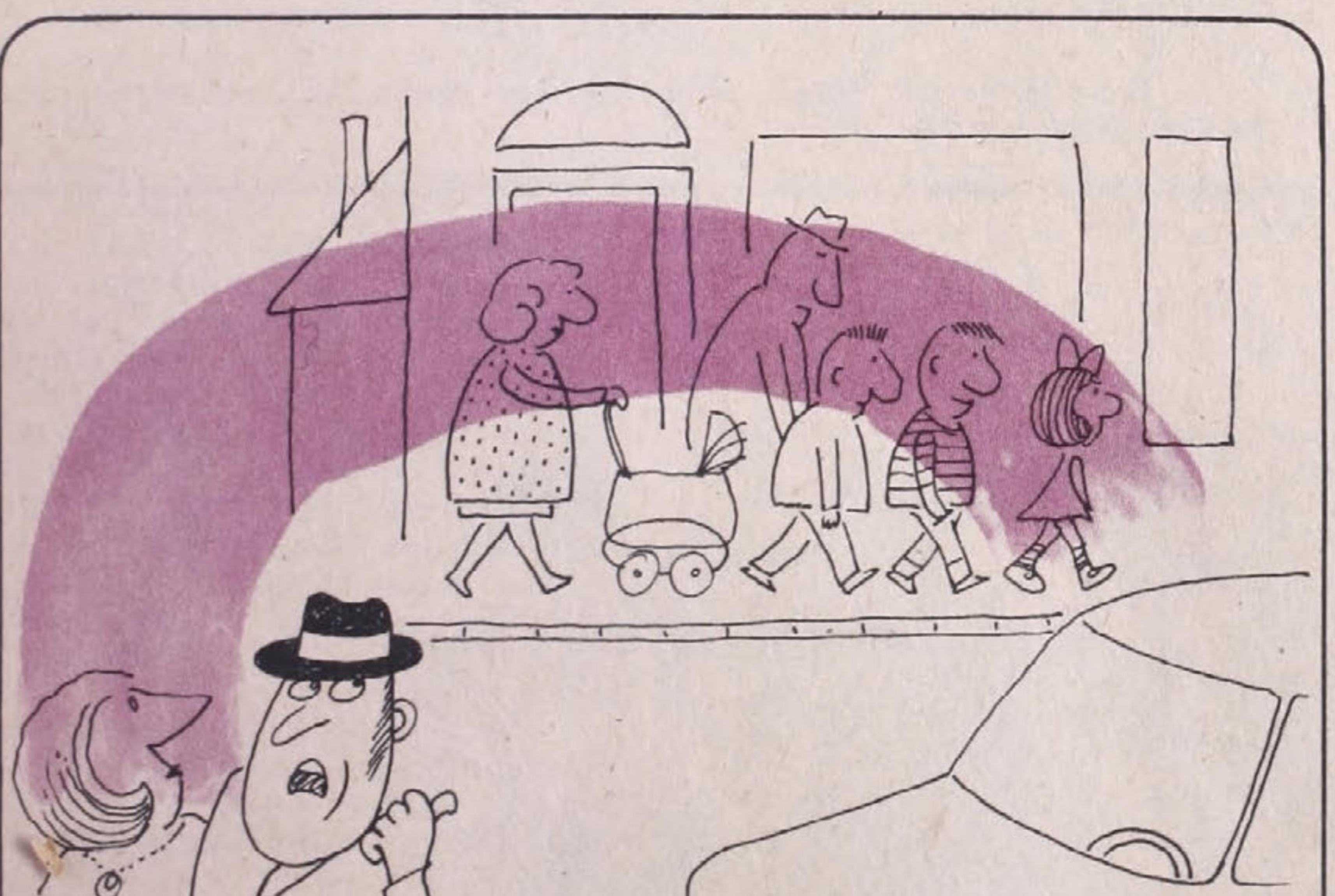

– Az ilyenek miatt van ez a nagy lakáshiány! . . .

SZIGORÚAN TITKOS ŰRKÍSÉRLET

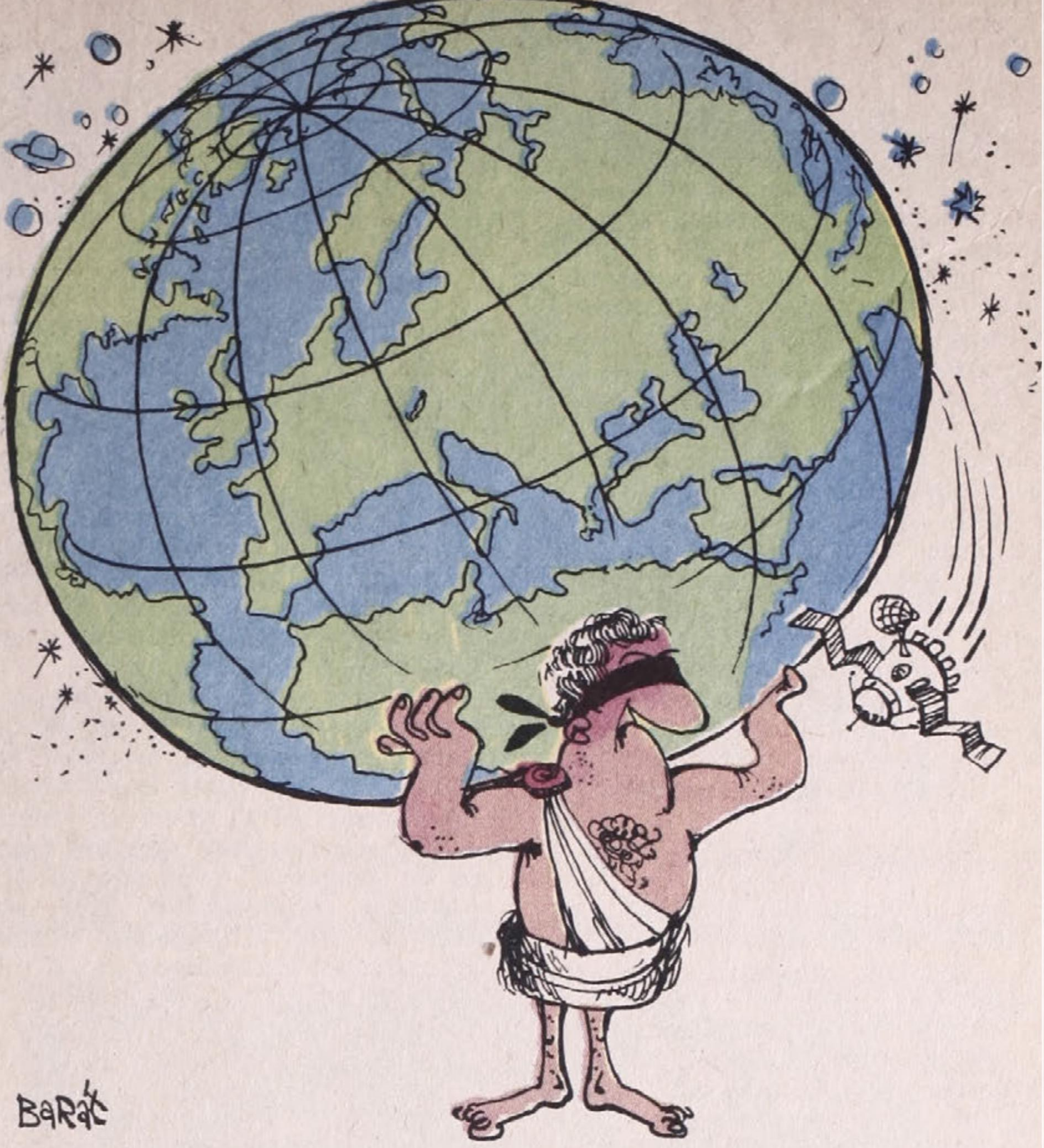

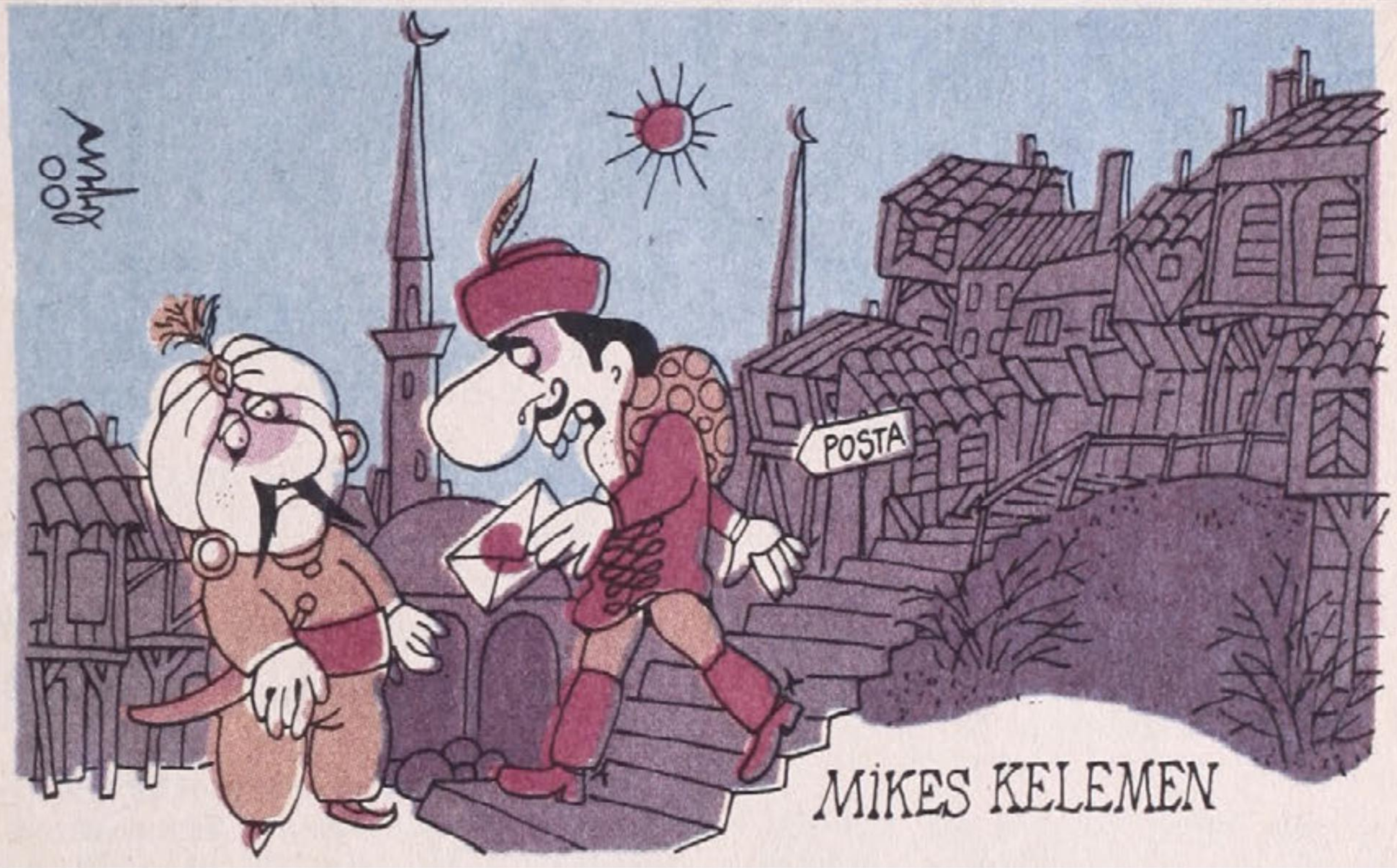

– Megírtam a nénikémnek, hogy ilyen postai díjszabás mellett ne várjon tőlem több levelet!

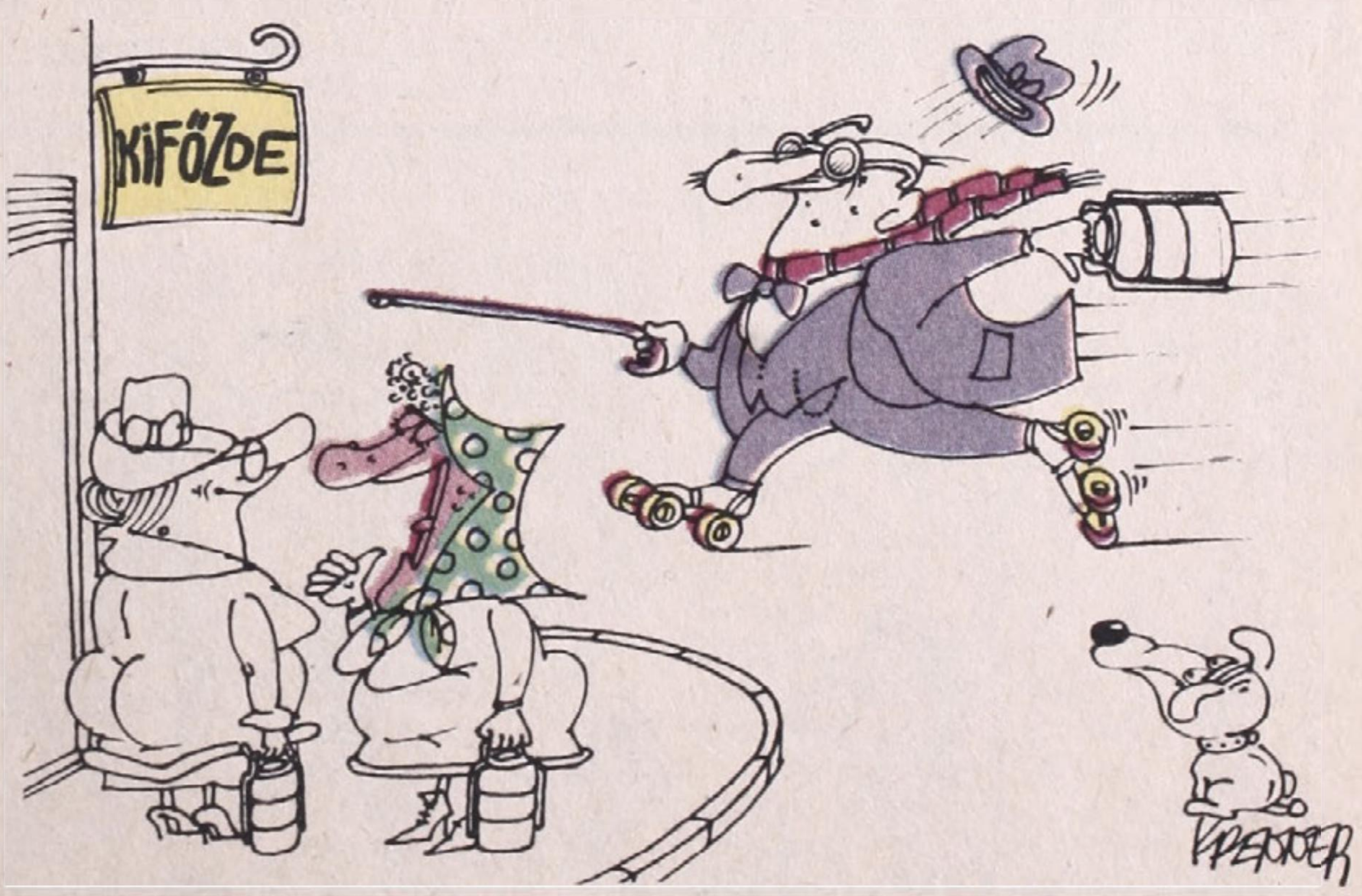

– Látszik, hogy hamarosan itt a tavasz, mert az öreg úr már nem nagyon bír magával . . .

Generációs probléma áremelés után:

EGYRE KEVESEBB A TEJFÖLÖSSZÁJÚ!

BAKI BAKI HÁTÁN

„Az ember nagyvárosban élve néhány év alatt elveszti hallása egytizedét" — olvasom kedvelt napilapomban, mely éppen azon kesereg, hogy mai hangforrásaink mindegyike túl akarja harsogni a másikat. Íme a gondolatmenet folytatása: „Miért bömböl ma a mikrofonba az énekes, aki a boldog, csöndes időkben csak dalolt volna? Egyszerű: városban nőtt fel, ott hallása tompult kissé, közönsége hasonló okból *botfülű* . . ."

Lehet, hogy az állandó lármától az ember idővel nagyothall. Az is lehet, hogy idővel épp csak egy kicsit hall. De botfülűvé — azaz rossz *zenei* hallásúvá ettől még nem válik. Példa rá Beethoven, aki süket volt ugyan, de — már amennyire sokat károsodott városi fülemmel meg tudom állapítani — botfülűnek aligha nevezhető.

* * *

Írói nyilatkozatot olvasok: „azonosság van az ember tudományos és művészi hajlamai, *mószerei* között."

Nem vitás, a tudományos, illetve a művészi „módszer" közt mutatkozik némi azonosság, de úgy érzem, szerzőnk ezt nem egészen úgy értette, ahogyan a nyomda ördöge.

* * *

„Különböző *nagyságrendű* táblák"-ról szólott vala egy közlekedési szakember a tévében.

Vajon milyen nagyságrendekről lehet szó? Ezresekről? Százezresekről? Bizonyos-e hogy nem pusztán különböző *nagyságú* táblákról akart említést tenni a bombasztok fönt idézett kedvelője? Még szerencsénk, hogy Kossuth annak idején nem a nemzet nagyságrendje előtt borult le, s Rákóczit a nép nem Nagyságrendes Fejedelemnek titulálta.

* * *

Olasz témájú-színhelyű produkció a szent kaszniban. *Magyar* produkció. Ennek folytán a „spaghetti"-ből természetesen kimarad a há-betű egy hatalmas feliraton, a szereplők pedig egy bizonyos „lazannyáról" dallanak (azannya!), mely étel nyilvánvalóan a *lassagne* nevűt hivatott jelképezni. Mindez azonban aligha számíthat bakinak a sugárzott mű egészéhez képest.

* * *

220 liter tej, 520 tojás, 600 kiló liszt, 60 kiló mazsola, 80 kiló ízesítő, 110 kiló vaj, 20 kiló sütőpor, 40 kiló cseresznye, 6 liter rum: „ez volt az összetétel annak a süteménynek, amely a mexikói Acapulco városában háromnapi munkával készült el és *eddig a világ legnagyobb . . . édessége. A súlya 1,5 tonna"* — olvasom egy napihírben.

Kár, hogy éppen 2-3 hónapja láthattuk a tévében a belgák hasonló világrekordját, melyben körülbelül *ötször ennyi* hozzávalóból készítettek tortát. mert ily módon — fájdalom — meg vagyunk fosztva az acapulcói világcsúcs hitelesítésének lehetőségétől. Már csak azért is, mert a megadott tételekből nehezen kerekíthető ki 1,3 tonnánál több . . .

* * *

Egy sportrovatból: *„Az északi összetett csapatverseny aranyérme az NSZK-nak jutott, megelőzve Norvégiát és Finnországot."*

Szép dolog egy aranyéremtől, ha olyan gyorsan gurul, hogy közben két országot is lehagy!

* * *

Egy másik sportrovatból: „a harmadik *skandináv állam, Finnország* is feliratkozott a bajnokok közé".

Tájékoztatásul, tisztelettel: Finnország legföljebb a negyedik lehetne, ha skandináv állam volna. Skandináv államok ugyanis: Svédország, Norvégia és Dánia.

* * *

Két gyönyörű sportriporteri mazsola, ezúttal minden kommentár nélkül:

1. *„Egy évben születtek, bár nem egy városból valók."*
2. *„Parádés ugrás, de kicsi."*

Timár György

KRITIKUS PILLANAT

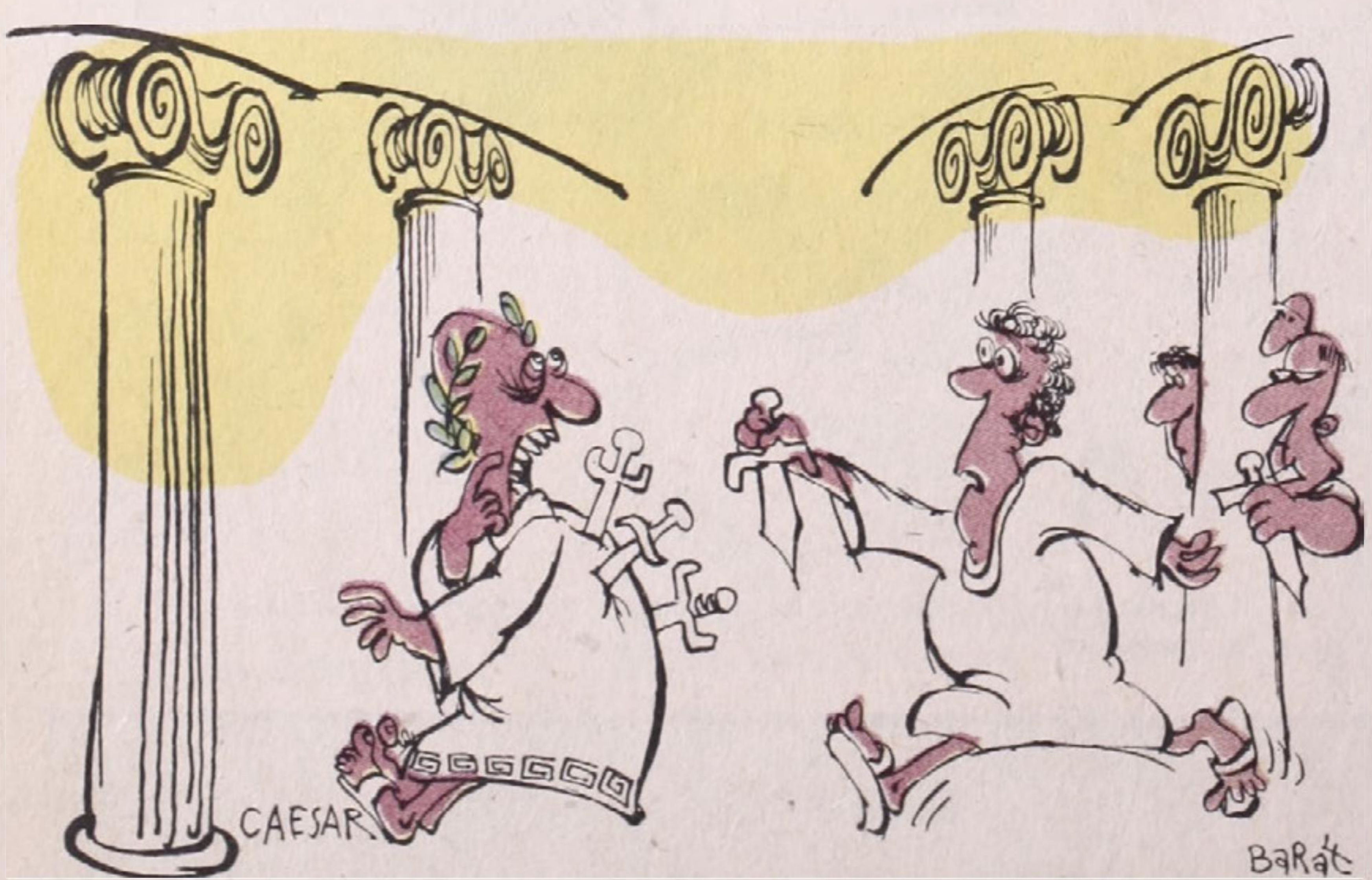

– Ha most nem jut eszembe egy jó szlogen, az utókor soha nem fog emlékezni rám

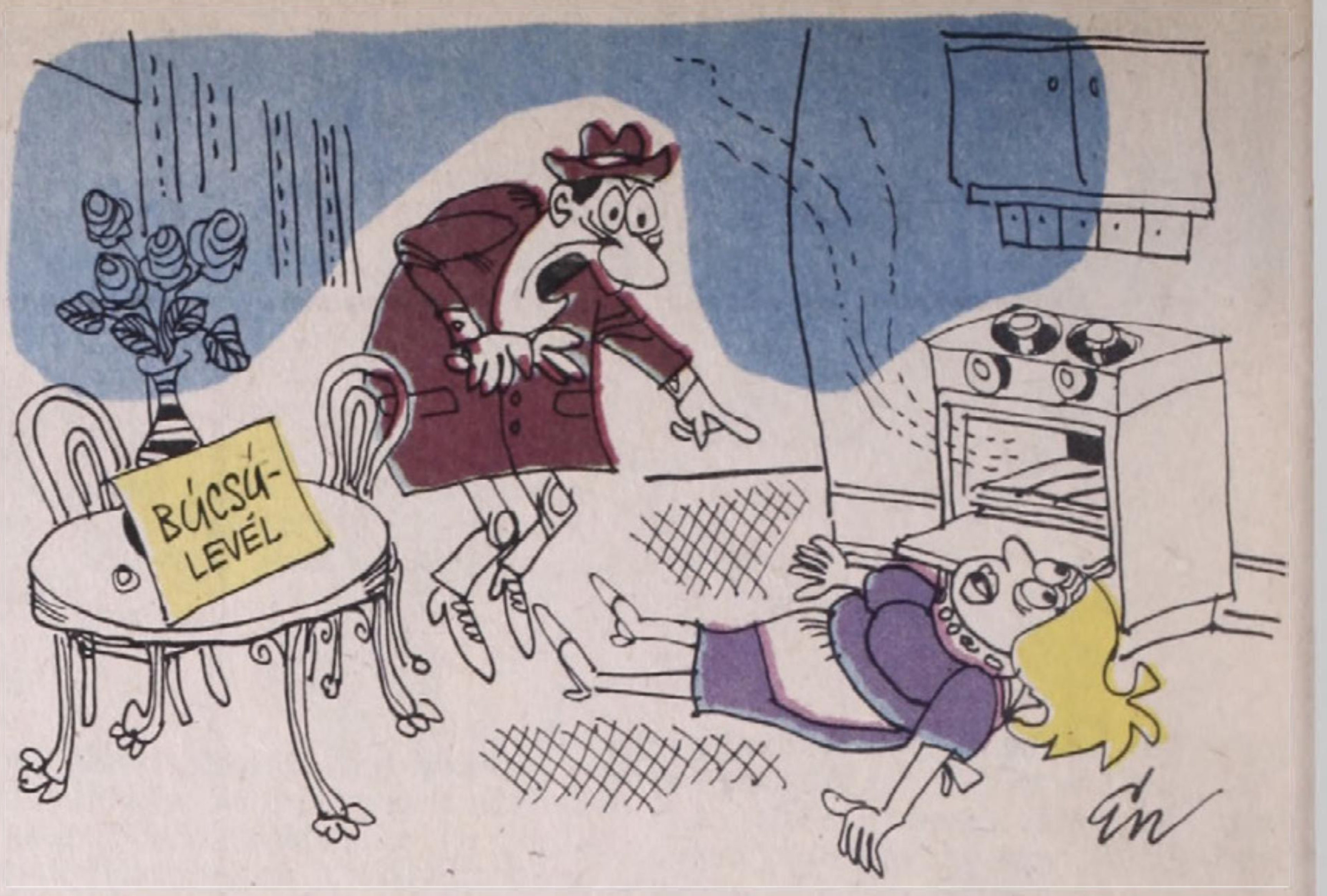

– Azzal bezzeg nem törődött, hogy a felemelt gázszámlát nekem kell kifizetni!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— És rendesen dolgozik? — kérdezi a főnök a munkára jelentkezőt.

— Nem.

— Beléphet. Maga legalább igazat mond.

ÚTELLENŐRZÉS

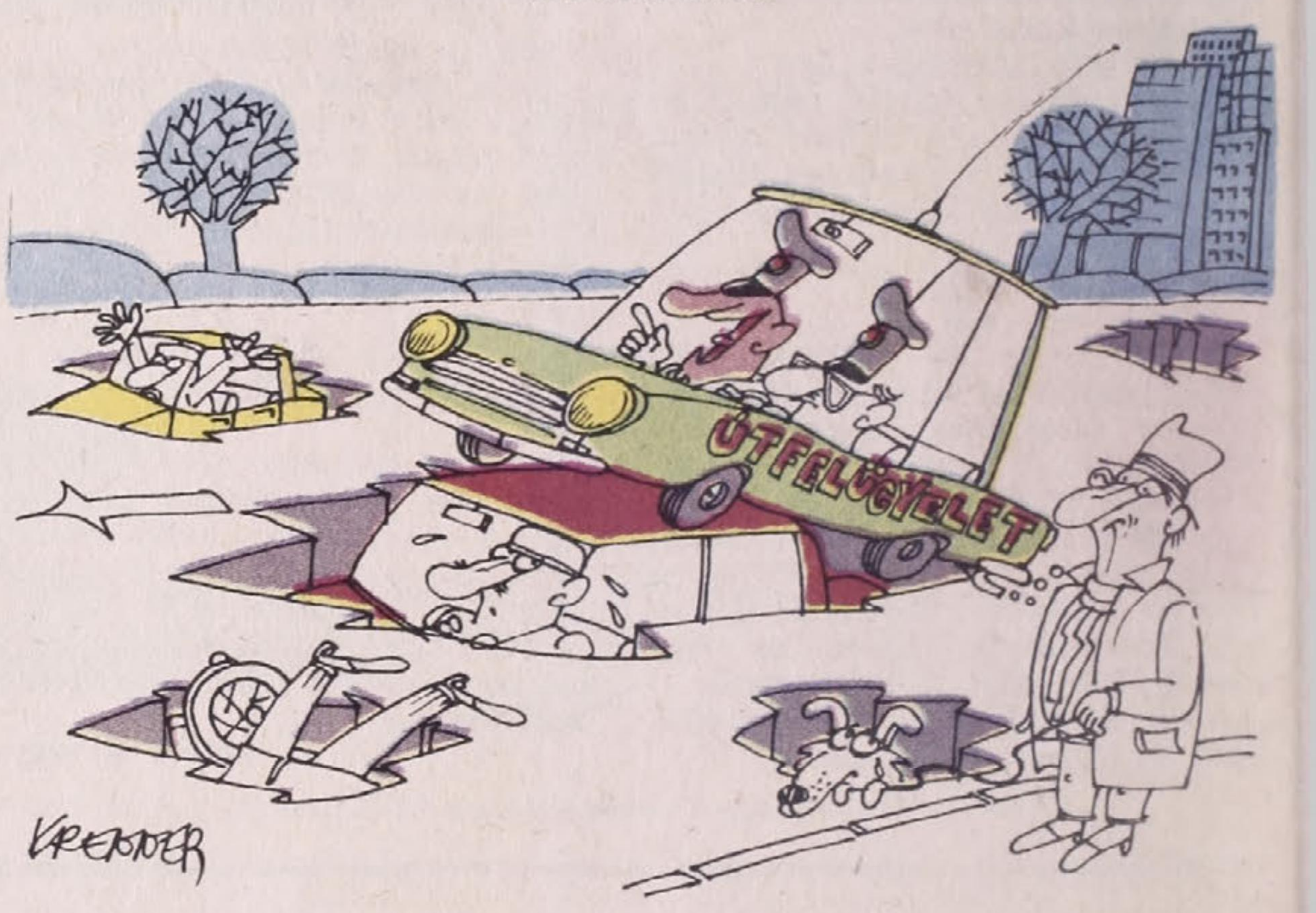

– Érdekes, én azt hittem, hogy egy ilyen hosszú és kemény tél után jobban tönkremennek . . .

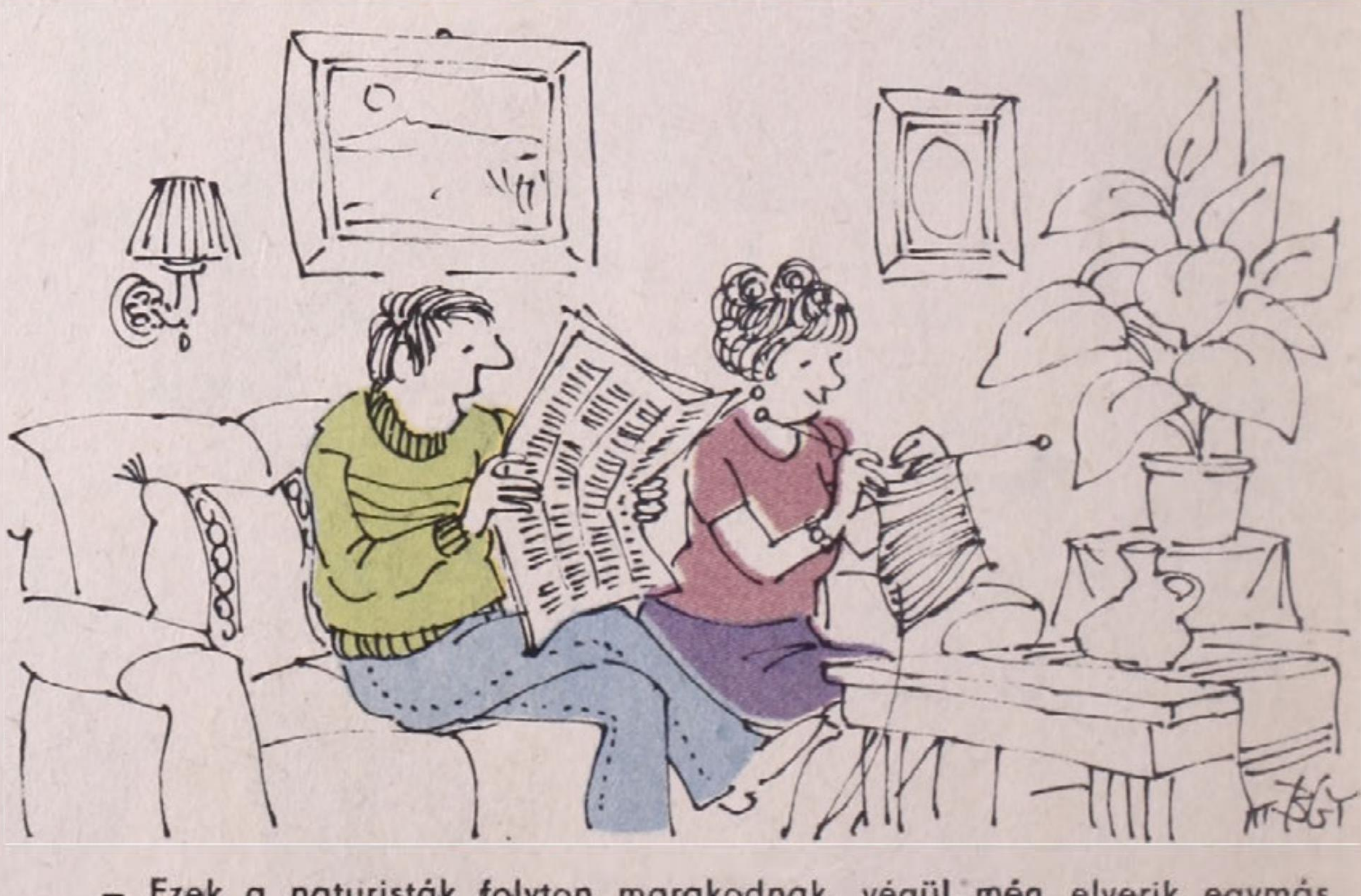

– Ezek a naturisták folyton marakodnak, végül még elverik egymás meztelen fenekét!

Jön a Lego-ház

ÉPÍTKEZZÉK! GYEREKJÁTÉK!

OLCSÓBB LETT A GATYA IS, AMIT RÁFIZETÜNK!

FILMGYÁRI EMLÉKMŰ

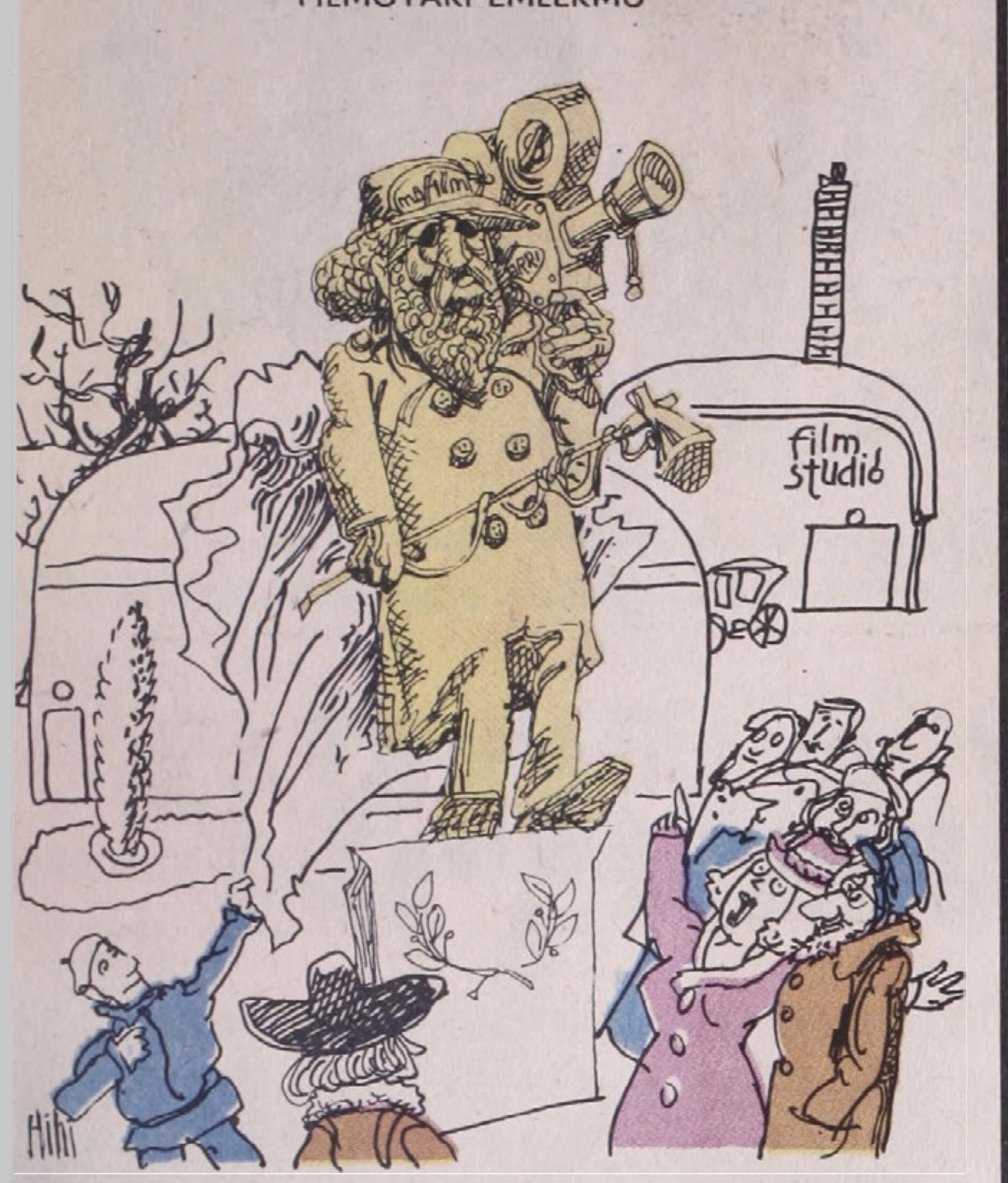

– Ő találta ki a néző nélküli mozit . . .

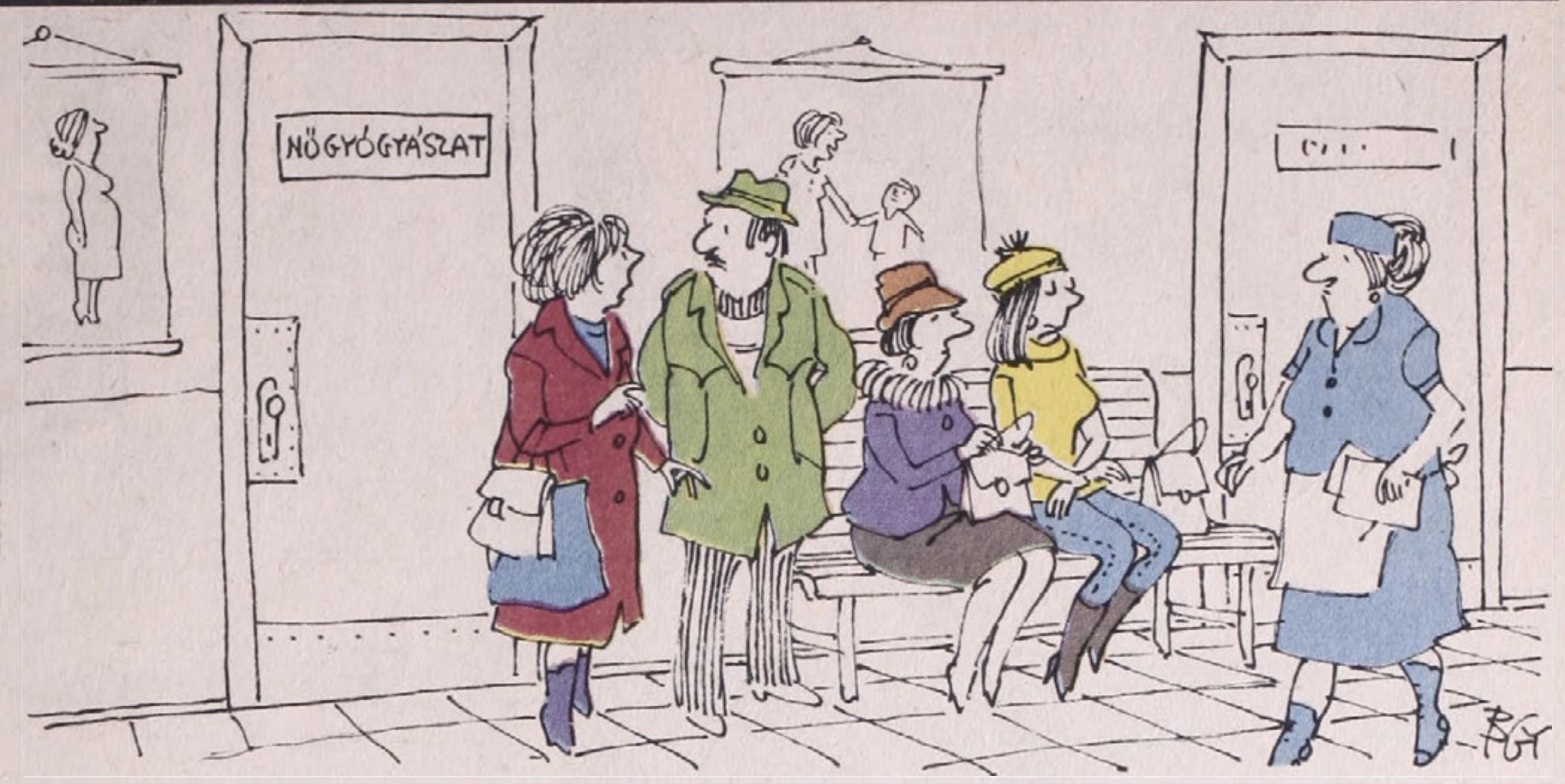

– Ha ezekben a nehéz időkben ötödik gyereket is vállalunk, át kell mennünk még egy vizsgálatra az elmeosztályra!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A bárpultnál:

— Jöjjön, jóember, igyon egyet az egészségemre!

— Csak egyet? Igen rossz színben van uram!

KIGYÜRÜZES

– Signor Luigi Balogh, hallottuk, hogy van valami jövedelmező ötlete . . .

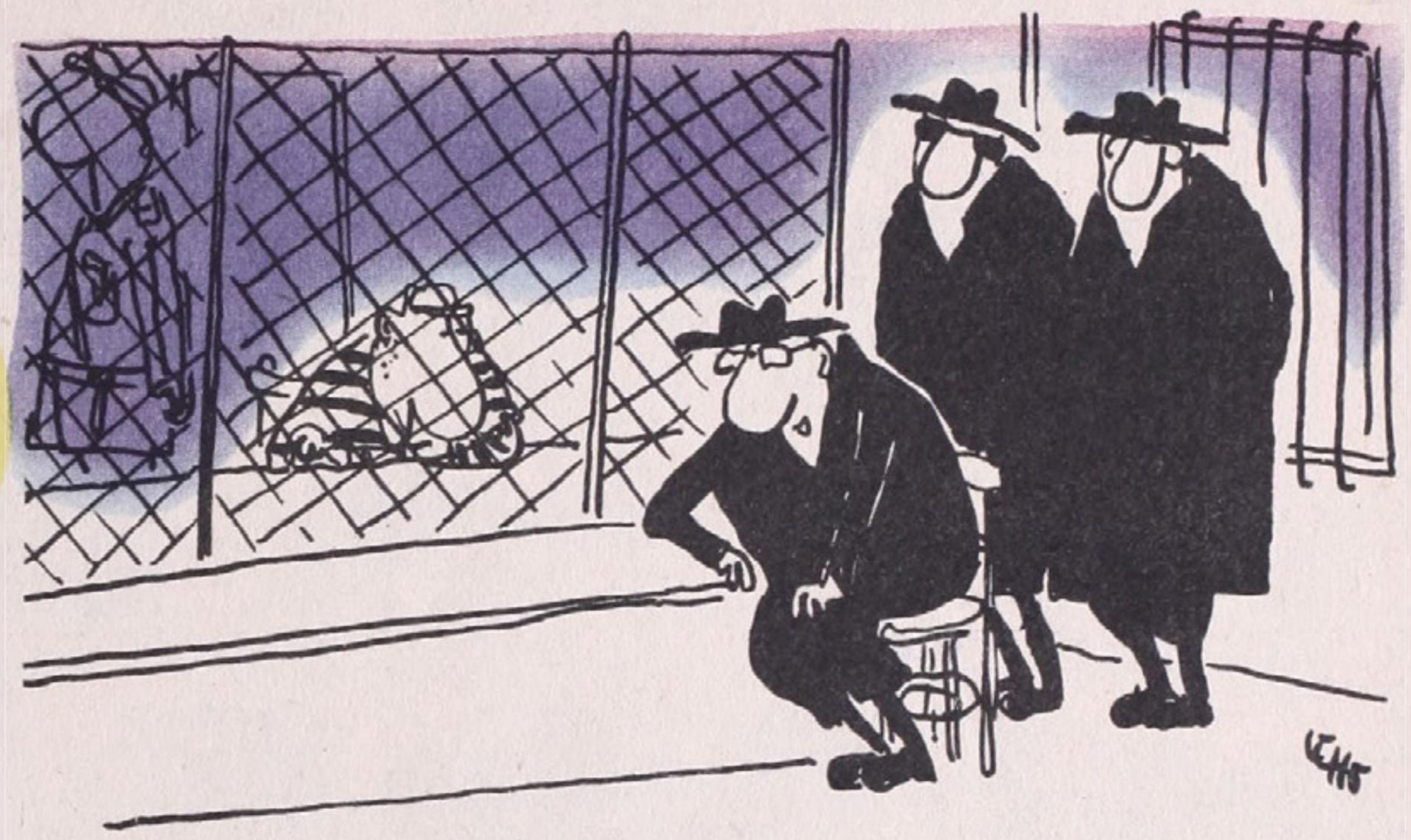

MIÉRT JÓ A MAGYAR FUTBALL?

Sűrű, sötét volt a délután Sármelléken, ettől az Inaszakadtától mindössze néhány kilométernyire található kis faluban. Némi fény csupán a helység Attitűd elnevezésű borozójából szivárgott ki, az is csak megszokásból, máskülönben szigorúan tartották magukat az energia-racionalizálási rendelkezésekhez.

Ketten ültek az asztalnál, borba és bajuszba burkolózva: Kaszás bácsi és Laciapu gazda, aki csak névrokona volt a Szabó családnak, máskülönben elhatárolta magát tőle, főként, ha volt erre ideje. Whiskyt ittak, meg jófajta francia konyakot, ahogyan az már Sármelléken így télidőn szokásban volt. Túl voltak a napi munkán, már csak az otthoni gályázás maradt hátra, megérdemeltek egy kis szusszanásnyi időt — különösen Kaszás bácsi és Laciapu gazda. Átnézték az aznapra rendelt szociológiai és pszichológiai újságokat, Tandori Dezső verebekről írott költeményét pedig kétszer is elolvasták az irodalmi folyóiratban — egyszer azért, mert értették, egyszer azért, mert nem.

— No, ment-é a versek által a világ elébbre? — törte meg a csendet Kaszás bácsi és belekortyolt a whiskyjébe.

Laciapu ráemelte borból és bajuszból font fejét, komótosan nézett maga elé, azt is halkan. Odakint egy tyúk kárált, ki tudja miért?

— Csak elgyepáltuk a francos nyugatnémeteket! — mondta, amikor már nem volt komótos. — A Bekkenbajeréket! Haha!

— Nono! — emelte fel a mutatóujját Kaszás bácsi, aki még nagyapjától leste el ezt a mozdulatot. (Kapott is egy nagy pofont, azért mert úgy lesődött!) — Nem mi vertük meg őket, ők kaptak ki tőlünk.

Laciapu gazdáról sok mindent el lehetett mondani, de ezt már nem hagyhatta.

— Nyilasi, Esterházy, Péter! — jegyezte meg tőle szokatlan ingerültséggel.

— Esterházy Péter? — kérdezte gúnyosan Kaszás bácsi. — Az egy író! Maga nem olvasta?

Ha lehet, még jobban besötétedett, már szinte csak a szellem világított a sármelléki Attitűd borozóban.

— Egynullra vertük idegenben a tőkés németeket — mondta Laciapu gazda. — Vagy ahogyan azt a mi Vitraynk mondaná: egynullára. Jó a csapat, ha már nem csak önmagunkat tudjuk ütni, de az ellenfelet is!

Kaszás bácsi még mindig Esterházy Péternél tartott, hogy miért, tán maga sem tudta.

— A futball úri huncutság, a királyok dolga — szólalt meg némi konyakozás elteltével. — Maga is tudja, hogy miért vertük meg a tőkés németeket!

Vágni lehetett volna a csendet, de nem volt senki, aki erre a nem túl felemelő munkára vállalkozott volna. Odakint a tyúk megint kárált: ez volt a dolga, meg még sok minden.

— Az oroszok miatt kellett megvernünk a tőkés németeket! — hajolt közelebb Laciapu gazda. Majdnem bekapta Kaszás bácsi fülcimpáját, persze, nem szántszándékkal. — Ők mondták, hogy verjük meg őket! Nekünk eszünkbe se jutott volna! Él egy rokonom Amerikában, az írta, levélben, hogy így történt!

Ekkor már olyan sötét volt a borozó környékén, hogy a szél sem fújt; nem talált oda.

— Inkább verseljen, Kaszás bácsi! — mondta Laciapu gazda. — Időmértékes, páros, ölelkező rímek, bőven van választék, éljen a lehetőséggel, ne csak mindig a tévé előtt guvadjon! A magyar foci pedig újra nagy lesz! Rettegnek majd tőlünk, nemcsak Európában, de tán még a tengerentúlon is!

Kaszás bácsi töltött mindkettőjüknek a Black & White whiskyből.

— Nem tetszik ez nekem — mondta, még mindig a tárgynál maradva. — Gyanús.

— Mi gyanús? Talán a gyalus? — kérdezte Laciapu gazda. — Örüljön neki, hogy jól megy a fiúknak, megvernek mindenkit, aki csak elébük áll. Nem szeretnék a sötétben találkozni velük!

— Nem az a baj! — ingatta a fejét Kaszás bácsi. — Egyszer már volt egy nagycsapatunk, úgy jó harminc évvel ezelőtt. Emlékszik ugye? Azután meg mi történt?

— Elvesztettük a világbajnokságot, másodikok lettünk — mondta Laciapu gazda.

— Nem ez történt. — Kaszás bácsi kortyolt, a tyúk kárált. — Volt egy aranycsapatunk és tudja mi történt? Jöttek a begyűjtők és lesöpörték a padlásról a sok terményt.

Föld S. Péter

VILÁGOS?

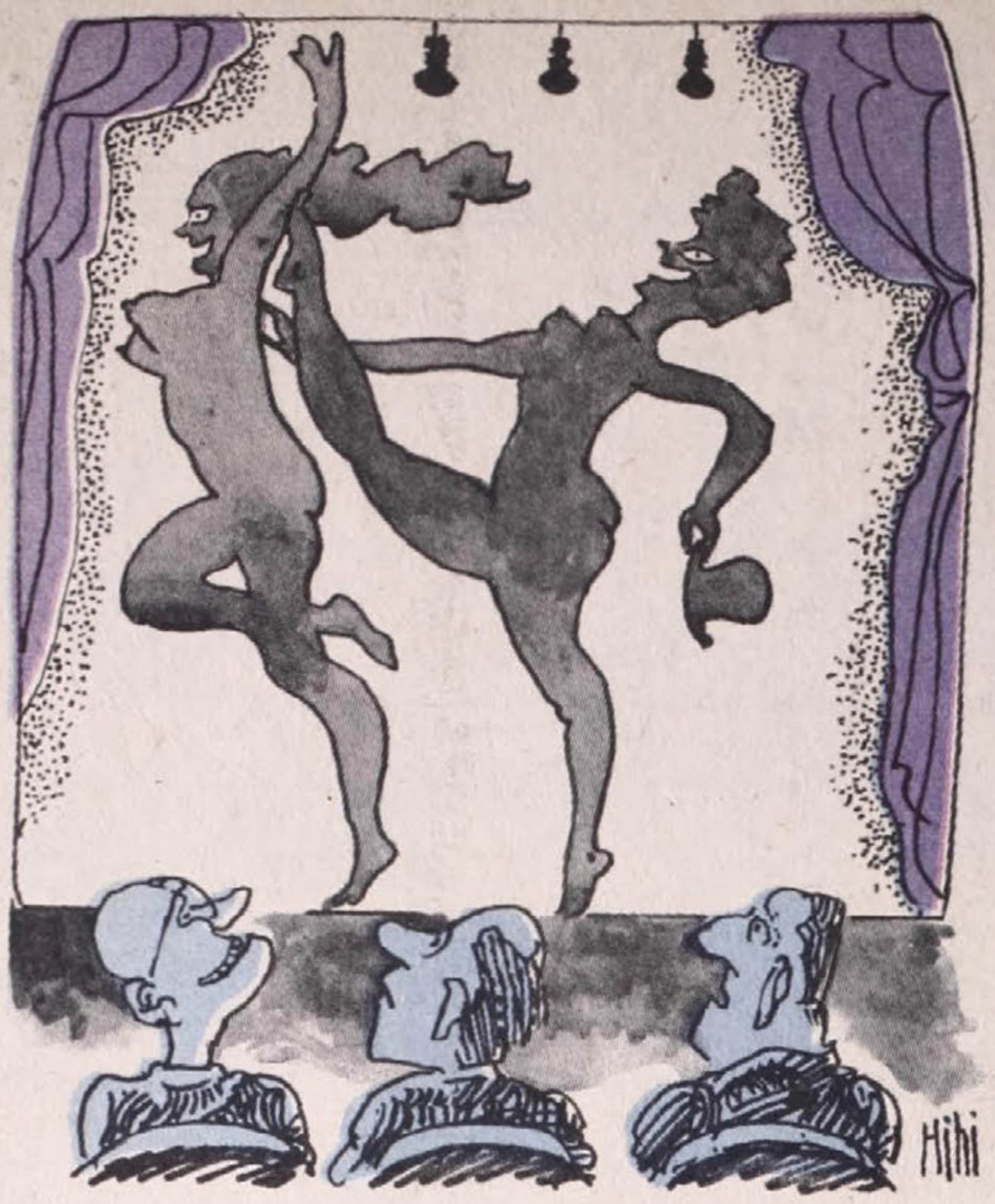

– Áramszünetben valahogy még ízlésesebb ez az erotikus show . . .

SZOMSZÉDOLÁS

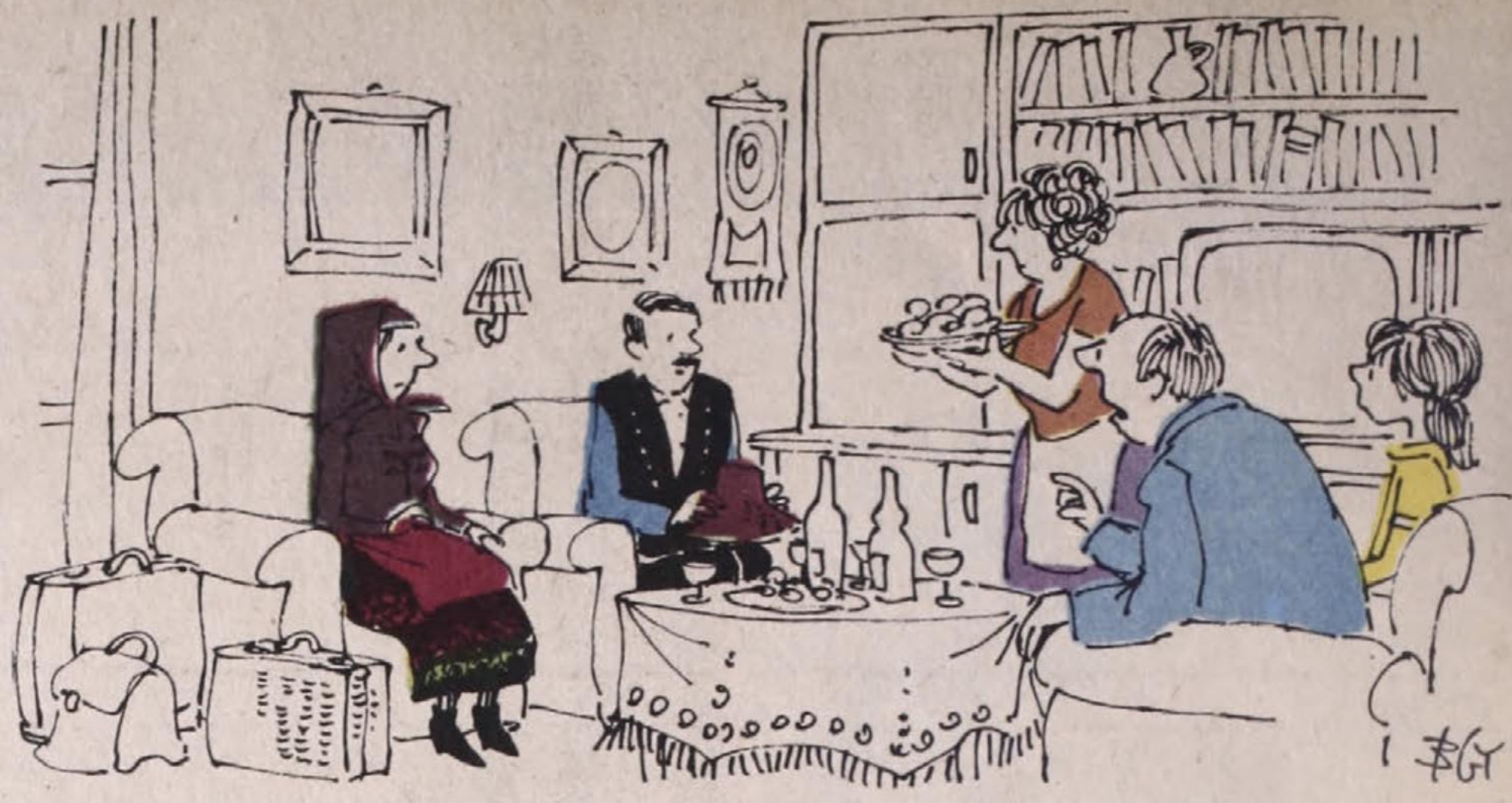

– Meséljetek, nálatok is tévéoltással kezdődött?

A VILLANYSZAMLA

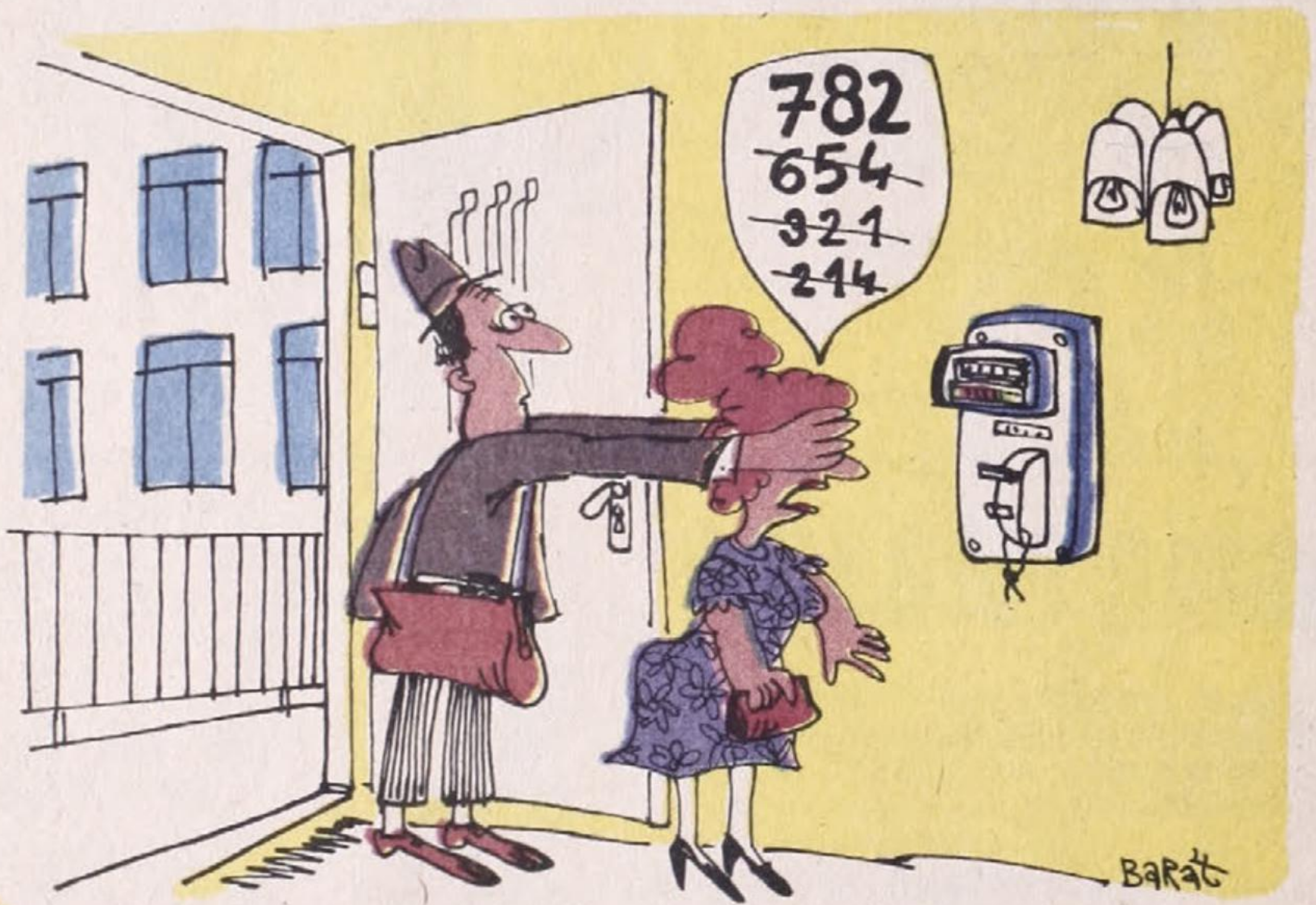
782
~~654~~
~~321~~
~~214~~
Barát

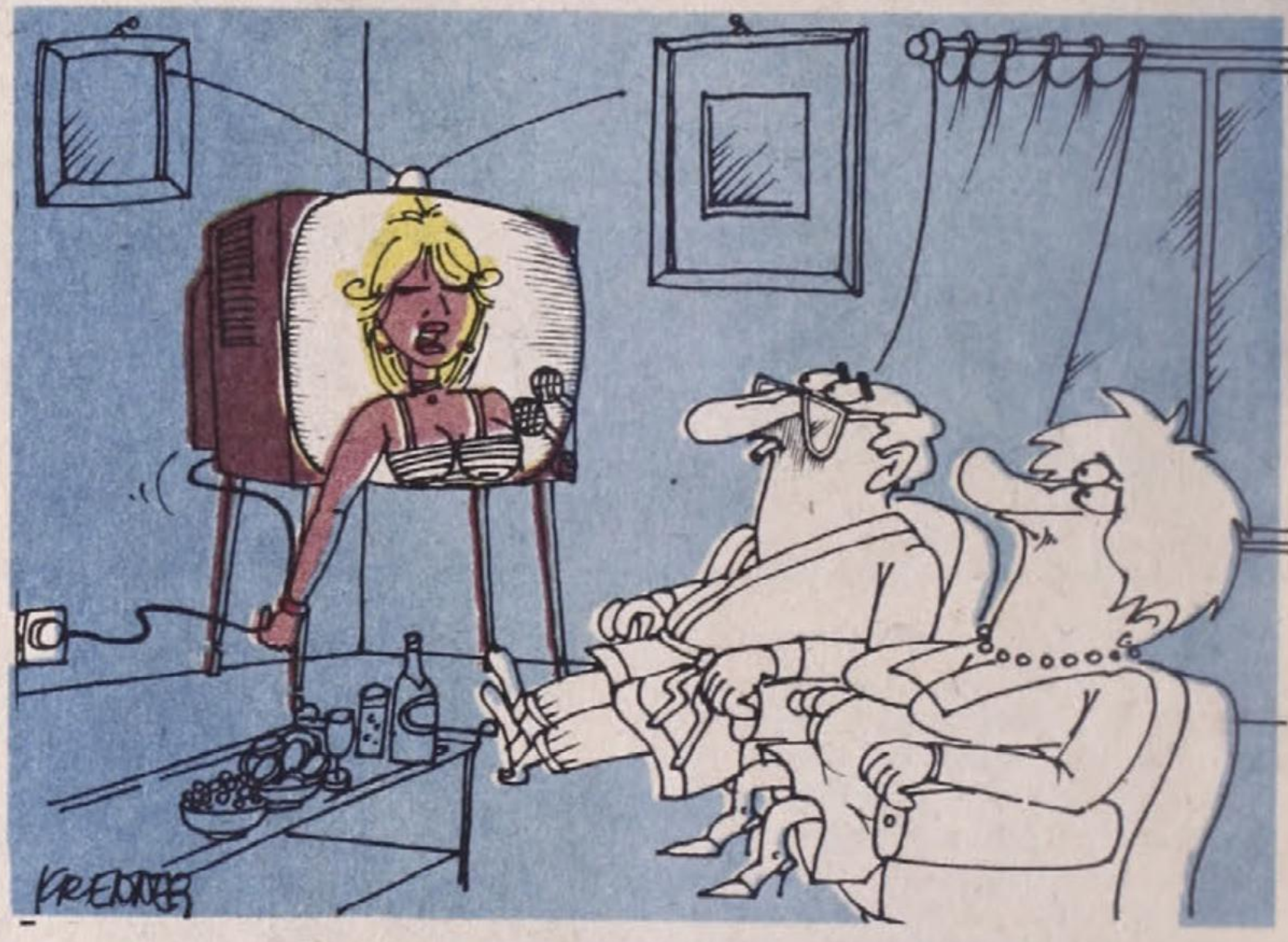

– A most következő műsorunkat ne nézzék meg. Inkább spóroljanak az árammal.

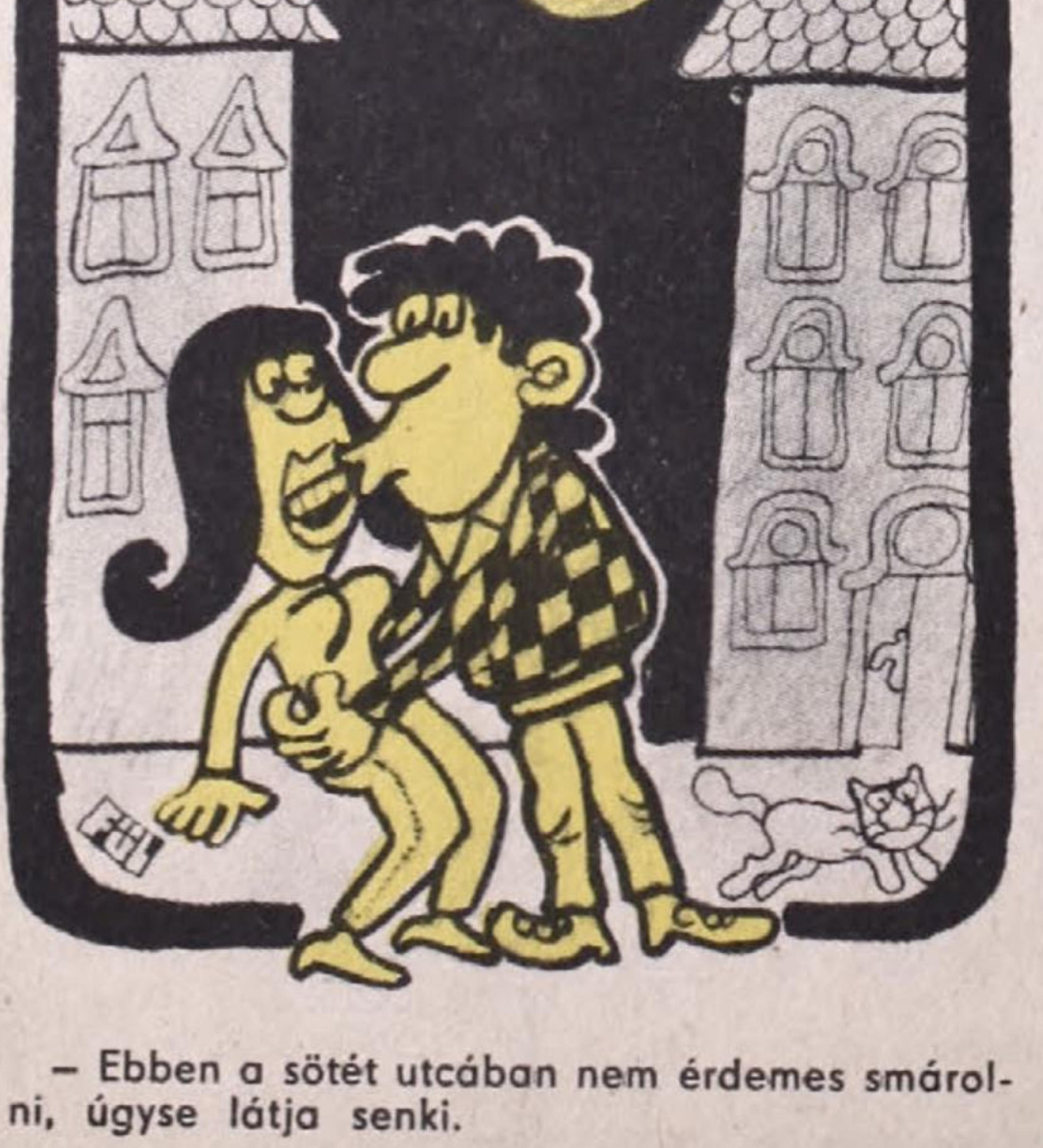

– Ebben a sötét utcában nem érdemes smárolni, úgyse látja senki.

VILMA NÉNI

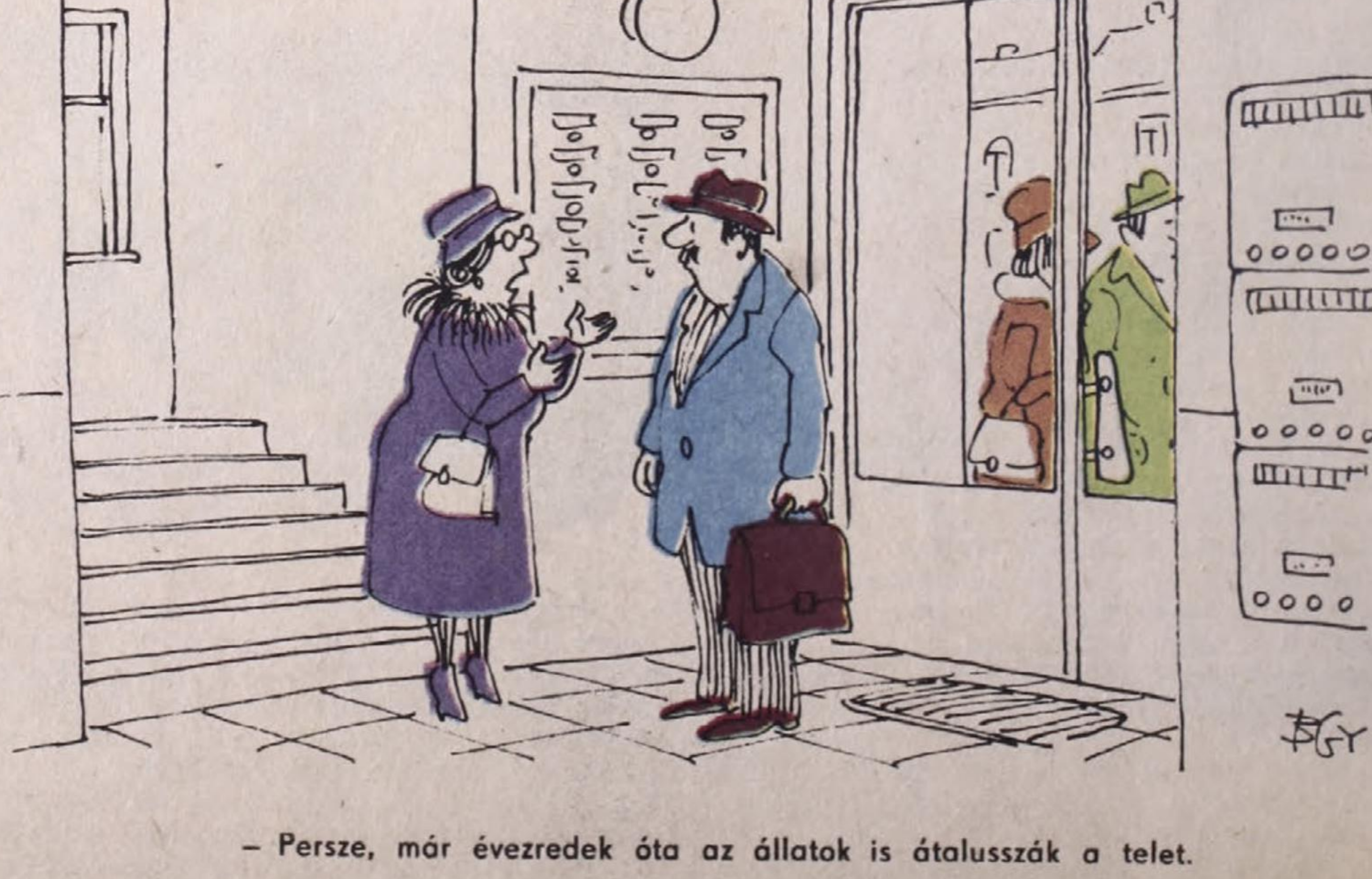

– Persze, már évezredek óta az állatok is átalusszák a telet.

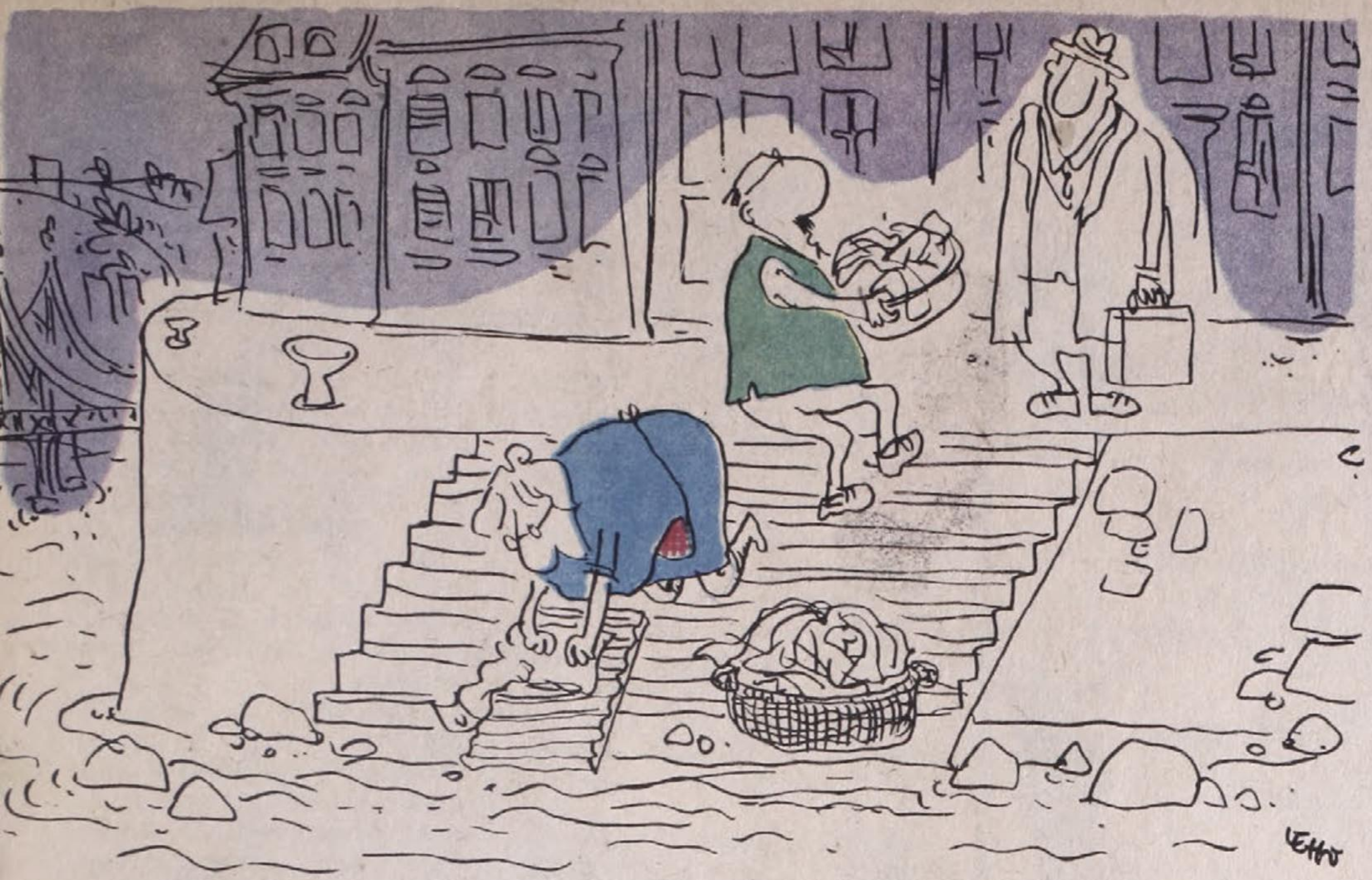

– Nagyon sajnálom szegény Iluskámat, de rengeteget fogyaszt a mosógép!

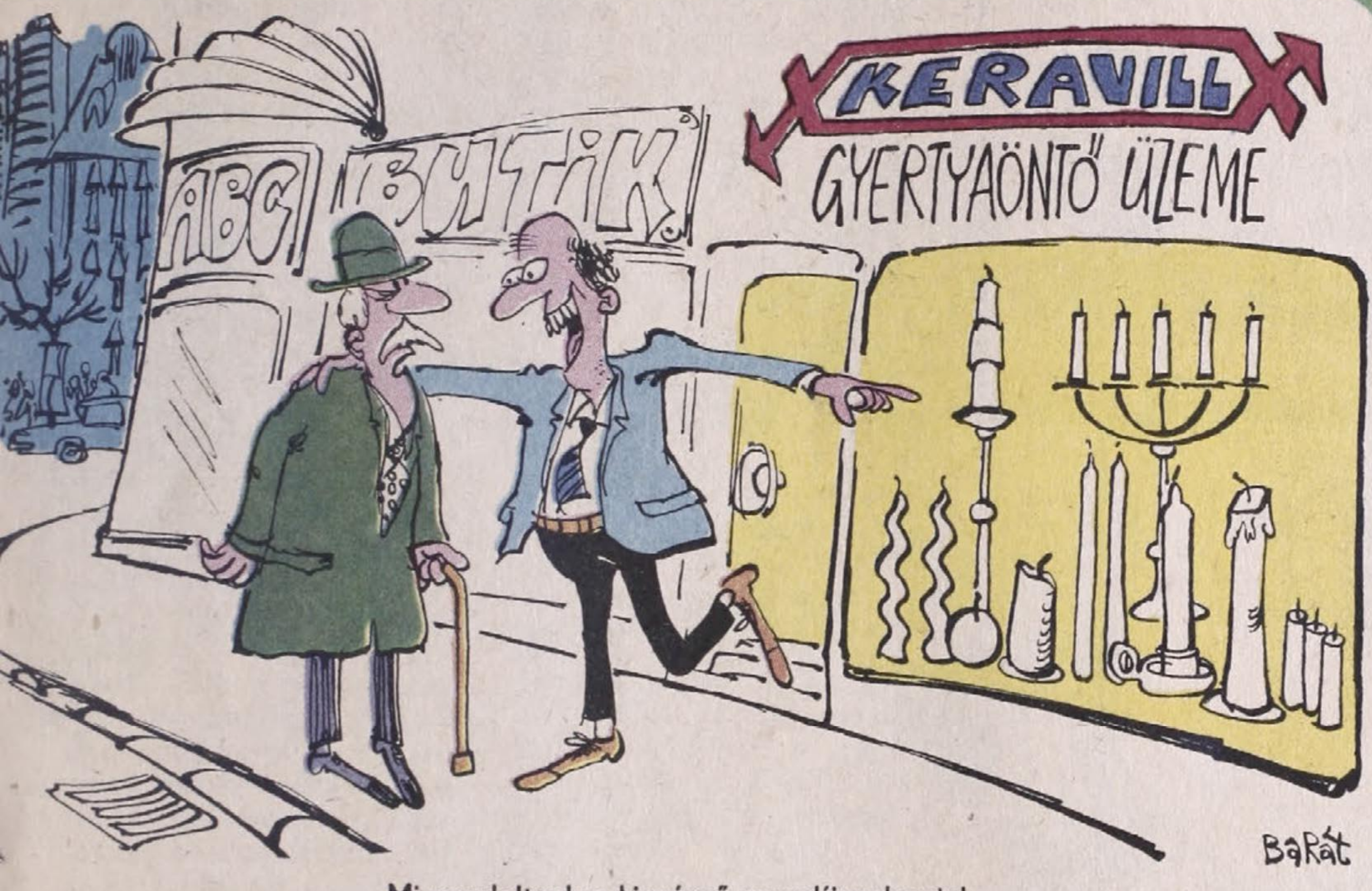
KERAVILL
GYERTYAÖNTŐ ÜZEME
ABC
BUTIK
BaRát

– Mi gondoltunk a kispénzű nyugdíjasokra is!

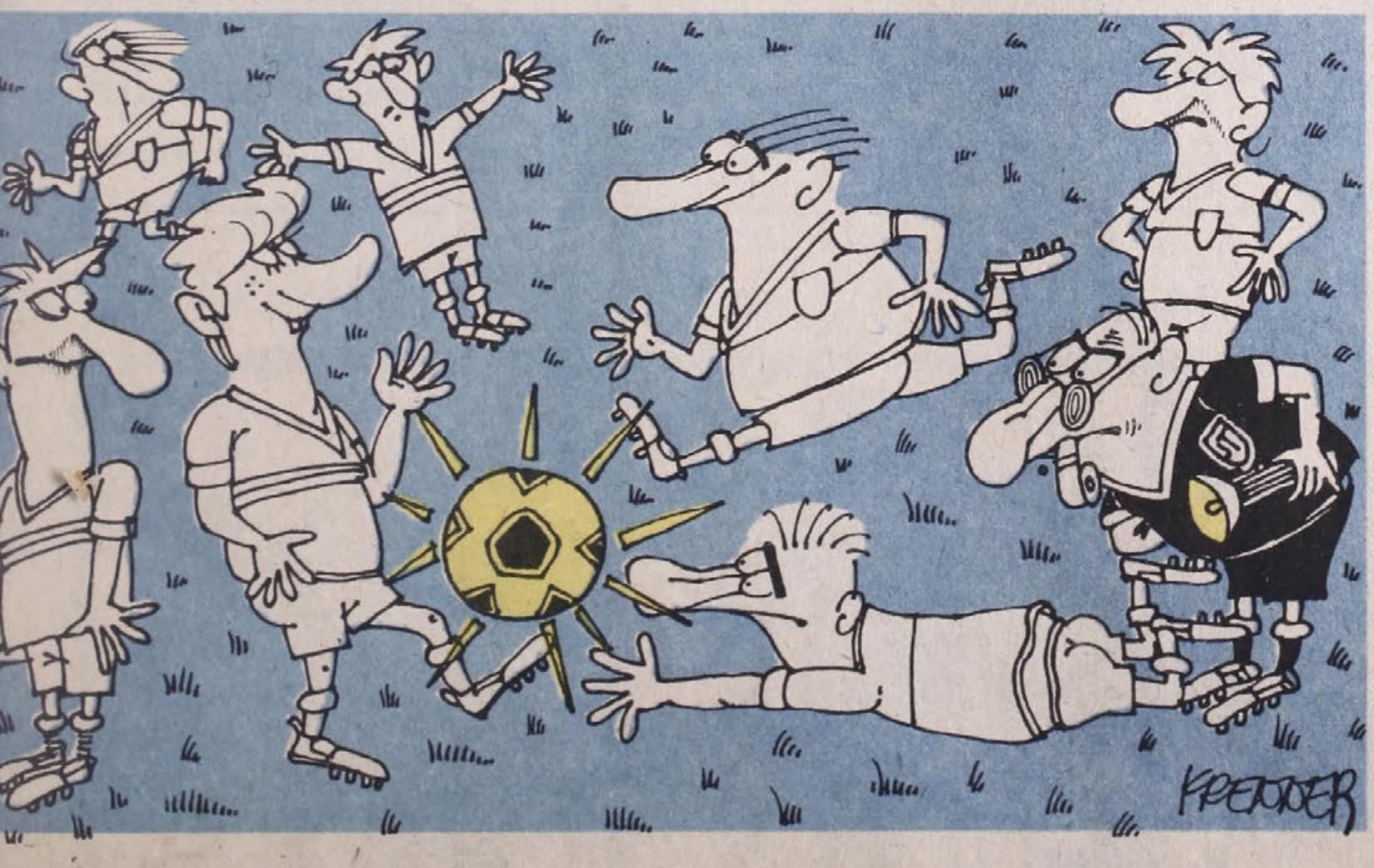

– Ezután az esti meccseket világító labdával kell játszani!

A NEONREKLÁM ELŐNYE

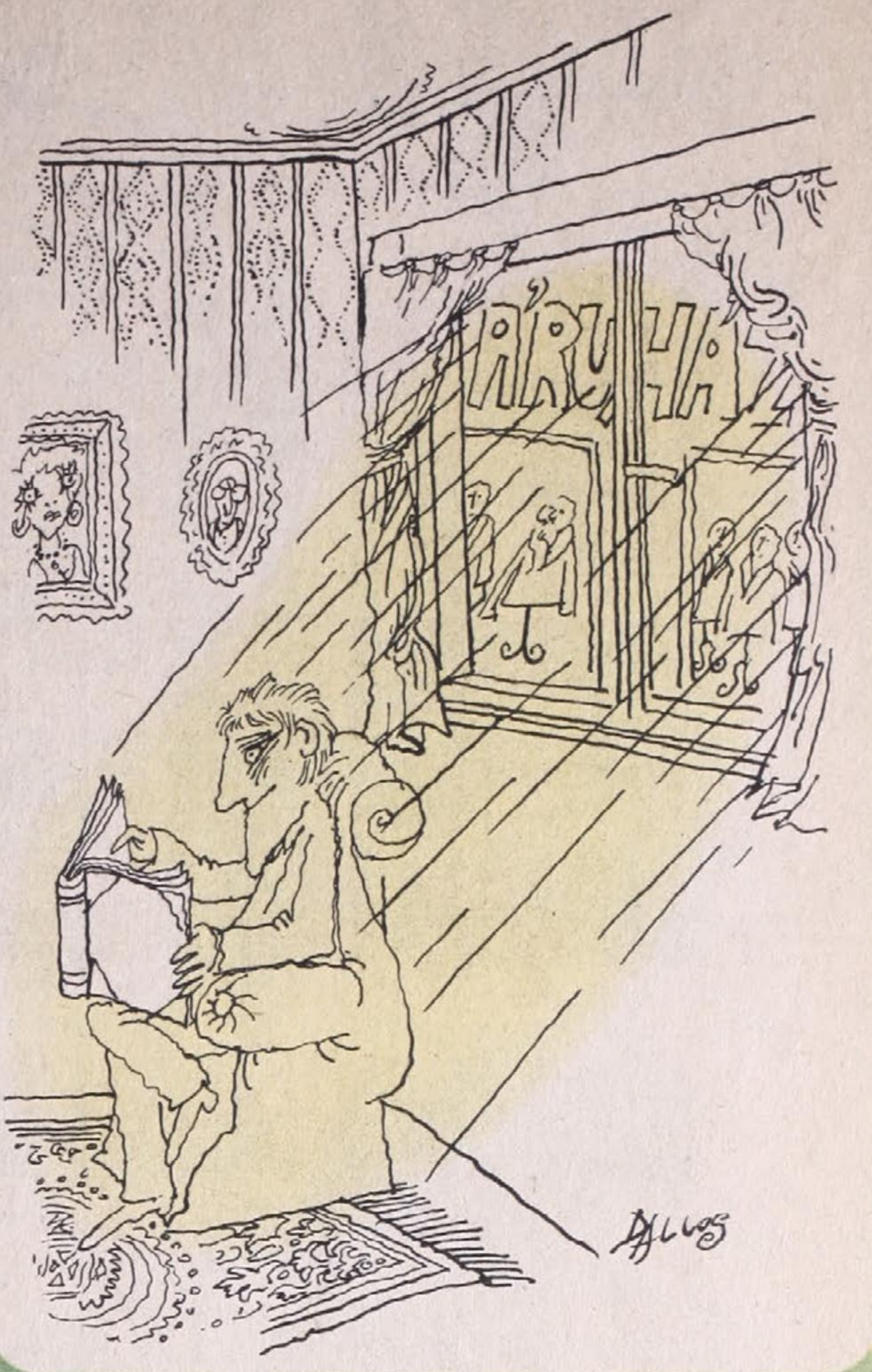

TAKARÉKOSSÁG

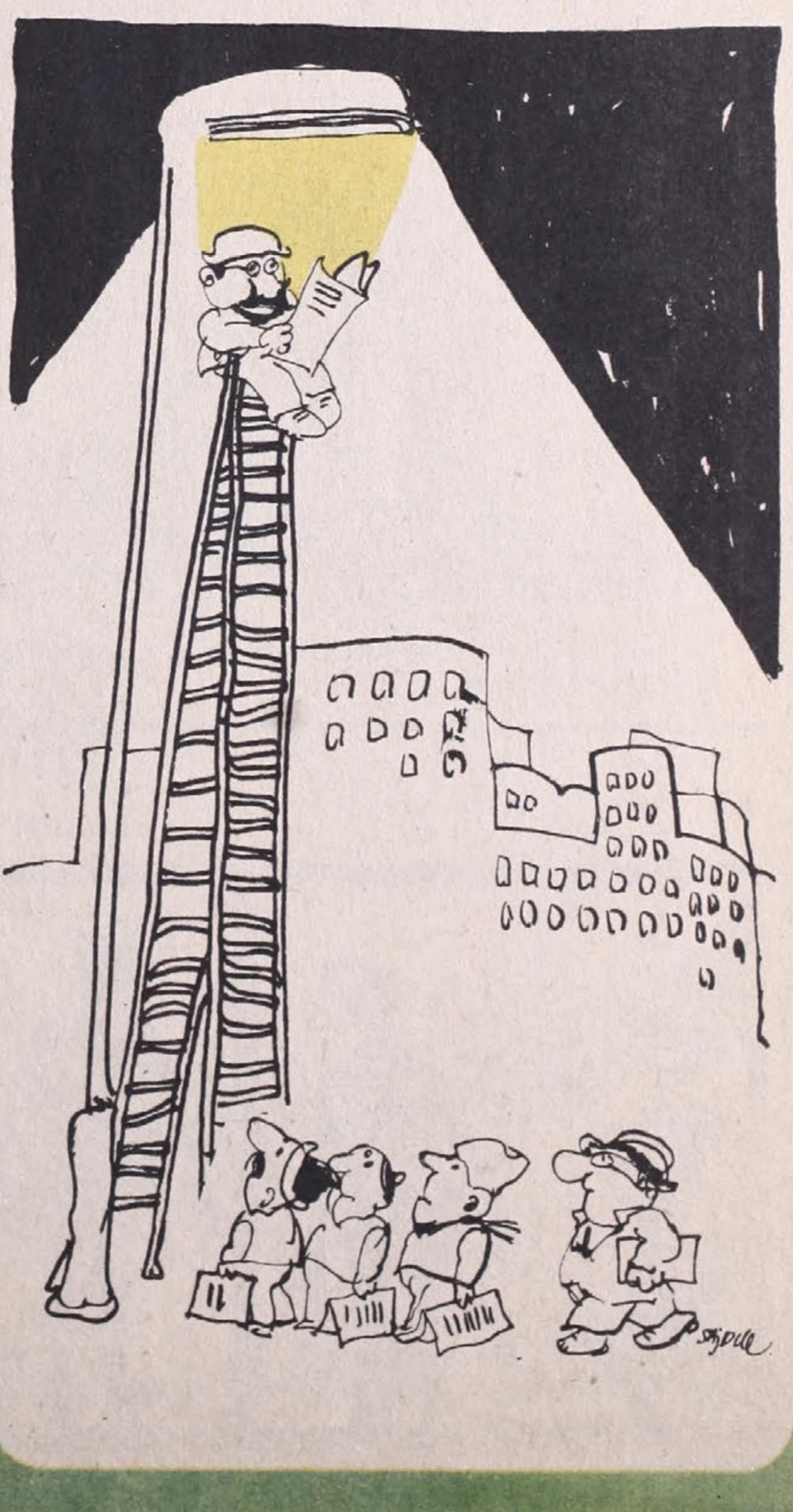

ÁLTALÁNOS MOLESZTA

Napjainkban a moleszta
össznemzeti fieszta,
de akit épp molesztálnak,
annak nem egy sziesztа . . .

Országszerte eltökélten
űzi minden korosztály,
jelmondat lett: ha magyar vagy,
akkor mindig molesztálj!

Étteremben az áraktól
molesztálva étkezünk,
(erre a bús világra is
molesztálva érkezünk . . .)

Zsebemből plusz forintokat
molesztálva kicsikar,
a megdrágult nyersanyagra
hivatkozó kisipar . . .

Drágább lett az ingaóra,
bajuszkötő, cseleszta,
kovakő és pecsétviasz,
(mi ez, ha nem moleszta?!)

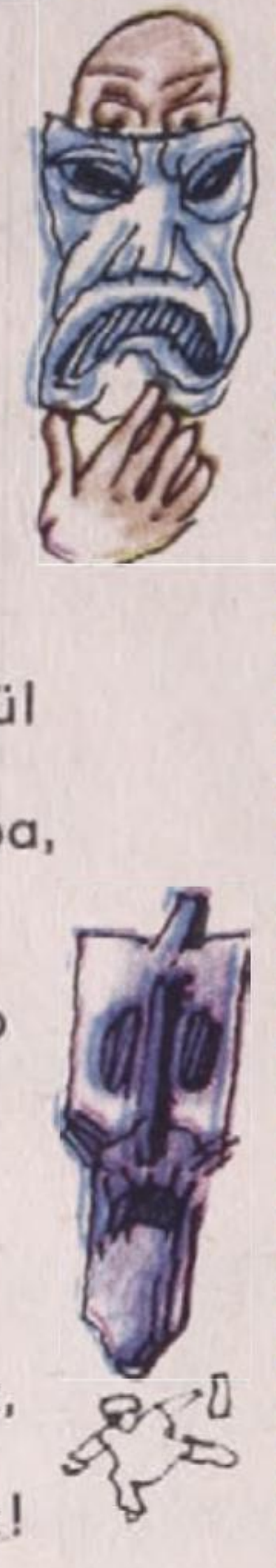

A színházban molesztálnak
különböző stílusok,
egészségem molesztálják
ismeretlen vírusok . . .

Milliókat molesztál, (mert
tudja mi a csízió)
esténként a Telemoleszt
(értsd: a Televízió . . .)

Molesztál, hogy nyakló nélkül
fegyverkeznek nyugaton,
azt, hogy végre hagyják abba,
hiába is ugatom . . .

Braunovicsné viszont ekképp
ostorozza az urát:
tíz körömmel csinálok majd
tar fejedre frizurát!

Te örökké vársz valamit,
s amíg hol ezt, hol azt vársz,
én hiába várom azt, hogy
engem mikor . . . molesztálsz!

Szilágyi György

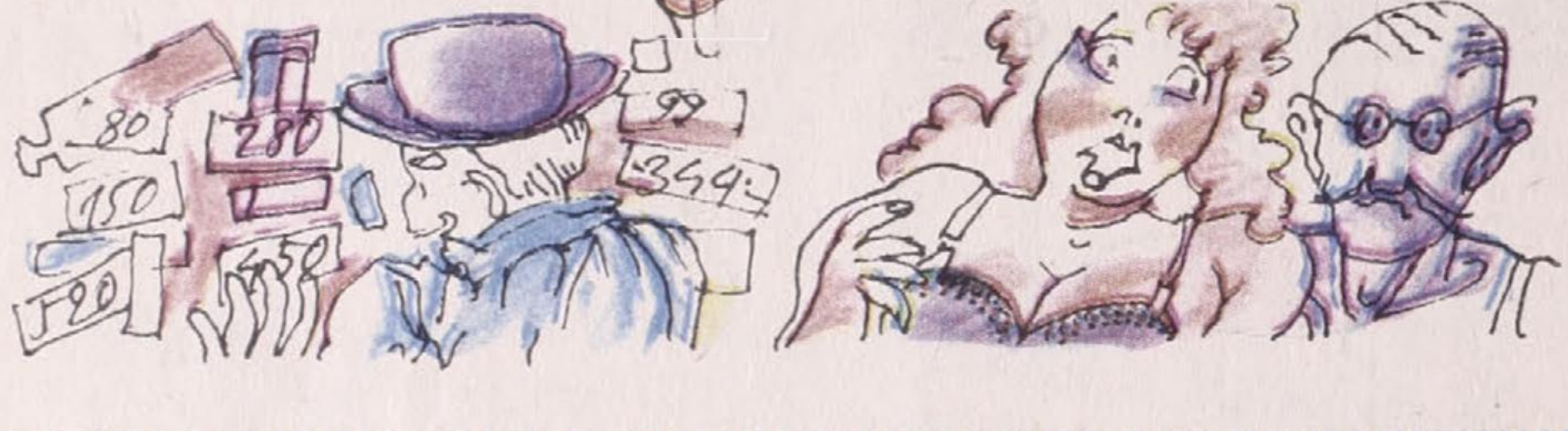

TOVÁBBKÉPZÉS

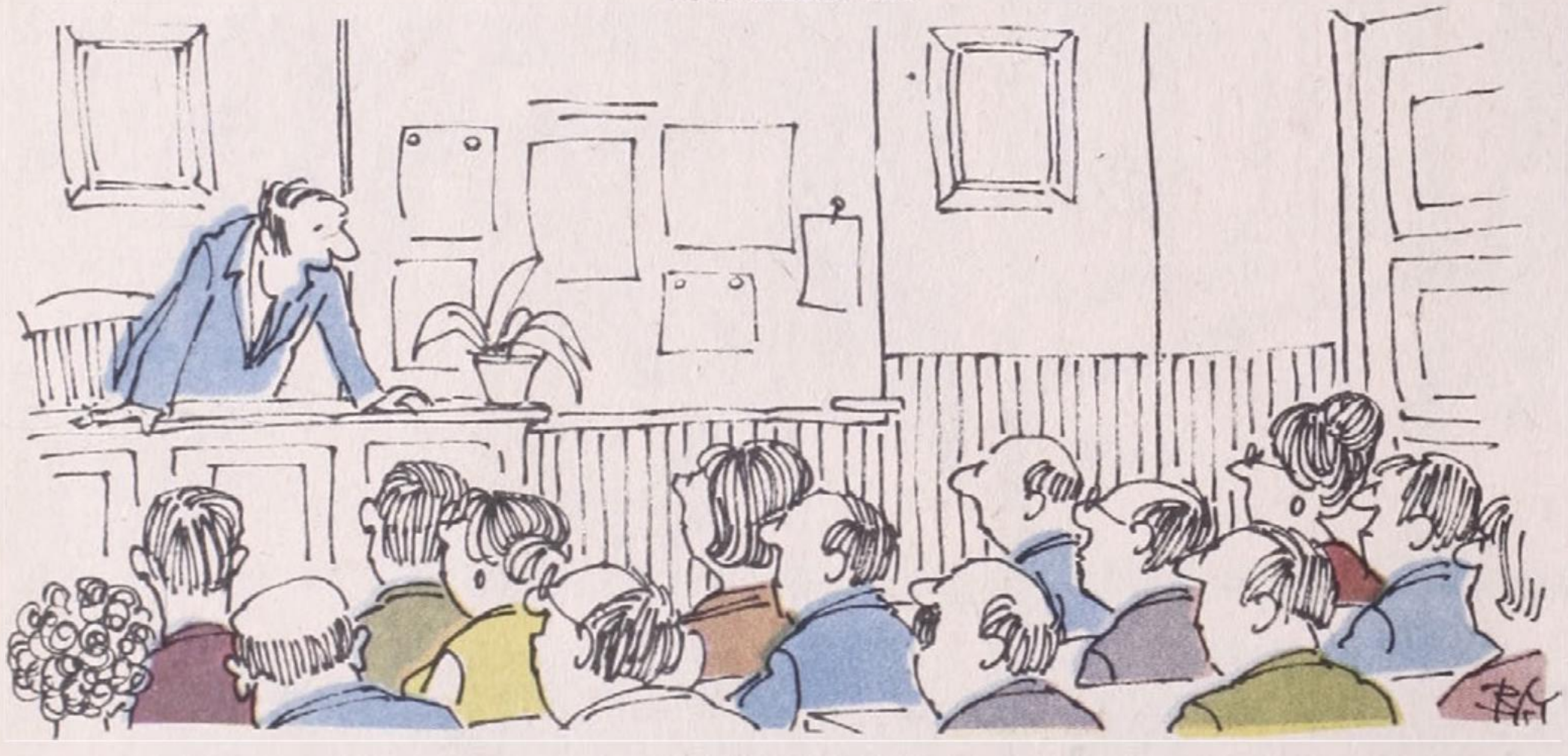

– Nos, elvtársak, a következő két hétben együtt próbáljuk elfelejteni az eddigi rendeleteket és szabályozókat.

IMITÁLUNK

Az imitálás össznépi sportmozgalommá vált nálunk. Amit nem tudunk, vagy nem akarunk megoldani — de szükséges lenne — azt imitáljuk.

A nagy össznépi imitálásunk a szivacsos melltartóval kezdődött. Ez — köztudottan — jóval méretesebb kebleket imitál a valóságosnál. Egy bizonyos ideig . . .

Aztán a biztonsági öv következett. Sokan vagyunk, akik nem kapcsoljuk be az övet, csak imitáljuk: magunk előtt áthúzva az ölünkbe tesszük. Ez ugyanolyan védelmet teremt, mint a három ponton rögzített gurtni. Egy bizonyos ideig . . .

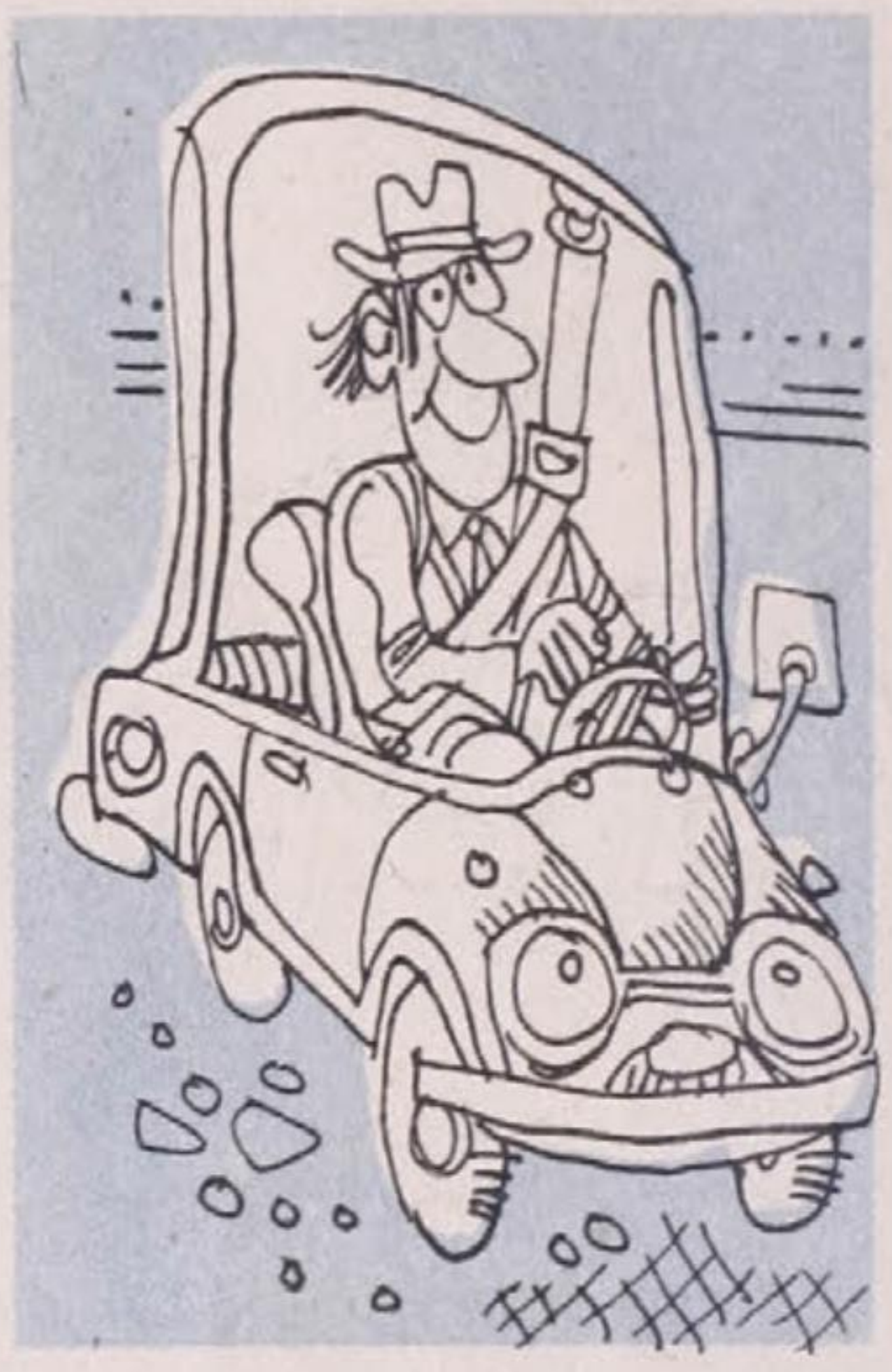

Miután némi rutint szereztünk az imitálásban, úgy döntöttünk, hogy a gazdasági életben is bevezetjük ezt a játékos módszert. Először elhatároztuk: azt fogjuk imitálni, hogy hozzánk nem gyűrűznek be a világpiaci árak, nem gyűrűzik be az energiaválság. Ez roppant szórakoztató játék volt, az újonnan felszerelt olajkályhával túlfűtött szobában, vajas kenyeret majszolva néztük este 11-kor a tévéhíradót, amely a nyugaton bezárt benzinkutakról és a csillagászati olajárakról tudósított. Mindezen jót röhögtünk. Egy bizonyos ideig . . .

Aztán az árak csak begyűrűztek, de ezt már nem kellett imitálni. Most már tenni kellett volna valamit, de úgy döntöttünk, hogy ez még nem időszerű (lásd még: . . . ha még egyszer azt üzeni . . .), hanem bizonyos körülményeket továbbra is imitálunk, és így készítjuk fel magunkat a nagy váltásra, a világpiaci igényekhez való alkalmazkodásra.

Egyébként a hadtudomány is gyakran él ezzel a módszerrel, például a hadgyakorlatok lényege is az, hogy bizonyos harci körülményeket mesterségesen imitálnak. Legutóbb, az ország előre kijelölt területén tervszerűen folyó „Hatékonyság 85" fedőnevű hadgyakorlaton történt az alábbi eset.

Az egyik zászlóalj azt a feladatot kapta, hogy rohammal foglalja el a folyó túlsó partvonalát. A katonák teljes felszereléssel a derékig érő jeges vízben gázolva rohamozták a túlpartot. Igaz, tőlük néhányszáz méterre ott állott egy teljesen sértetlen közúti híd, de azt a hadgyakorlati imitáció szabályai szerint nem használhatták. Hogy ez egyértelmű legyen, a hídon hatalmas tábla hirdette: EZT A HIDAT FELROBBANTOTTÁK!

A vezénylő tábornok harcálláspontjáról látja, hogy az egyik század, fittyet hányva az imitációs szabályoknak, vidám katonanótákat énekelve, a hídon masíroz át a túlpartra. Felkapja a távcsövét, hogy azonosítsa a renitens egységet, és azt látja, hogy valamennyi, kedélyesen menetelő katona apró táblácskát visel a nyakában. A táblán felirat: ÚSZUNK!

Trunkó Barnabás

DALLOS: **ÁDÁM ÉS ÉVA**

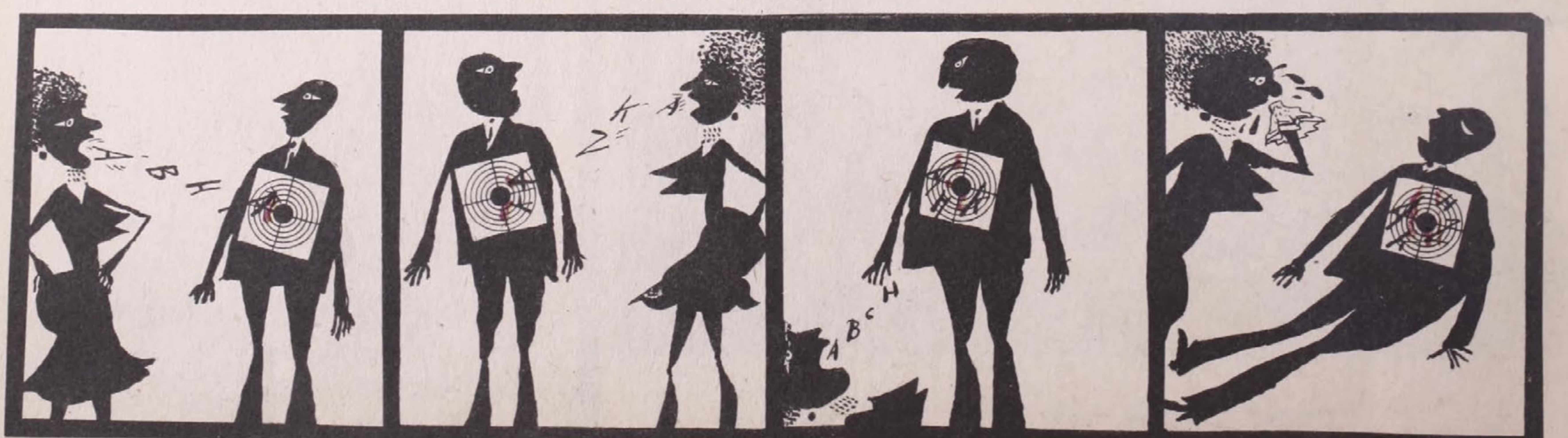

TORLASZ

HEGEDÜS,
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
DALLOS,
VÁRNAI,
SAJDIK

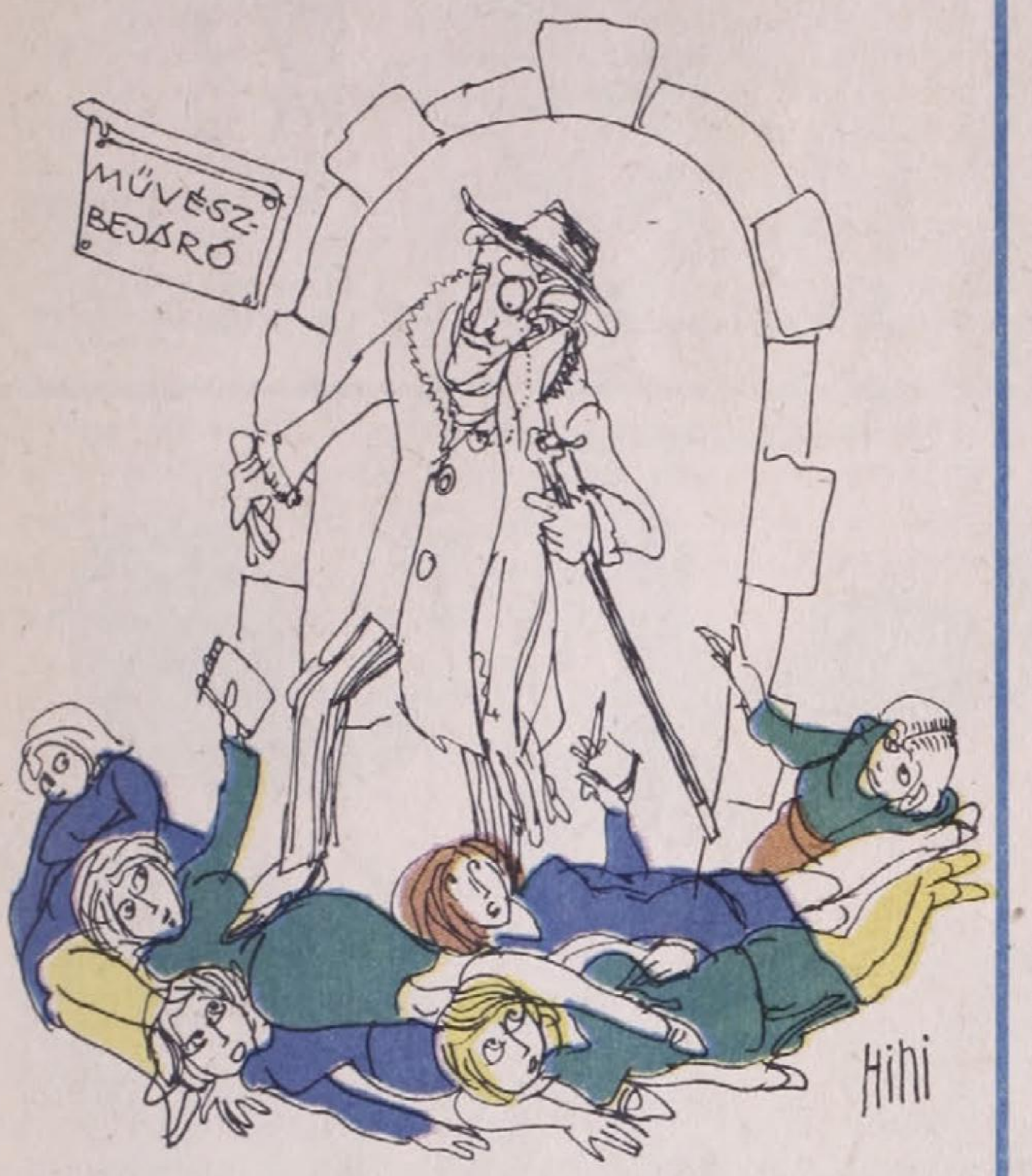
MŰVÉSZ-
BEJÁRÓ
Hihi

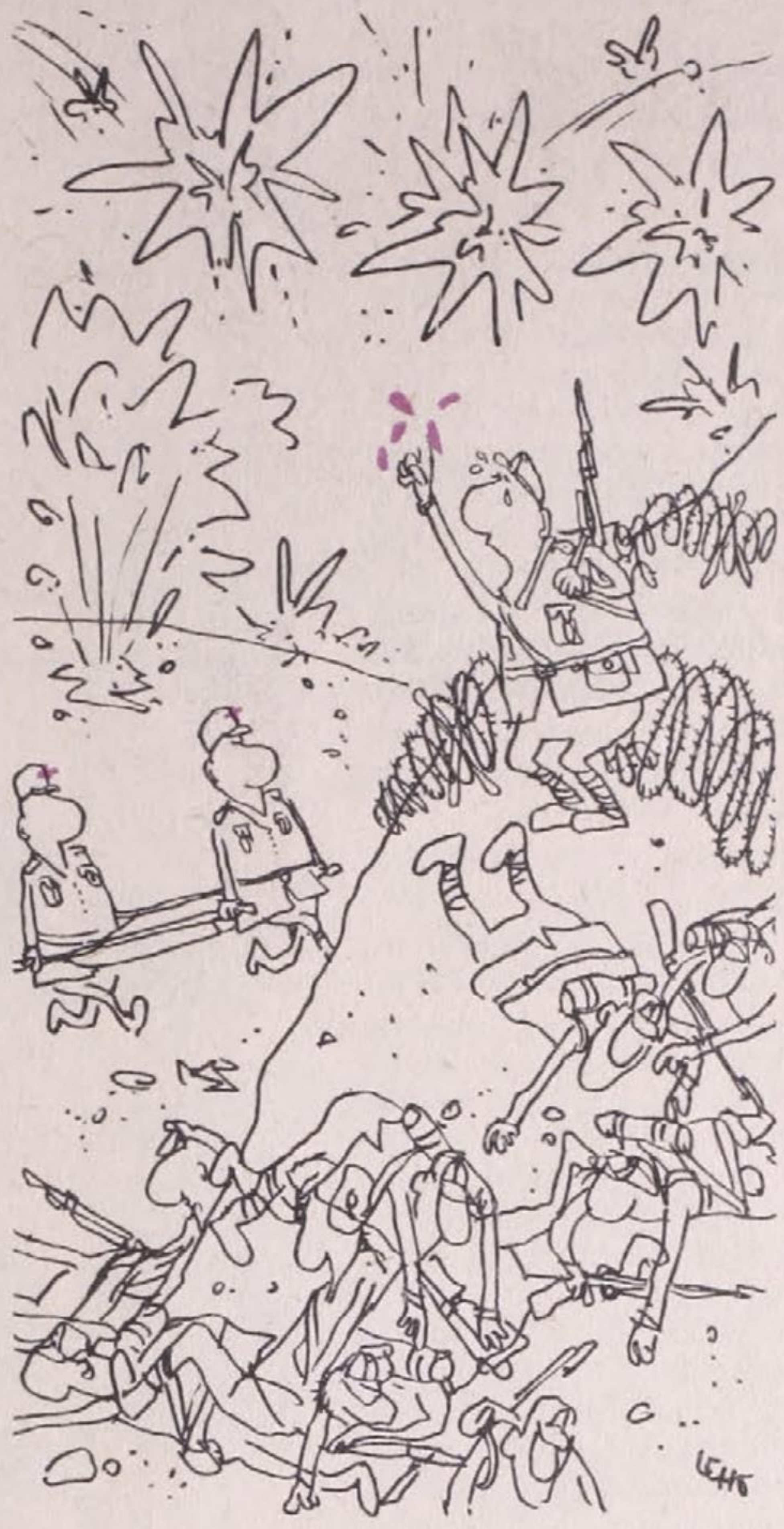

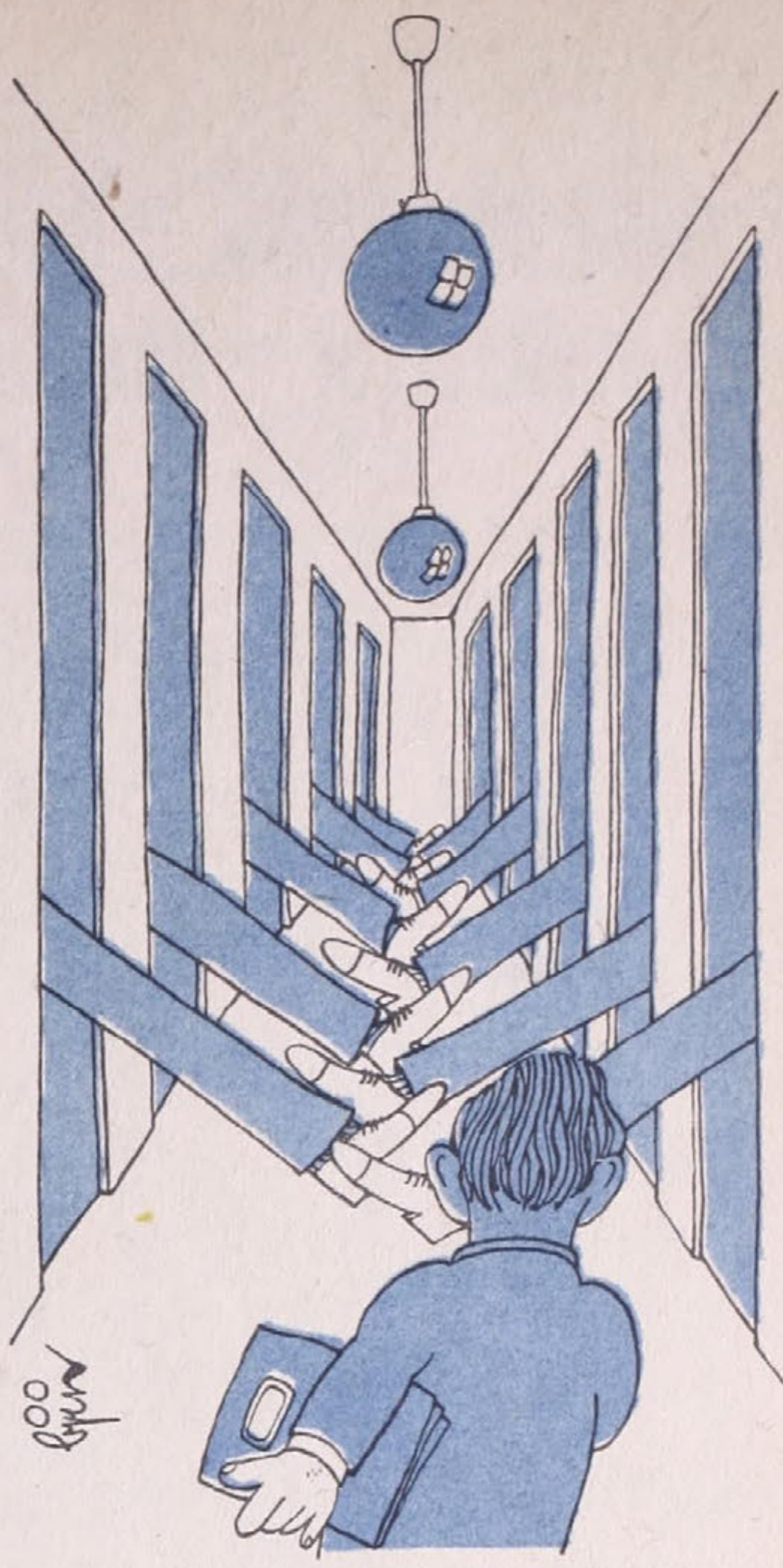

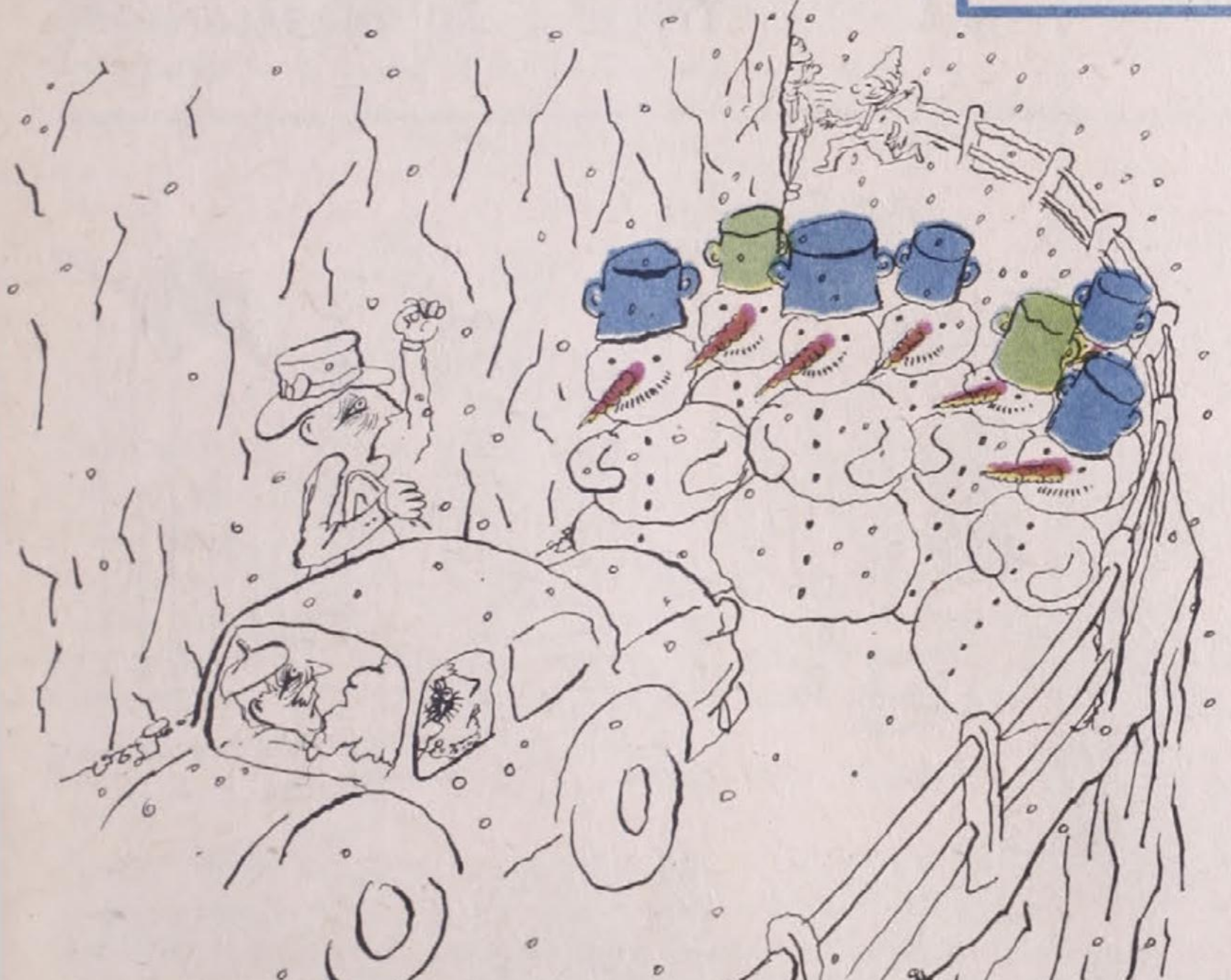

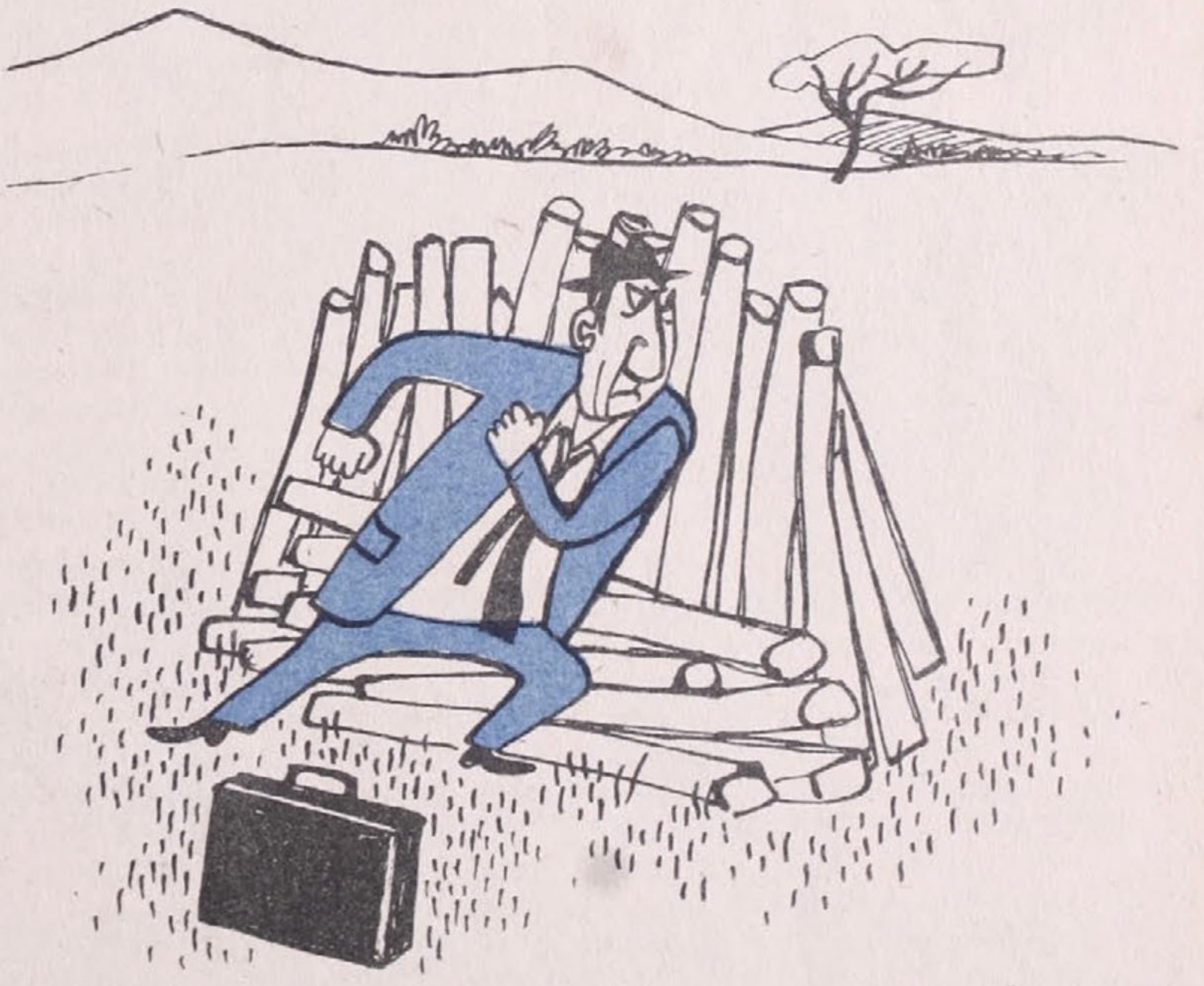

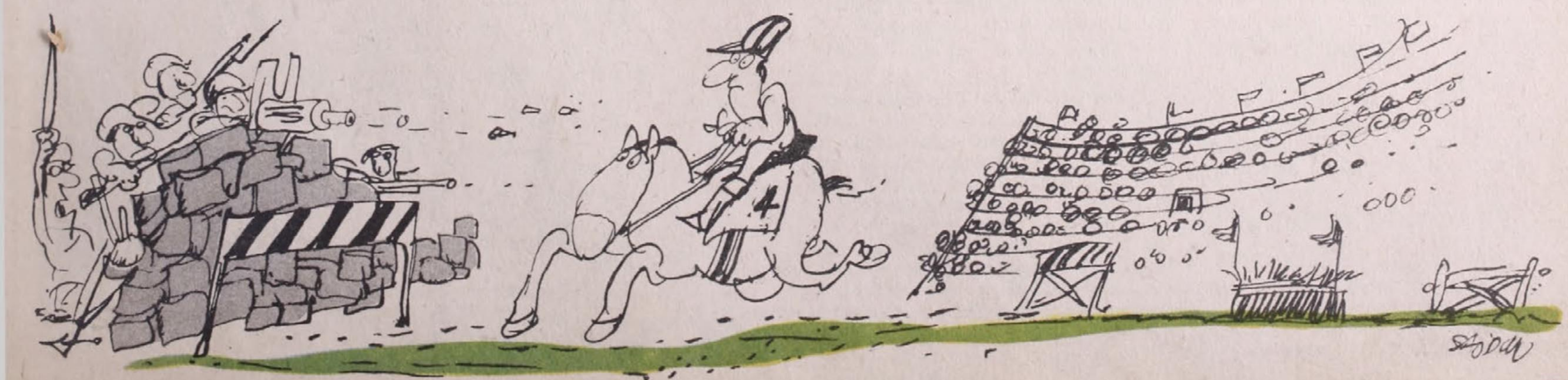

ÁLLATI DOLGOK

Papagáj mint válóok – A teknősbéka esete a radiátorral – Házőrző vaddisznó

Vipera mart meg a lakásán nemrég egy fiatal férfit. (Mi mérgesíthette föl ennyire?) Emberünk megúszta — a hüllő sorsáról lapzártáig nem érkezett jelentés.

Kárpáti Attilát négy kutya — egy palotapincsi, egy német juhász, egy fajtiszta korcs, egy afgán agár — és egy sziámi macska vallja gazdájának. Mellesleg a Herman Ottó Magyar Országos Állatvédő Egyesület főtitkára. Az eset kapcsán őt kérdeztük: mi mozgatja az állattartókat?

— Ezer és egy dolog. Legtöbbjük a természet közelségét keresi, az élet megnyilvánulásait csodálja. Van aki házat, vagyont őriztet, s olyan is, akit szomszédbosszantó, barátpukkasztó szándék vezérel. Tetszik, hogy másoknak nem tetszik. Flanc, kivagyiság, gigantománia . . .

— Nagyobb felhajtás, nagyobb állat?

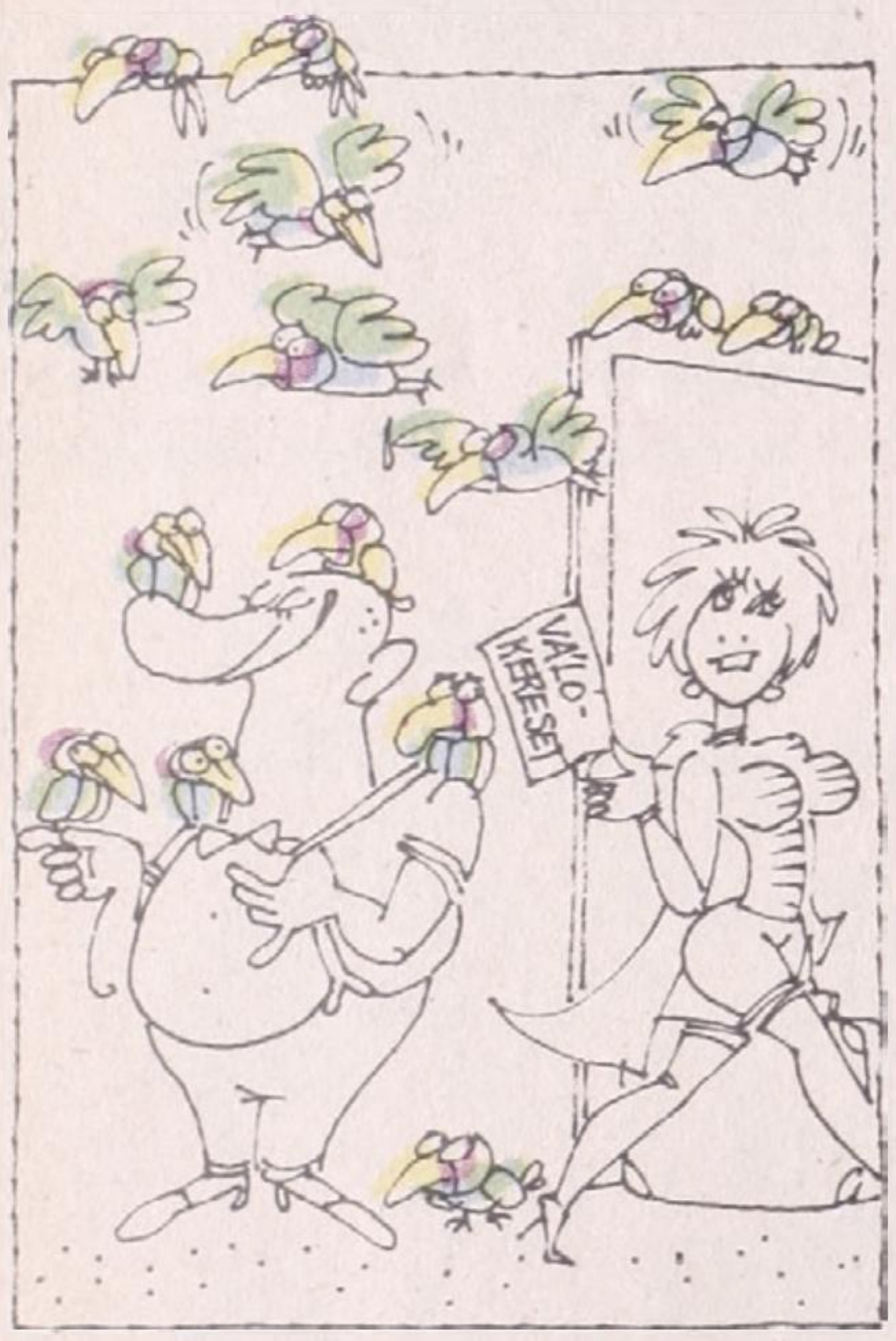

— Esetleg épp kisebb. Lehetőleg egzotikus, sőt veszélyes. Mondjuk ott van az a „már nem tudom miből vettem" villa, s az előszoba, pardon: előcsarnok közepén egy ravaszul megvilágított, tetraédert mintázó üvegkád, belegyömöszölve egy méregdrága japán törpefa, mellé egy mérges drága kígyó.

— De mit szól ehhez a krokodil a szomszéd szobában?

— Semmit. Szűkszavú jószág. És a nyelvi nehézségek . . .

— Papagájéknál ez nem téma.

— Nem ám! Sokuk kitűnő magyarsággal társalog. Ez persze nem általános. Ismerek valakit, akitől negyven rózsapapagáj miatt vált el a felesége. Nos, ez a pöttöm kis madár a világon semmire sem tanítható meg, viszont rettenetesen magas, rekedt hangon rikácsol. Most képzelje el mindezt negyvenszer!

— Evezzünk más vizekre! Halak?

— Ragályos hobbi, magam is átestem rajta. Kezdődik egy kis akváriummal, majd jön a többi, nincs megállás. A végkifejlet: valóságos rejtett víztározó a lakásban.

— Lehet ezt érteni?

— Kívülállónak aligha. Például két akvarista eszmecseréje arról, hogy egy diszkoszhal szülőpár mondjuk 1800 forint, egy idegen számára őrültek párbeszéde. E barnacsíkos fajta ugyanis igen érzékeny, melegíteni kell a vizét, ráadásul meg sem lehet enni. Egy vérbeli akvaristát viszont az gyönyörködtetne igazán, ha őt magát zárnák be valamely üvegharangba, s körös-körül vizet látna halakkal.

— Az építőipar jelenlegi szintjén ez aligha képzelhető el. Így hát marad a két szoba hal.

— Vagy teknős . . . Én például mindig tartottam otthon kettőt-hármat, a szárazföldi fajtából. Ezek nagyon kedvelik a meleget, s — energiabőséges idők! — szívesen tanyáztak a radiátor alatt. E jó kuckót viszont az évek során kinőtték. Ám a teknős nem tudja, hogy nő . . . Így aztán minden áldott éjjel közelharcot vívtak a lelketlen fűtőtesttel, hogy alápréseljék magukat. Akkora zajt csaptak, hogy képtelenség volt aludni. Szó ami szó, kiszolgáltatott, öngyötrő életforma az állattartóé. Ő a kedvencek rabja. Nem utazhat, olykor kénytelen lakást cserélni . . .

— De akkor már rég nem ő cserél.

— Nem ám. Valaki nemrég hozzánk fordult tanácsért. Farkast akart házőrzőnek, ám az arra teljességgel alkalmatlan. Mint a tűztől, úgy fél például a kutyáktól. Visszahúzódó lény.

— Ha ezt Piroska megérhette volna . . . Milyen házőrzőket alkalmaznak még?

— Nyugaton nagymacskákat: gepárdot, pumát, párducot. Oroszlánt kevésbé. Kommersz. Tartanak viszont mérges kígyókat, például kobrát.

— Előbb-utóbb tán még ez is begyűrűzik . . .

— Csak azt ne! Egyébként, ha hiszi, ha nem, kitűnő házőrző a vaddisznó.

— Persze, horkant, ha belépek, rámront, megtapos.

— Nem kell betörni! A vaddisznó különben nagyon intelligens, és ragaszkodó. Ismerek egy férfit, itt, Pesten, aki kiskorától tart egyet. A disznó kiskorától . . . Kertes házban éltek, hallatlanul összeszoktak, mígnem közbeléptek a szomszédok. Így a gazda bemenekítette a másfél mázsás családtagot a munkahelyére. Nagy füves térség tartozott hozzá, s megnyugtatásul: agyaras hősünk nem foglalkozott közvetlenül ügyfelekkel.

— Sokba kerül egy-egy egzotikus jószág?

— Nézze, itt is állandóan változnak az árak. Ezeket az állati dolgokat egyébként egész olcsón is megúszhatjuk. Egyszer, saját szememmel láttam, egy minisztériumi íróasztalon tücsök húzta a talpalávalót, befőttes üvegben. Később aztán a főhatóságot összevonták egy másikkal. Szegény tücsök! Meglehet, azóta együtt él egy lakótelepi hangyával. Bizonyos La Fontaine úr meg forog a sírjában . . .

Münz András

A BŰNBEESÉS ELMARAD

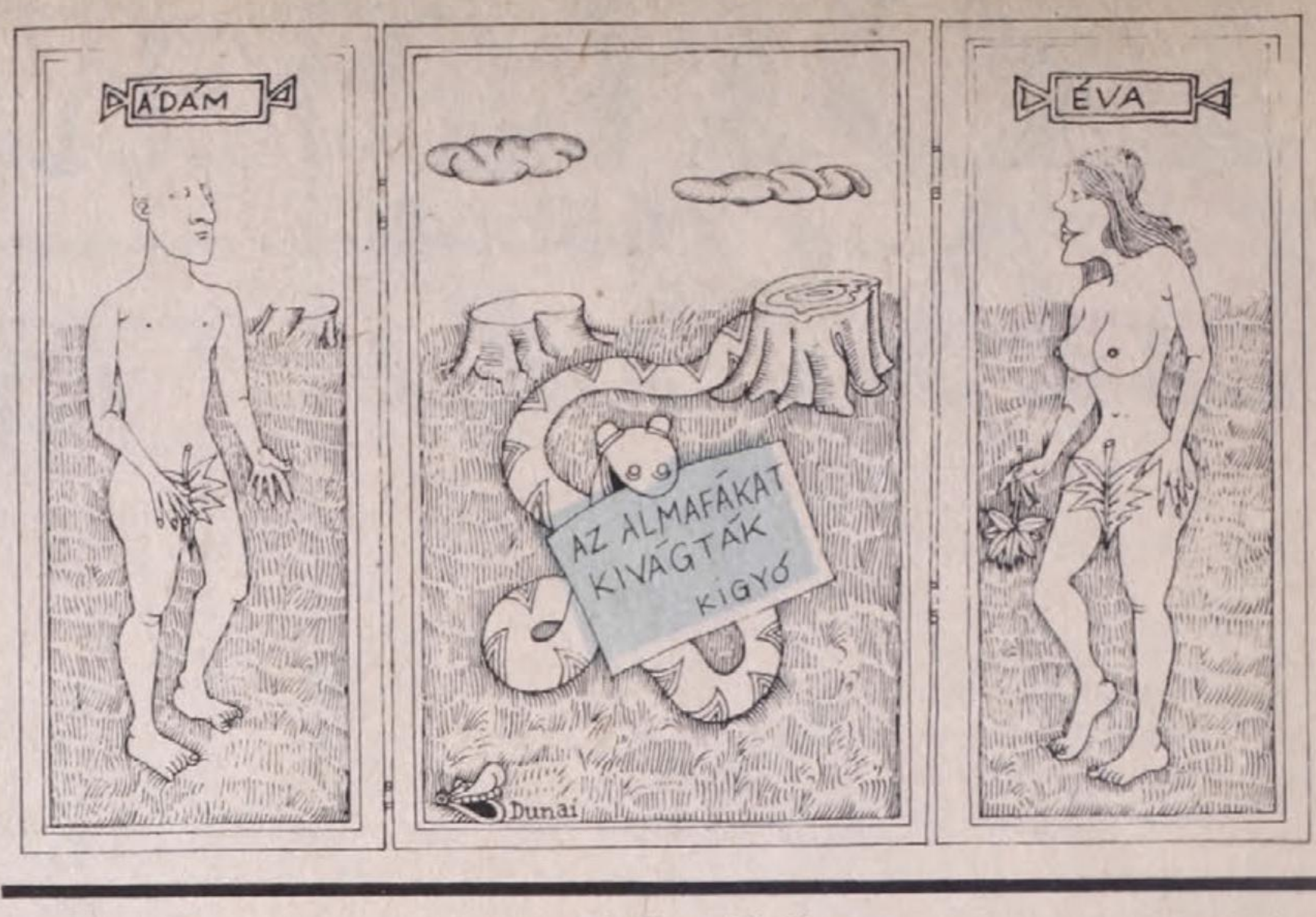

A KÉSŐN JÖVŐ

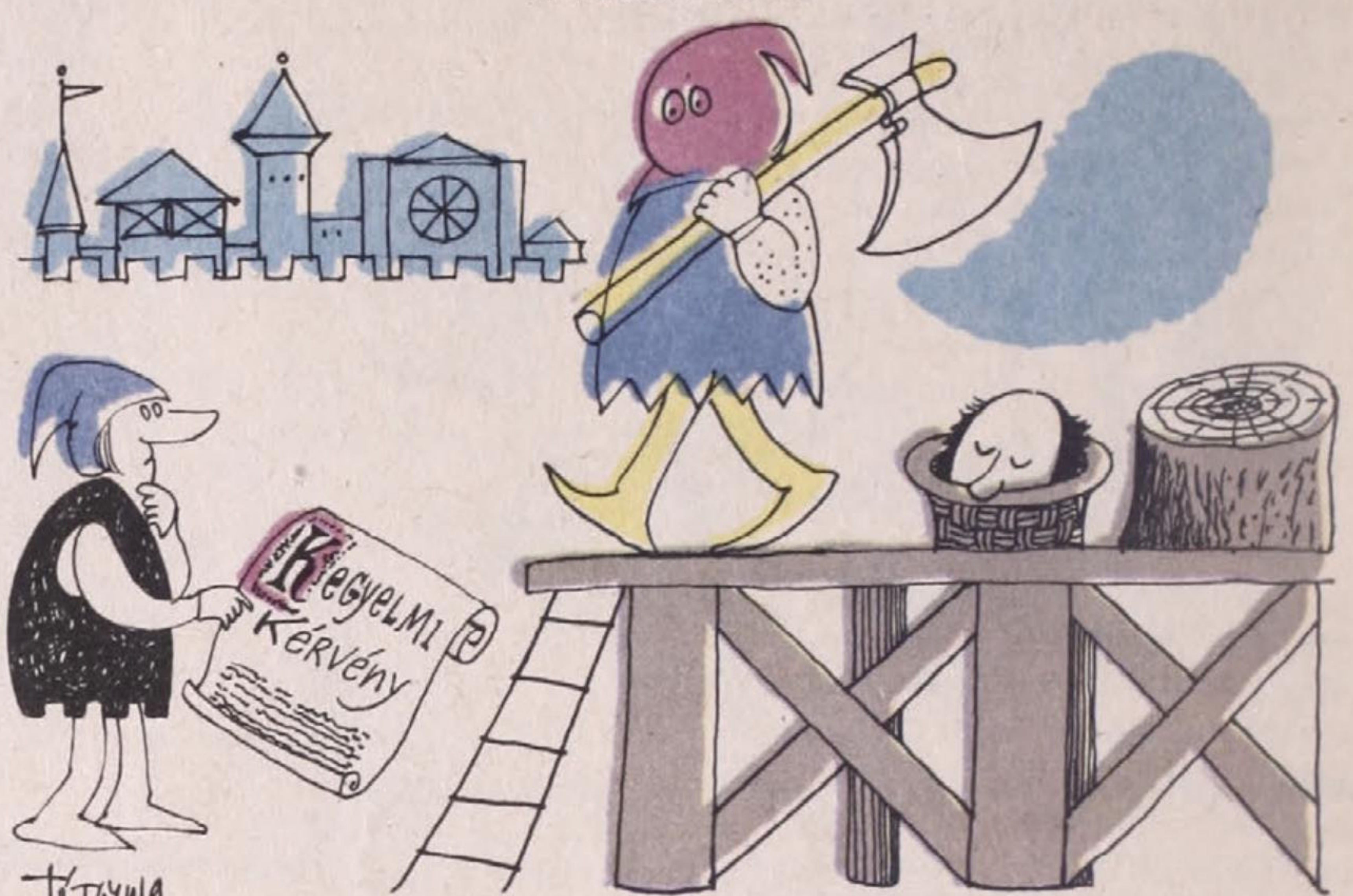

– Pedig milyen szép iniciálét csináltam . . .

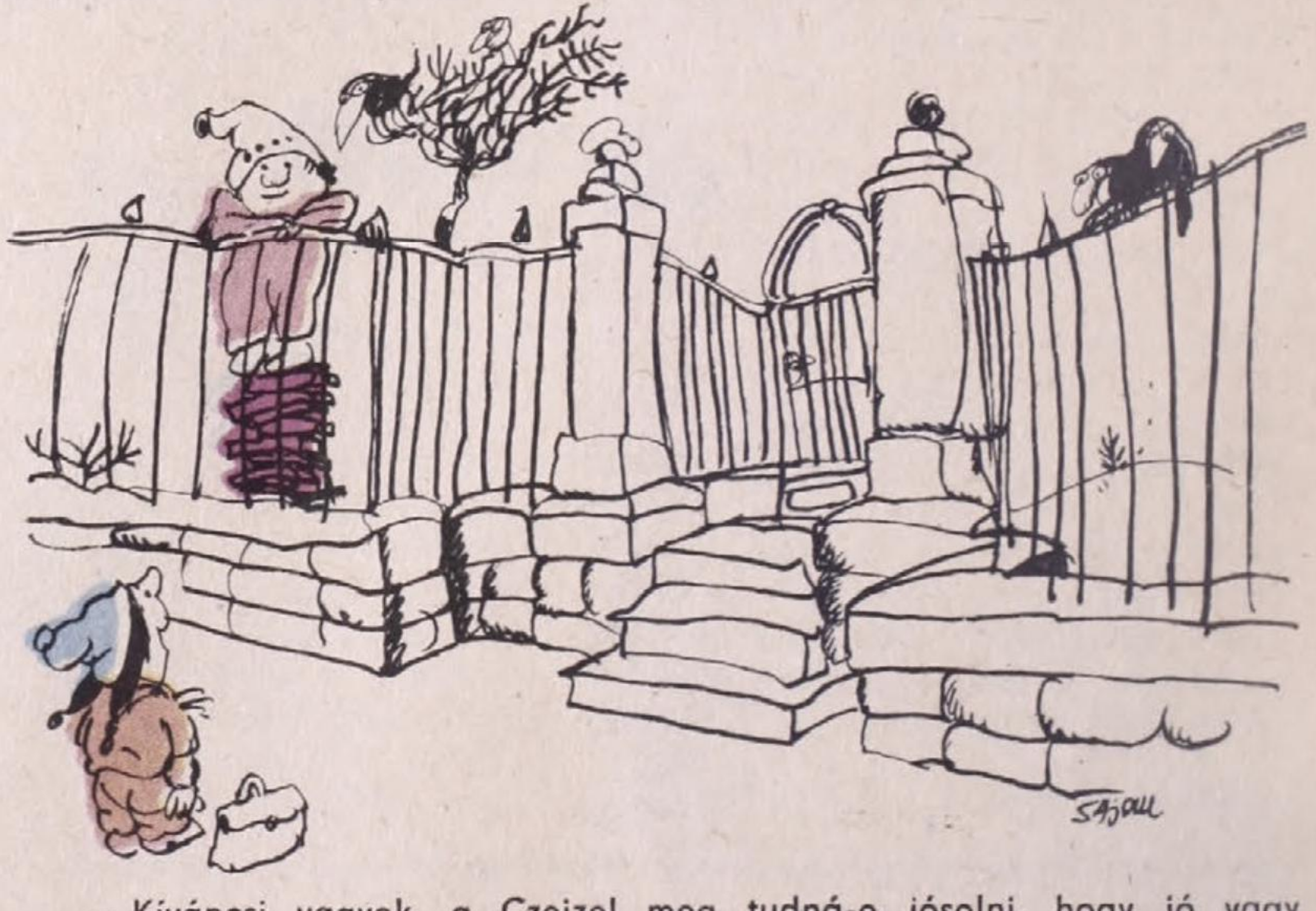

– Kíváncsi vagyok, a Czeizel meg tudná-e jósolni, hogy jó vagy rossz irányba visznek majd a génjeim?

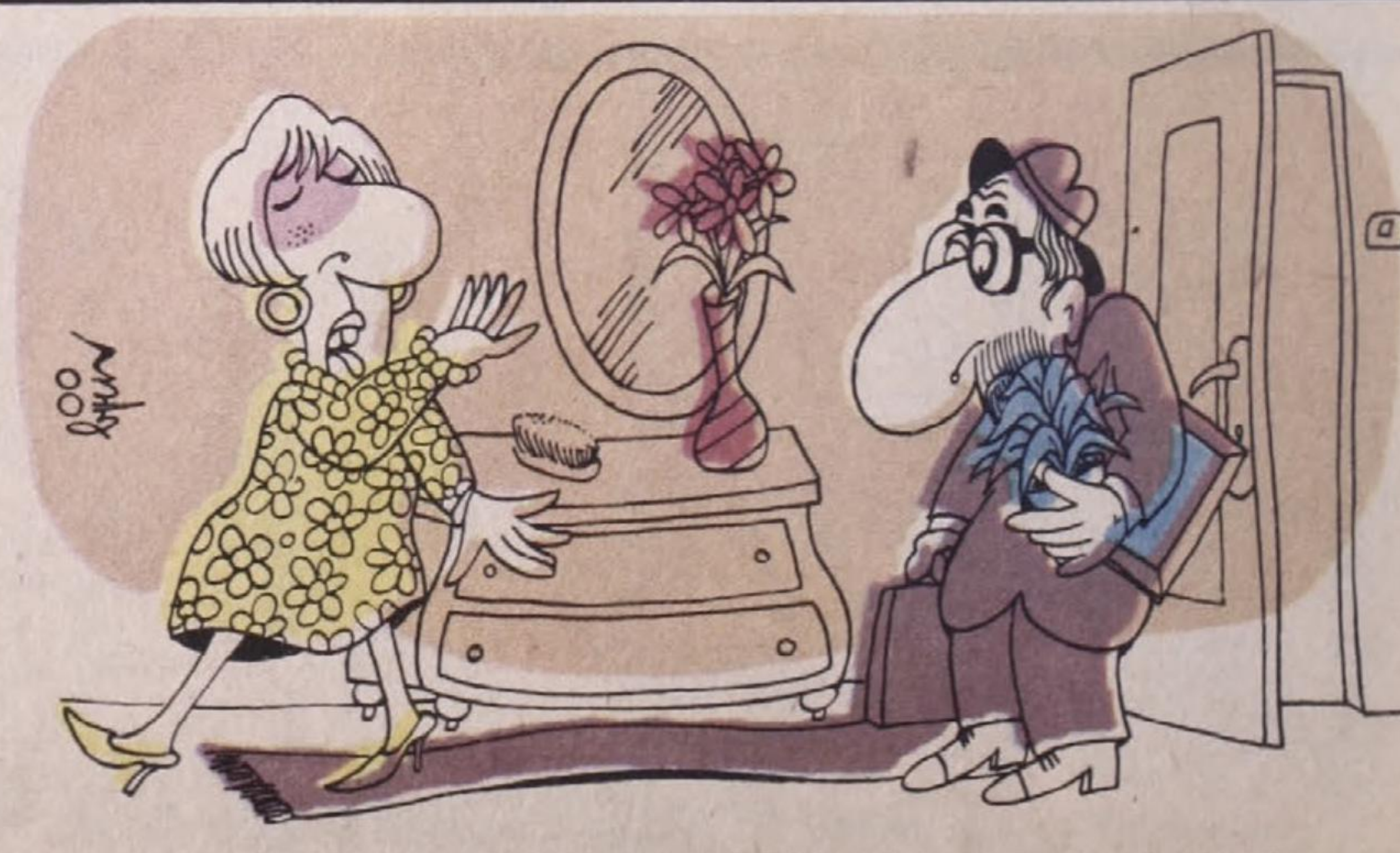

– Persze, kitüntetés nélkül nyugdíjba küldeni is csak téged lehet!

AZ OLVASÓ OLDALA

TÉVÉELVONÓKÚRA

①

BEKAPCS, KIKAPCS ...

Megszüntették a délelőtti és az este 10 óra utáni tévéadást, mondván, hogy ezzel sok-sok megawattóra áramot spórol meg az ország. De hát hogyan is van ez a gyakorlatban? Én például sötétben szeretek tévét nézni. Ha tehát bekapcsolom a készüléket (fogyasztása, úgy tudom, 40 vagy 60 watt), kikapcsolom a csillárt (fogyasztása 300 watt). Ha nincs adás, vagy nincs néznivaló — mindez fordítva történik. A kérdés: mikor jár jobban az ország? És ... ha csökken az adásidő, miért nem csökken azzal arányosan az előfizetési díj?

Szabó Csaba
Budapest, VIII., József krt. 36. 1085

②

SÖTÉT JÖVŐ

A televízió műsorideje az energiatakarékosság jegyében lerövidült. Örömöm sajnos nem felhőtlen, mert azzal fenyegetnek, hogy az elmaradt műsorokat (beleillesztve a műsorpolitikába, koncepcióba stb.) később le fogják vetíteni. Egyébként jó lenne, ha ez a mostani műsoridő végérvényes maradna. Mióta tízkor vége az adásnak, boldogan állapítom meg, még mennyi értékes idő áll rendelkezésemre.

Csobánczy Jenő
Budapest II., Rómer F. u. 26. 1024

③

NEKEM KEVÉS

Az intézkedést ki kellene terjeszteni az éjszakai szórakozóhelyekre is, különösen a videódiszkóra. Miért kell az ifjúságnak hajnali 4—5 óráig zülleni? Hazafelé menet aztán ittasan belekötnek azokba, akik már munkába igyekeznek. Ebből csak a maszek vendéglősök húznak hasznot, mivel 40—50 forint a belépő, nem beszélve az italfogyasztásról. Kell a szórakozás az ifjúságnak, de ne az éjszakai züllésre neveljük!

Egy szegedi szülő

APROPÓ!

KAKUKK

Kedves óvatos olvasónk, jobb lett volna, ha előbb óvatos, akkor ugyanis, amikor abban az agyonreklámozott vidéki áruházban azt a bizonyos régóta áhított kakukkos órát megvette. Mint írja, nevezett kronométert 30 százalékkal olcsóbban vesztegették, a hozzá járú súlyt viszont már eleve nem mellékelték, noha korántsem mellékes, bár ez ügyben állítólag maga a gyár volt feledékeny.

Nem csoda hát, hogy az olcsó, ám a súlytalanság állapotában leledző órát otthon most képtelen szóra bírni. Emiatt ragadott tollat, de, fájdalom, kéri, hogy a nevét a világért se közöljük, nehogy megsértődjenek abban a bizonyos kiváló áruházban. Mert úgye minden okuk megvan rá(?) Nekik. Önre.

Mit mondhatnánk? Kár. Jobban mondva: kakukk!

(m. a.)

TÜCSÖK és BOGÁR

1 db 8 éves herélt kancacsikó, bika, néma kacsa eladók. Érdeklődni szom-

Az állatorvostudomány nem ismer lehetetlent!

(A Vas Népe apróhirdetései között találta László Gézáné, vasvári olvasónk)

Rendeltetees:
Noeinadrag

Ez buebaajos!

(Beküldte Hidas Sándor)

JÓ állapotban levő harmónia eladó. Érdeklodni: Buten-

Legfeljebb az egyetértést kell egy kicsit felhangolni!

(A Kelet-Magyarországban találta Mihályoszky Mária, nyíregyházi olvasónk)

nek. A harcot beszüntető ellenforradalmárok biztonságos hazatérését a nicaraguai konzul szavatolja — közölte a nemzetgyűlés elnöke.
Az ellenforradalmárok *1985. július 19-ig*, a sandinista forradalom győzelmének hatodik évfordulójáig élhetnek.

Amnesztia rövid lejáratra. Fix, hogy rengetegen élnek majd vele. Július 19-ig.

(A Népszavában fedezte fel Sipos Zoltán, nagykanizsai olvasónk)

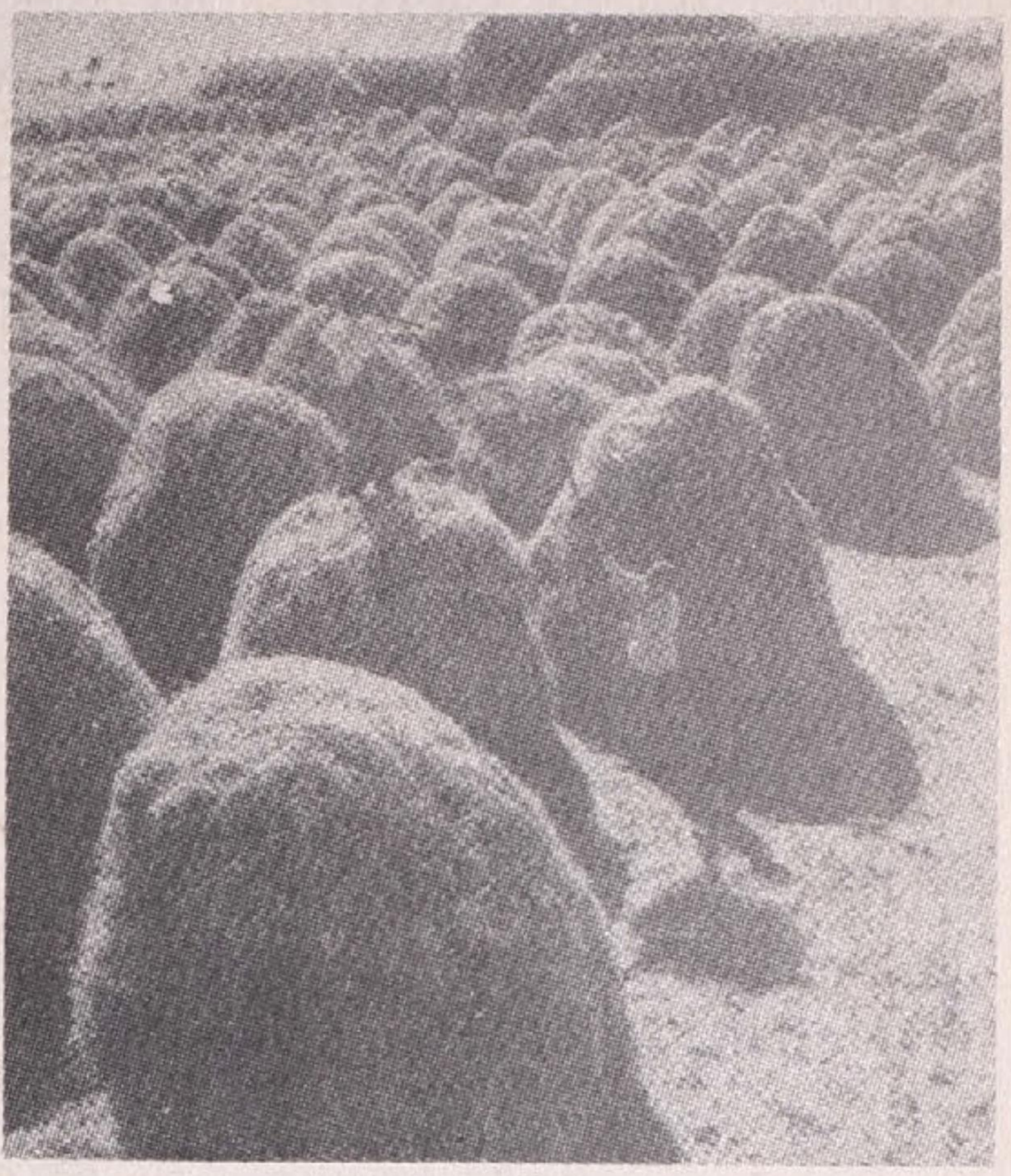

Szántás

Megint tanultunk valamit.

(A Dolgozók Lapjából ollózta Pataki László, tatai olvasónk)

A sorozat első filmje:
"MAJMOK BOLYGÓLYA"
/amerikai film/

Mi értjük: van gólya, amely nem a kémény tetején lakik, hanem bolyban. Ezt nevezzük boly-gólyának.

(A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár és a VI. ker. Tanács Művelődési Osztályának meghívóján észlelte Szőnyi András)

ket felkereső *turisták fogadása*. Mivel évente 60 ezer vendég keresi fel a festői templomtornyot; ez havi átlagban mintegy 165 látogatót jelent. Legtöbbjük azonban csoportosan érkezik, és így a toronyőröknek bőven marad idejük a *magányos*

Értjük, ez már a modern matek az általános iskolák hatodik osztályából.

(A Népszavában bukkant rá Pócs Imre, miskolci olvasónk)

fogadókészségének. A Vadkertben található a gazdaság kisbéri magyar—félvér sportoló tenyészete, ami hazai és külföldi turisták és vevők előtt már nem teljesen ismeretlen. A lényeg, hogy az üzem — amelynek

Persze, ha nem félvér, hanem telivér sportolókat tenyésztenénk, az még nagyobb üzlet lenne!

(A Vas Népe című lapból merítette Tompa Miklósné, szombathelyi olvasónk)

gő teáskannával jött. Megszomorította, hogy kérőjét halva találta. de se baj, úrrá lett rajta a lelkesedés. visszatért a konyhába. és sütőbe

Azt gondolta magában: inkább százszor te, mint egyszer én!

(A Dél-Magyarország című lapból ollózta Borda Ferenc, szegedi olvasónk)

MÍNUSZ EXPRESZ

Mély fölháborodásunknak adunk hangot, amiért január 11-én az Orient Expresz utolsó két kocsijában nincs fűtés. A fülkékben ittott hó van, igaz, hogy sportolásra még nem alkalmas. A kalauz nem jön a jegyet kezelni, mert valamelyik fűtött fülkében ül, a vonat más részében. Több ízben tapasztaltuk már ezt, ezen a vonalon.

Huszonhat aláírás, köztük külföldiek, magyarok, honvédek, civilek, sőt MÁV-alkalmazottak.

HIHETETLEN

című rejtvényünk megfejtése:

— Fantasztikus, és én azt hittem, hogy egy szénbányát találtam.

200—200 forintot nyert:

Major Edéné, Budakalász, Liget u. 2. 2011
Pázmándi István, Bicske, Bocskai u. 9. 2060
Uzonyi Edit, Bp. Csalogány u. 14. 1015

A nyereményeket postán küldjük el.

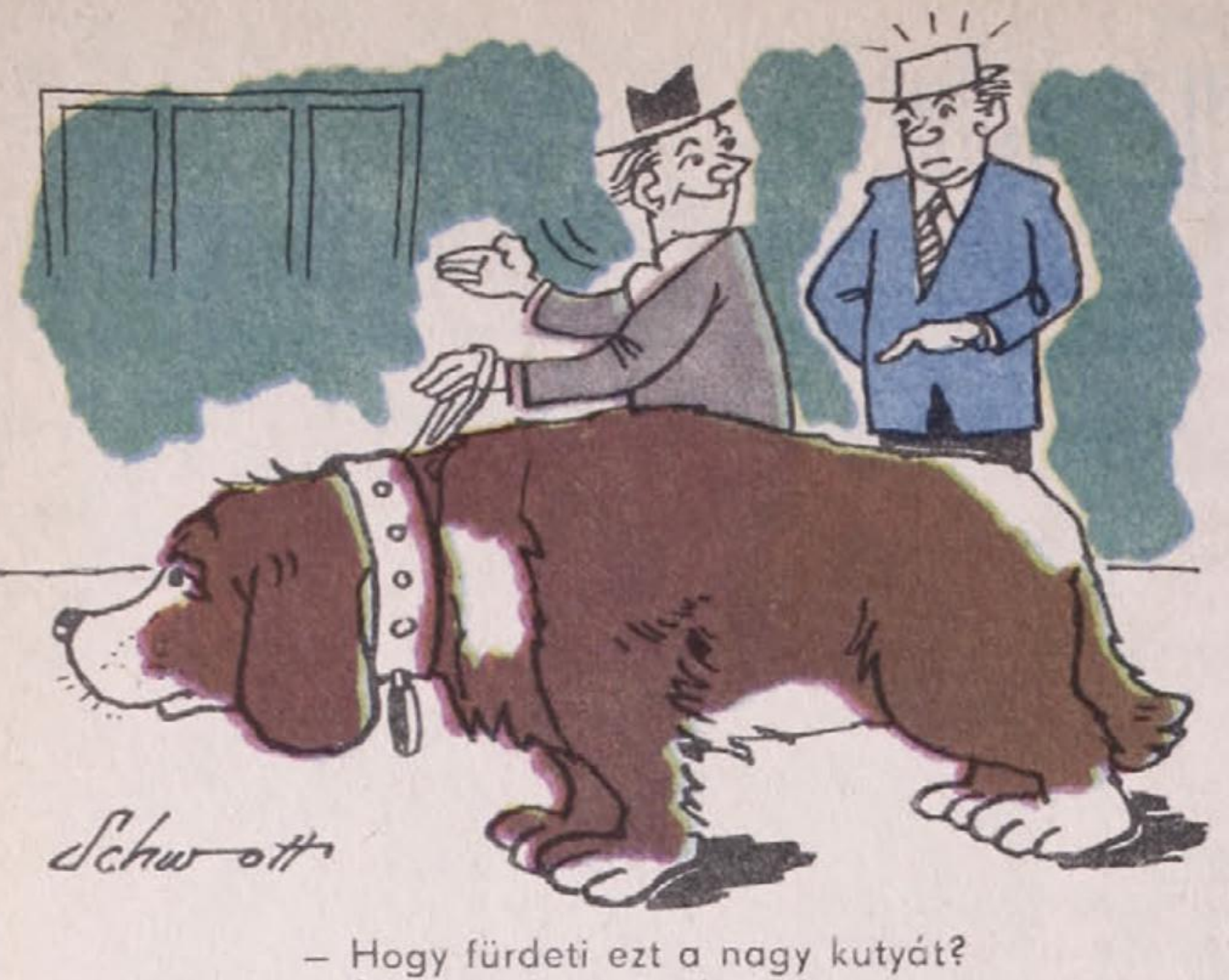

– Hogy fürdeti ezt a nagy kutyát?
– Átfuttatjuk az autómosón

KÖZGAZDASÁGI MŰSOR

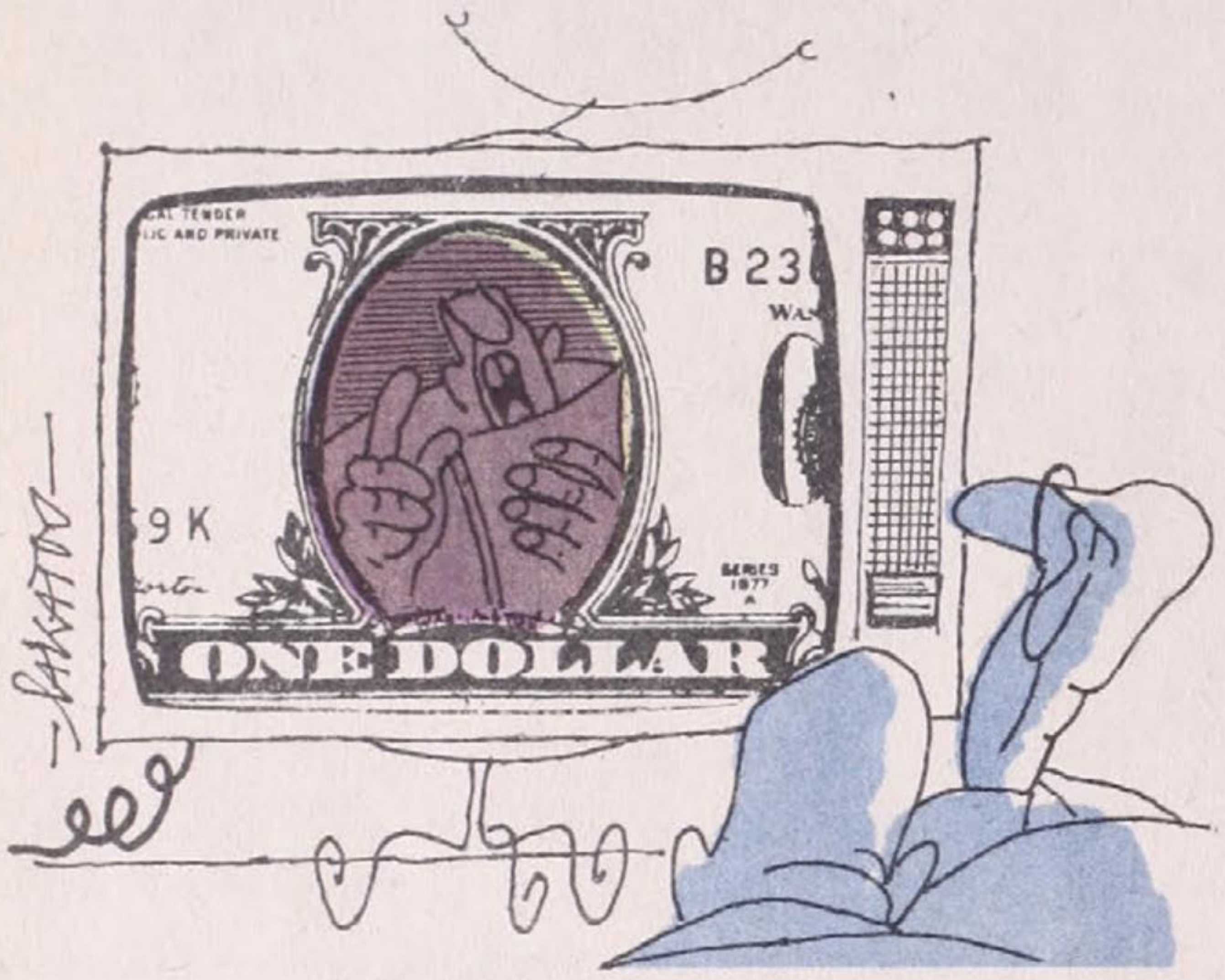
B 23
9 K
ONE DOLLAR

VILÁGRANGLISTA

A Magyar Nemzet egyik cikke azt adta hírül, hogy a húsipar tavaly is remekelt és kiegyensúlyozott ellátást biztosított. Az egy főre jutó hústermelés hazánkban magas, nemzetközi összehasonlításban ebben is az első öt ország közt vagyunk. Tavaly egy-egy magyar állampolgár már több mint 77 kiló húst fogyasztott. A húsipari vállalatok termékeinek kétharmada az úgynevezett olcsó áruk közé tartozik, tehát kilónként 76 forint alatti áron kel el.

A hír olvasása közben büszkén kihúzom magamat, no lám, a jégkorong egy kicsit gyengén megy, hentesáruból viszont ott vagyunk a dobogón! Néhány napig dagadó mellel járok-kelek, és mit tesz a véletlen? Az egyik gazdasági hetilap Hová lett az olcsó áru? című cikkére egy vegyészmérnök olvasói levele éles, bíráló hangnemben tesz különböző megjegyzéseket. Mondhatnám úgy is: ez már nem olvasói levél, hanem beolvasói.

A szerző felteszi a költői kérdést: aztán mi van akkor, ha van olcsó áru, például disznósajt, bácskai, lecsókolbász, meg töpörtyű? A vevő azt tapasztalja, hogy a disznósajtot telenyomkodták bőrkével és nincs rághatóra főzve, a bácskaiba a májnak a mócsingos része került, a töpörtyű különböző nagyságú hulladék szalonna- és húsdarabokból készült, a lecsókolbász pedig jókora mócsingokkal és szalonnadarabokkal van megtöltve. Jó, gondolja erre a becsapott állampolgár, hogy legközelebb nem lecsókolbászt vesz, hanem debrecenit. Akkor éri őt egy újabb stressz, mert abban még több mócsingot talál, igaz, köménymaggal ízesítve, és magasabb árért.

Dilemmában vagyok, mert kérem tisztelettel, kinek higgyek? A húsipar illetékeseinek, akik dicsekednek: az egy főre jutó hústermelésben álljuk a nemzetközi összehasonlítást, az első öt ország közt vagyunk, vagy a levélírónak, aki a hentesáruk gyakorta minősíthetetlen minőségéről panaszkodik. Mondom, rágódom a témán, miközben frissen vásárolt disznósajtot és bácskait falatozom állami gyárban készült kenyérrel. A kenyér kissé sületlen, furcsa ízű, a disznósajtban túlméretezett szalonna- és porcdarabok vannak, a bácskait pedig legszívesebben azzal osztanám meg, aki készítette. Tűnődöm, melyik cikknek van igaza. Kimondanám, de nem tudom. A szájam tele van olcsó hentesáruval. Kénytelen vagyok tovább rágódni rajta.

Kiss György Mihály

TÉLI REGE

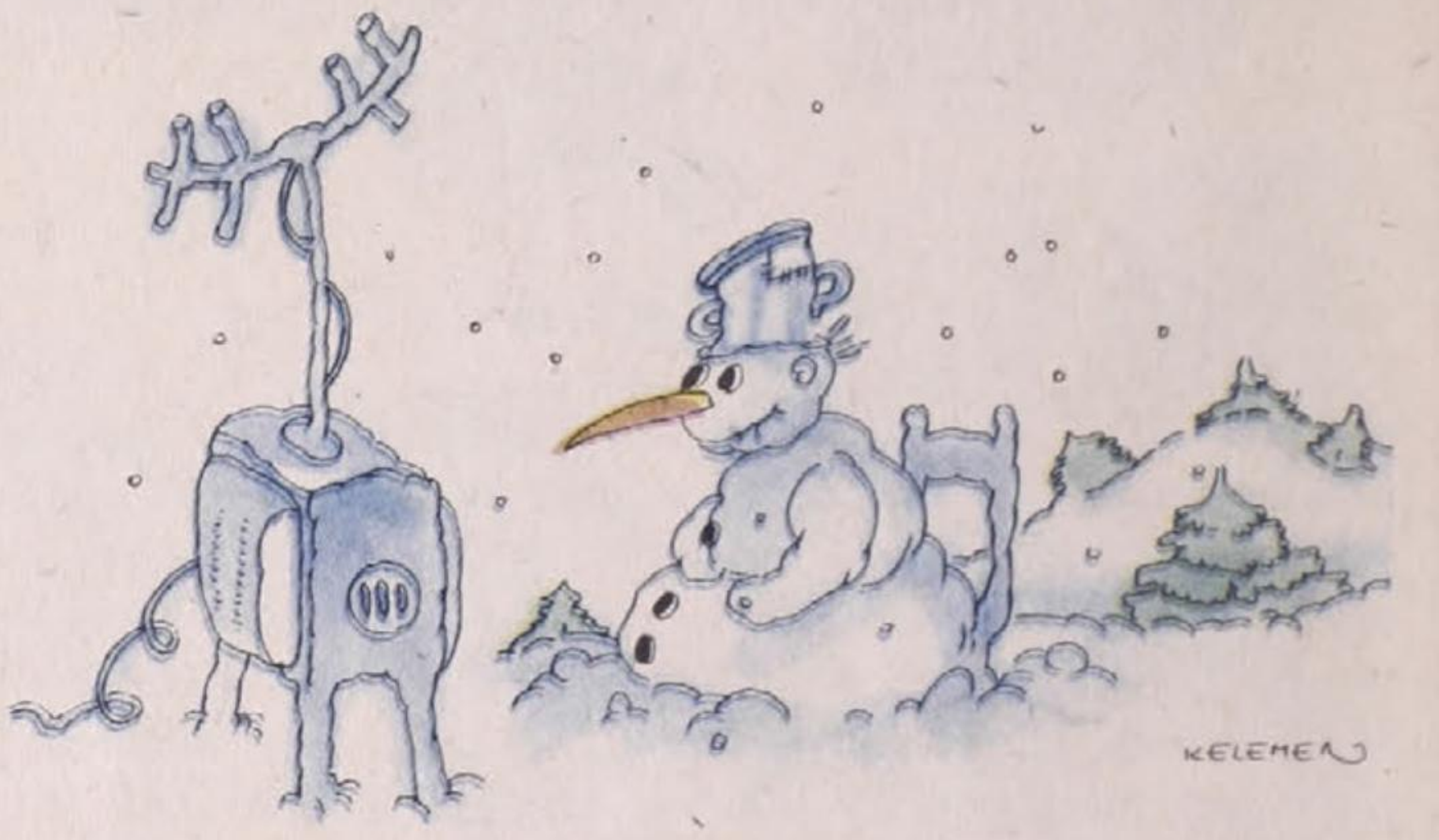

ADAKOZÁS

Egy skót város vezetői elhatározzák, hogy uszodát építenek, és az építéshez szükséges pénzt a lakóktól gyűjtik össze. A gyűjtést végző hivatalnokok egyike bekopog az első lakóhoz. A férj nyit ajtót, és meghallgatja a hivatalnokot: – Kérjük, adjanak segítséget az uszoda építéséhez! A skót beszól a szobába a feleségének:

A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb február 18-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

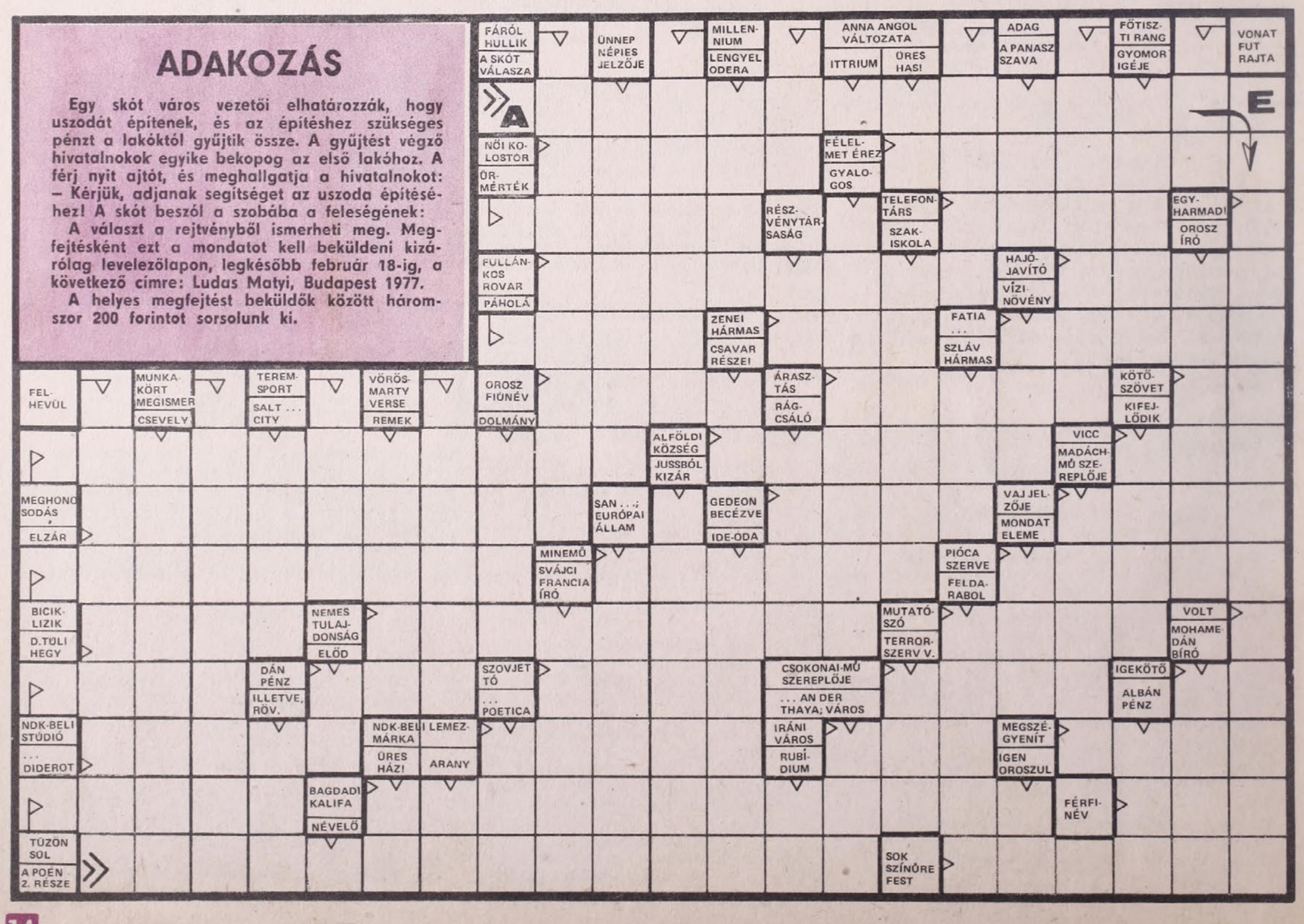
FÁRÓL HULLIK
A SKÓT VÁLASZA
ÜNNEP NÉPIES JELZŐJE
MILLENNIUM
LENGYEL ODERA
ANNA ANGOL VÁLTOZATA
ITTRIUM
ÜRES HAS!
ADAG
A PANASZ SZAVA
FŐTISZTI RANG
GYOMOR IGÉJE
VONAT FUT RAJTA
A
E
NŐI KOLOSTOR
ŐRMÉRTÉK
FÉLELMET ÉREZ
GYALOGOS
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
TELEFONTÁRS
SZAKISKOLA
EGYHARMAD!
OROSZ ÍRÓ
FULLÁNKOS ROVAR
PÁHOLÁ
HAJÓJAVÍTÓ
VÍZI NÖVÉNY
ZENEI HÁRMAS
CSAVAR RÉSZEI
FATIA ...
SZLÁV HÁRMAS
FELHEVÜL
MUNKAKÖRT MEGISMER
CSEVELY
TEREMSPORT
SALT ... CITY
VÖRÖSMARTY VERSE
REMEK
OROSZ FIÚNÉV
DOLMÁNY
ÁRASZTÁS
RÁGCSÁLÓ
KÖTŐSZÖVET
KIFEJLŐDIK
ALFÖLDI KÖZSÉG
JUSSBÓL KIZÁR
VICC
MADÁCH-MŰ SZEREPLŐJE
MEGHONOSODÁS
ELZÁR
SAN ...; EURÓPAI ÁLLAM
GEDEON BECÉZVE
IDE-ÓDA
VAJ JELZŐJE
MONDAT ELEME
MINEMŰ
SVÁJCI FRANCIA ÍRÓ
PIÓCA SZERVE
FELDARABOL
BICIKLIZIK
D.TÚLI HEGY
NEMES TULAJDONSÁG
ELŐD
MUTATÓSZÓ
TERRORSZERV V.
VOLT
MOHAMEDÁN BÍRÓ
DÁN PÉNZ
ILLETVE, RÖV.
SZOVJET TÓ
... POETICA
CSOKONAI-MŰ SZEREPLŐJE
... AN DER THAYA; VÁROS
IGEKÖTŐ
ALBÁN PÉNZ
NDK-BELI STÚDIÓ
... DIDEROT
NDK-BELI LEMEZMÁRKA
ÜRES HÁZ!
ARANY
IRÁNI VÁROS
RUBÍDIUM
MEGSZÉGYENÍT
IGEN OROSZUL
BAGDADI KALIFA
NÉVELŐ
FÉRFINÉV
TÜZÖN SÜL
A POÉN 2. RÉSZE
SOK SZÍNŰRE FEST

IMPORT HUMOR

TÁSKARÁDIÓ

(Rajzok a Neue Berliner Ilustrierte című NDK-lapból)

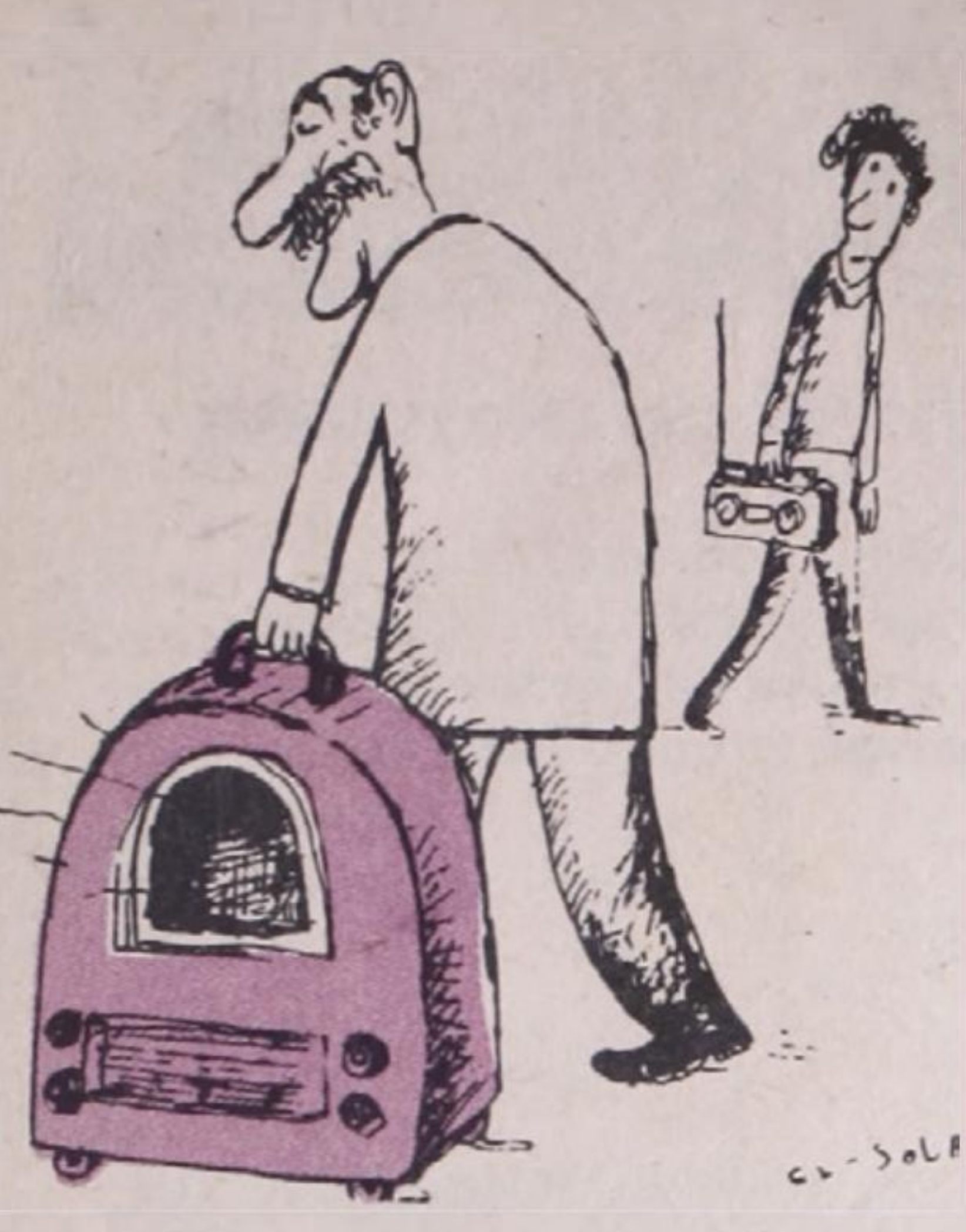

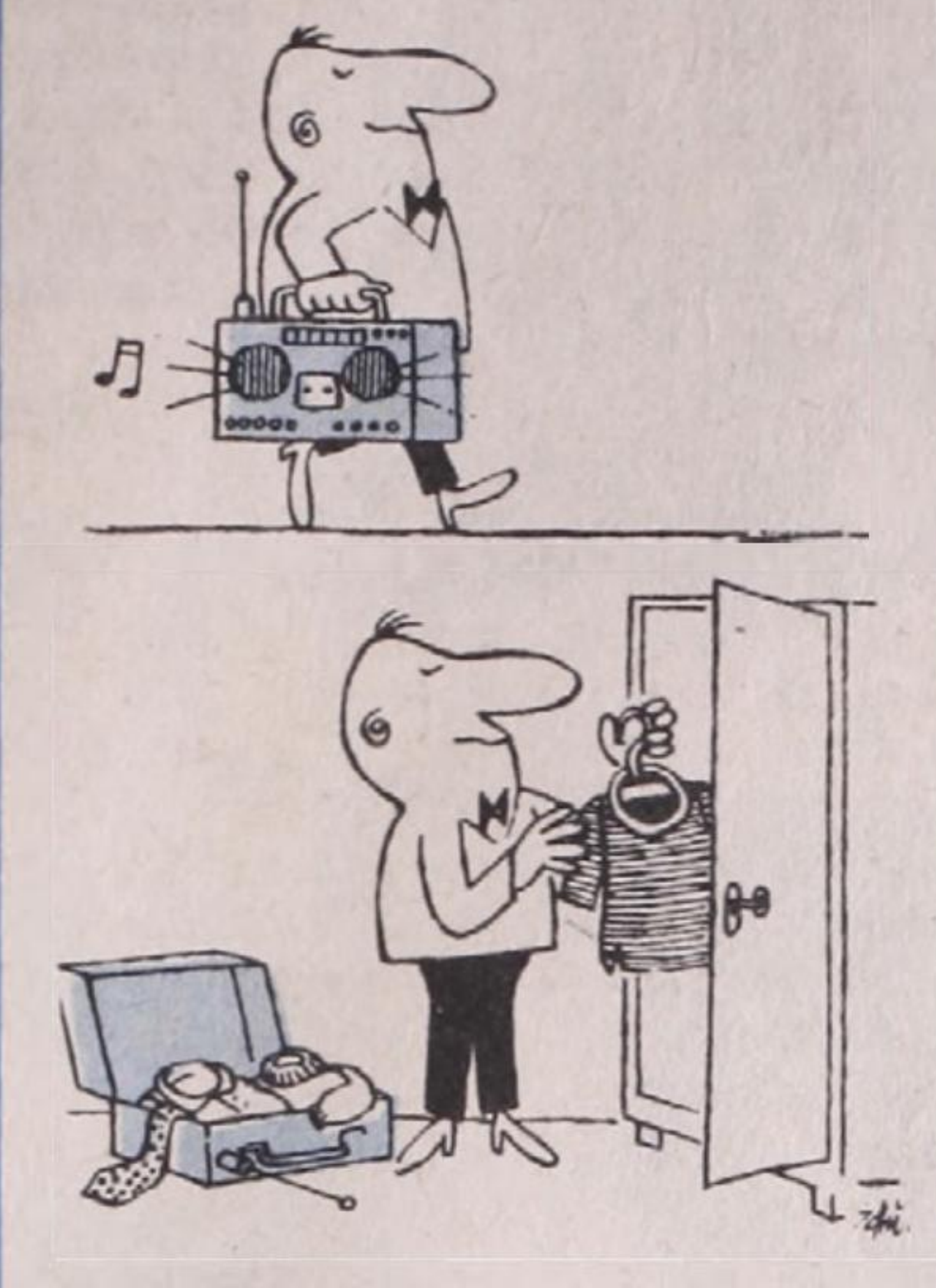

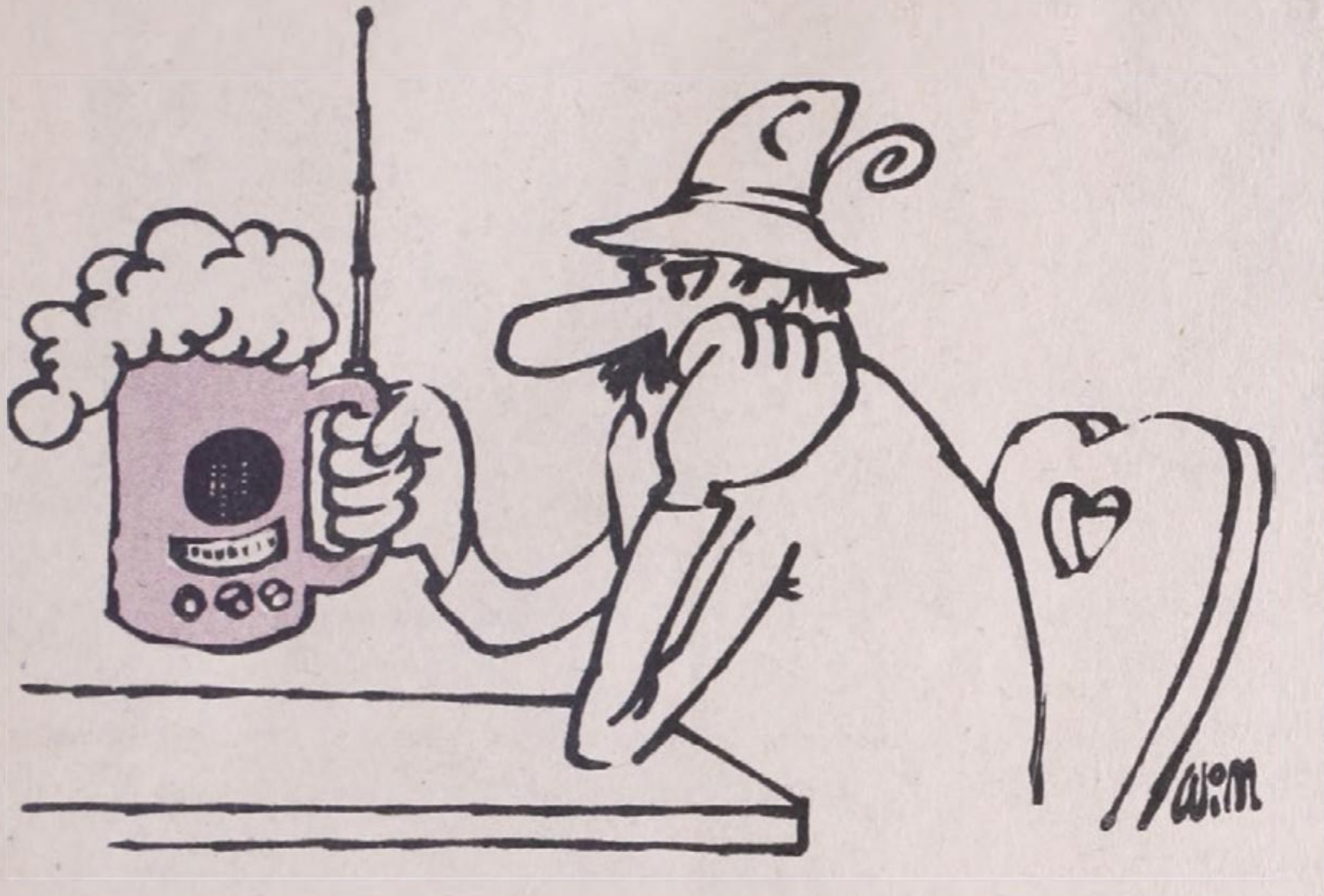

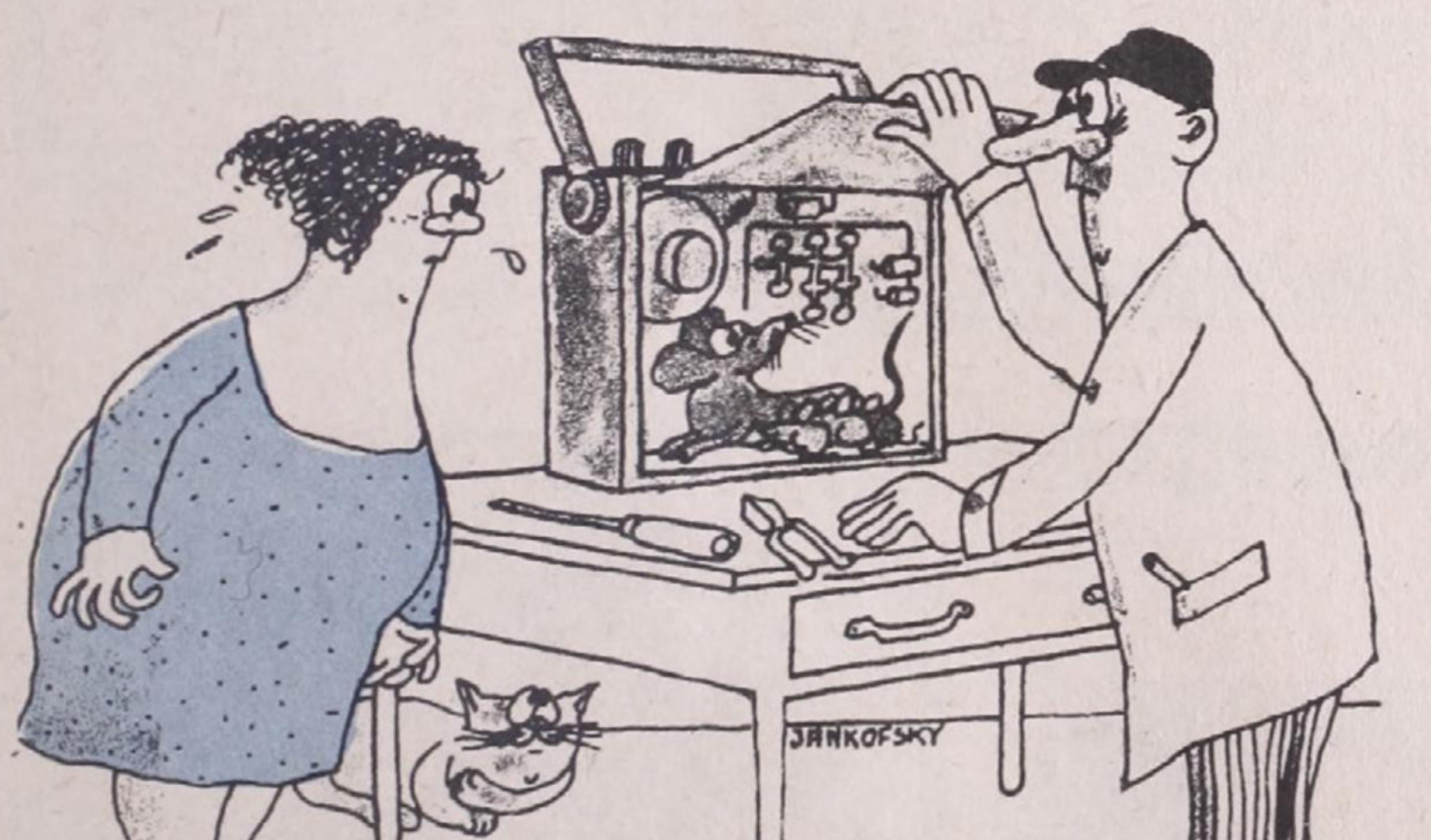

Ludas Matyi

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**
Főszerkesztő-helyettes: **MIKES GYÖRGY**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: **TILL IMRE** vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-07
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató

ISSN 0134—0611

TRIBÜN

A Brit Ökölvívó Szövetség edzőt keres a válogatott csapat mellé. Közmeglepetésre egy harminchét éves asszonyka is jelentkezett.

— 160 magas vagyok és 54 kiló — mondta. — Technikám és állóképességem kielégítő, hiszen odahaza gyakran vívok több menetes mérkőzéseket a férjemmel.

Isten óvja a királynőt. És a férjét.

*

John Thomas, a magasugrás egykori világrekordere nemrégiben szemüveget kapott.

— Remek dolog — lelkendezett. — Képzeljétek el, mostanában rengeteg ismerőssel találkozom, akiket évek óta nem is láttam.

*

Randall Cobb rettenetesen kikapott Larry Holmestól, a nehézsúlyú világbajnoktól.

— Az utolsó pillanatig nem adtam fel a reményt — mesélte, amikor végre kiengedték a kórházból. — Akkorákat ütött a fejemre, hogy végig bíztam benne, egyszercsak majd eltöri valahogyan a kezét.

*

Orlando Pizzolato nagyszerű eredménnyel nyerte tavaly a New York-i maratonit. Boldogsága csak akkor mérséklődött, amikor közölték vele, hogy egyéb díjak mellett egy új Mercedest is nyert.

— Jóságos ég — kiáltott fel. — Most, amikor olyan drága a benzin...

*

Egyre komorodik a sport.

— Képzeljétek el — mesélte Kevin Morris, a Swindon town sportorvosa —, már az egész csapatból csak ketten viccelődünk. A gyúró meg én. A játékosok hetenként össze-vissza kilencven percig hülyéskednek. A mérkőzésen.

(p. p.)

A januári (1. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének helyes megfejtése:

„Kistermetű emberek gyakran esnek nagyzási mániába."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Forintos Imréné, Zalameggyes, Kossuth u. 4. 8348
Özv. Muszti Ferencné, Balatonszárszó, Munkácsy út 37. 8624
Krasznár Gábor, Budapest, Berend u. 11. 1035

A nyereményeket postán küldjük el.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

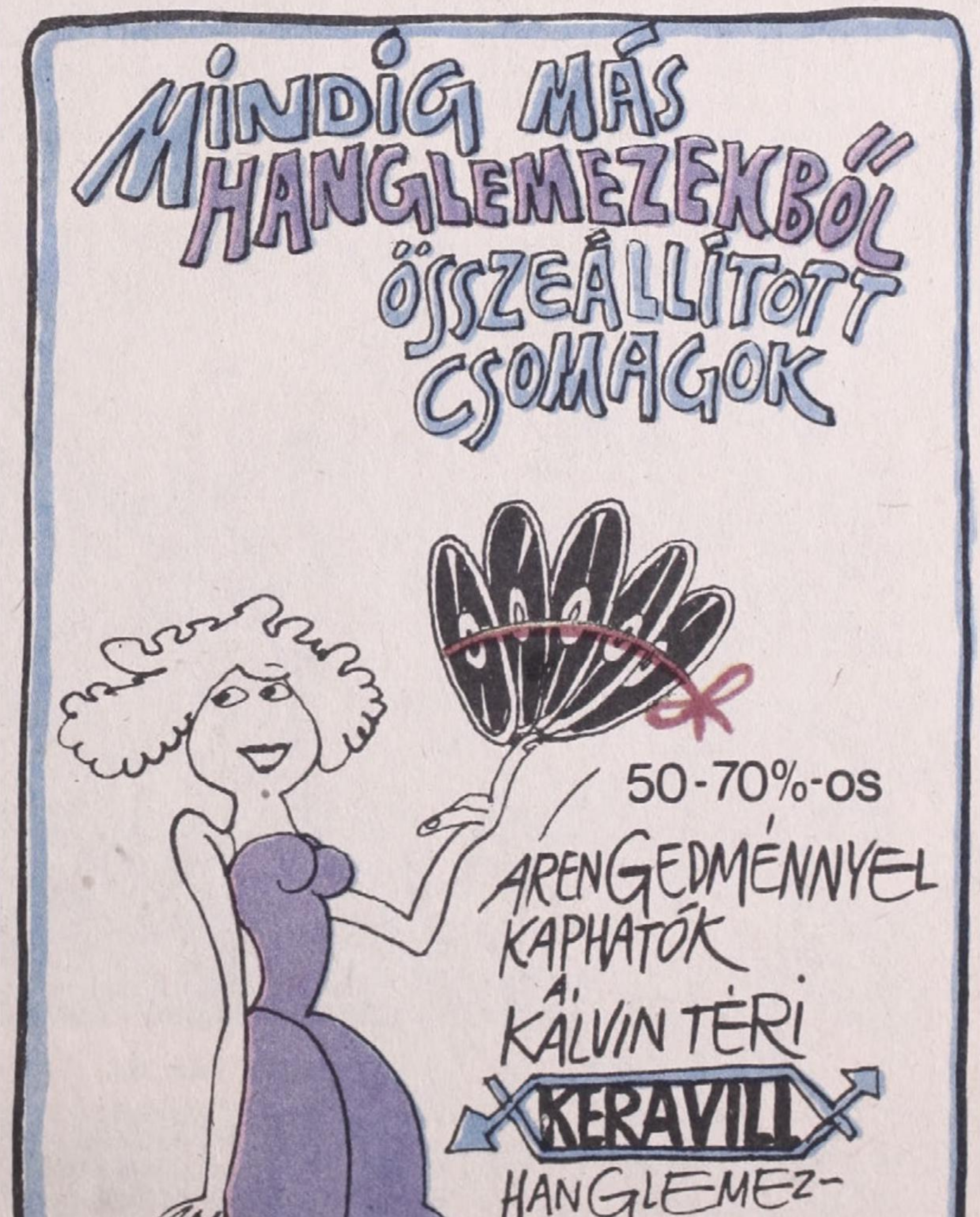

FULÖP GYÖRGY:

Kairói kalandok

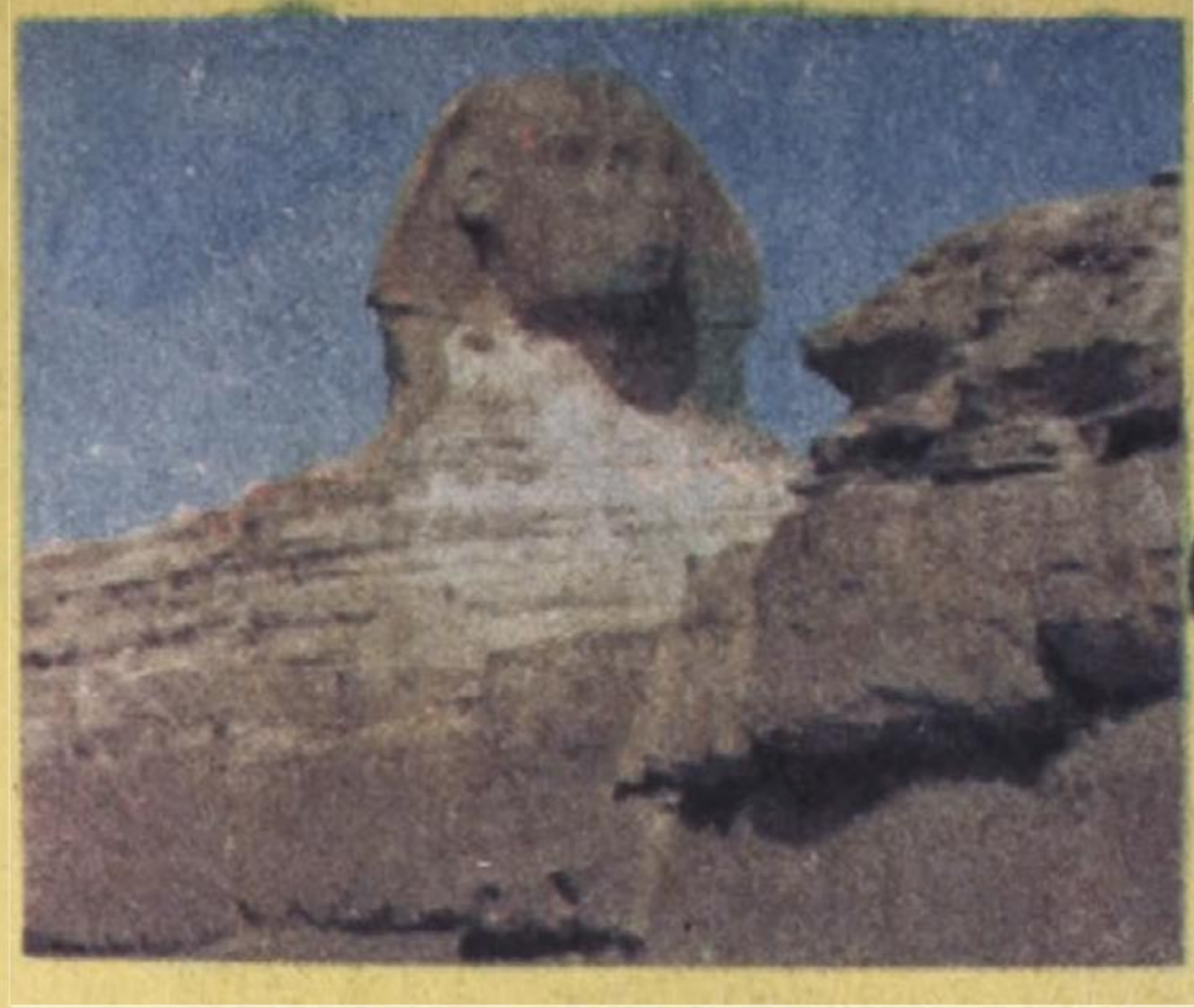

BAKSIS

A turista Egyiptomban
láthat népet tarka-barkát,
de csak ez a dacos személy
aki nem tartja a markát.

AZ EGYIPTOMI MÚZEUMBAN

Fő turista-attrakció
Tut Ankh Amon aranykincse.
Róla aztán elmondhatjuk:
nem volt fából a kilincse.

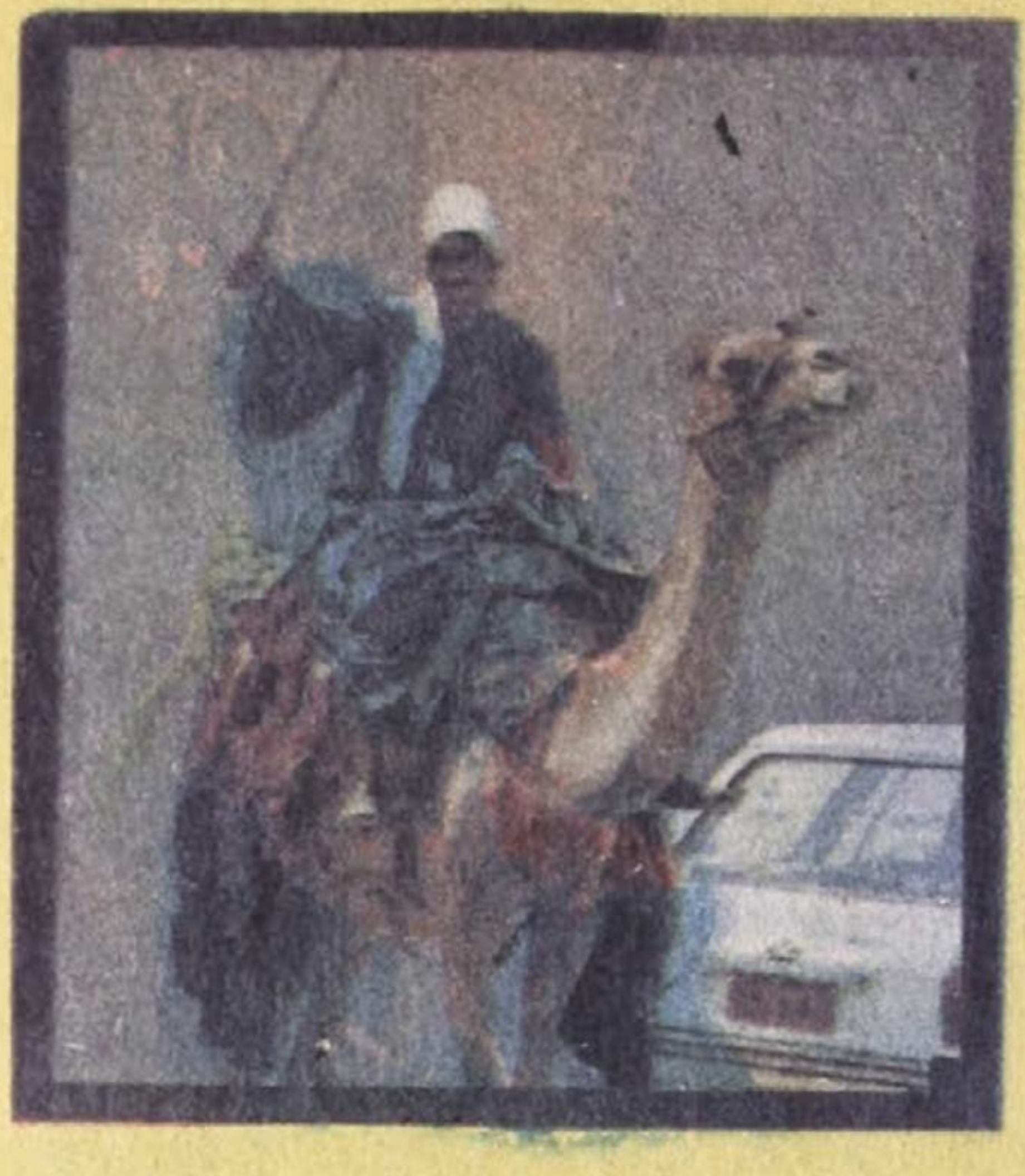

A KAIRÓI BUSZ

Egy arab bölcs mondta egyszer,
(nem jegyezték fel a nevét):
hogy a szörnyű-busznál könnyebb
megülni egy veszett tevét.

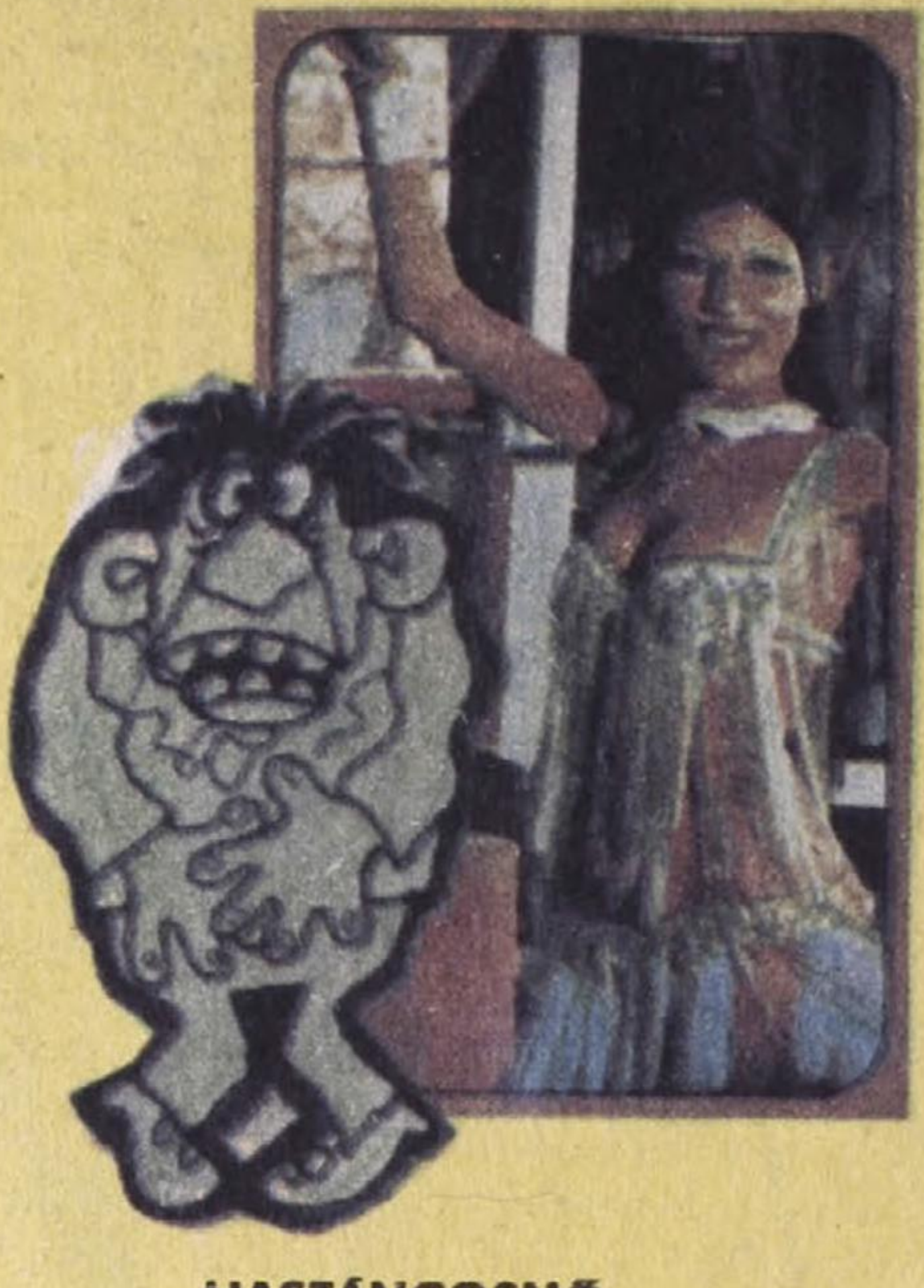

HASTÁNCOSNŐ

E kecses hölgy hastáncot jár
lengő hosszú éj-hajával . . .
Turista is járhat ilyet,
ha nem vigyáz a kajával!

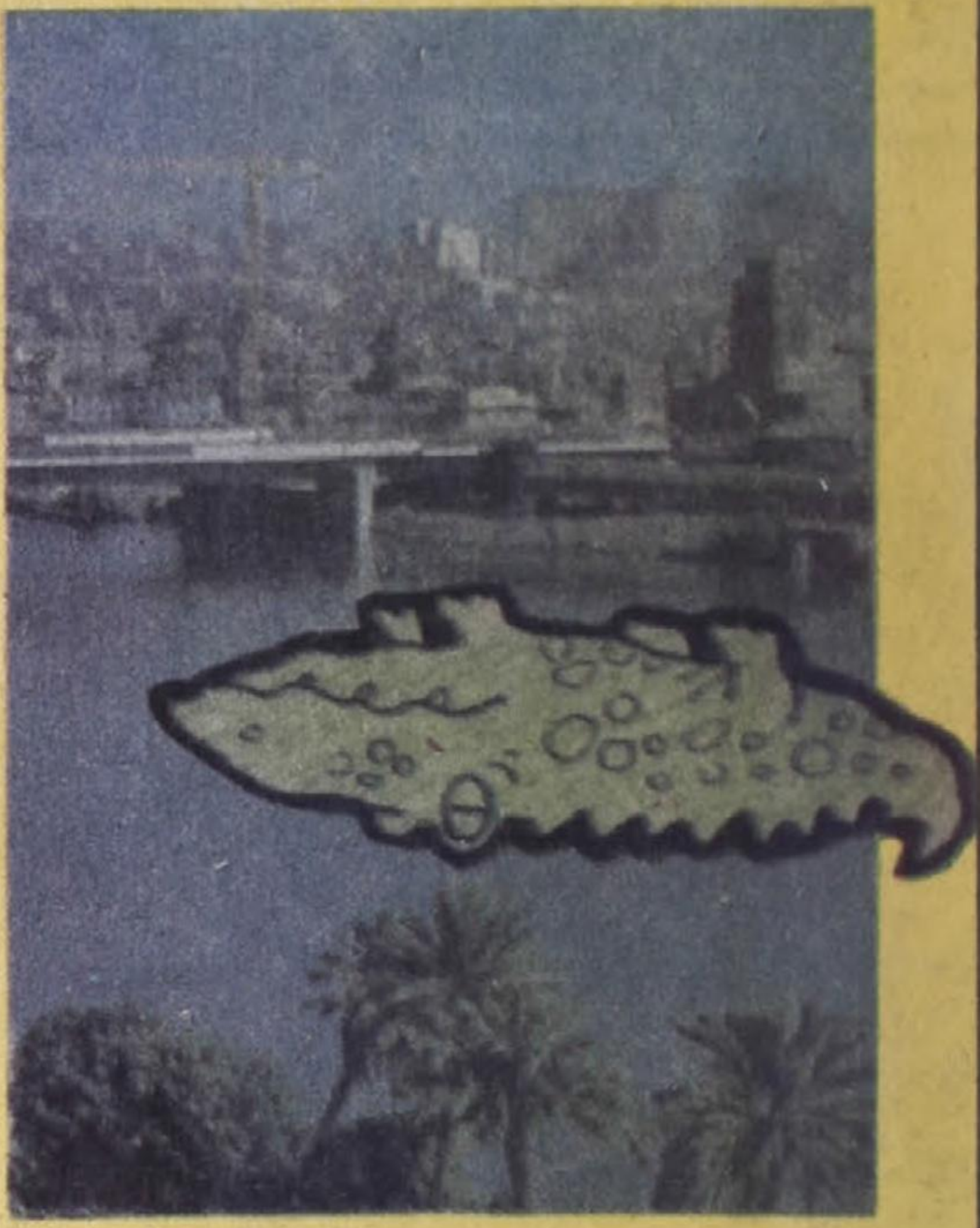

SZENNYEZŐDÉS

Duna mentén sovány vigasz:
sajnos úgy fest ma a Nílus,
hogy infarktust kapna benne
bármely edzett krokodilus.

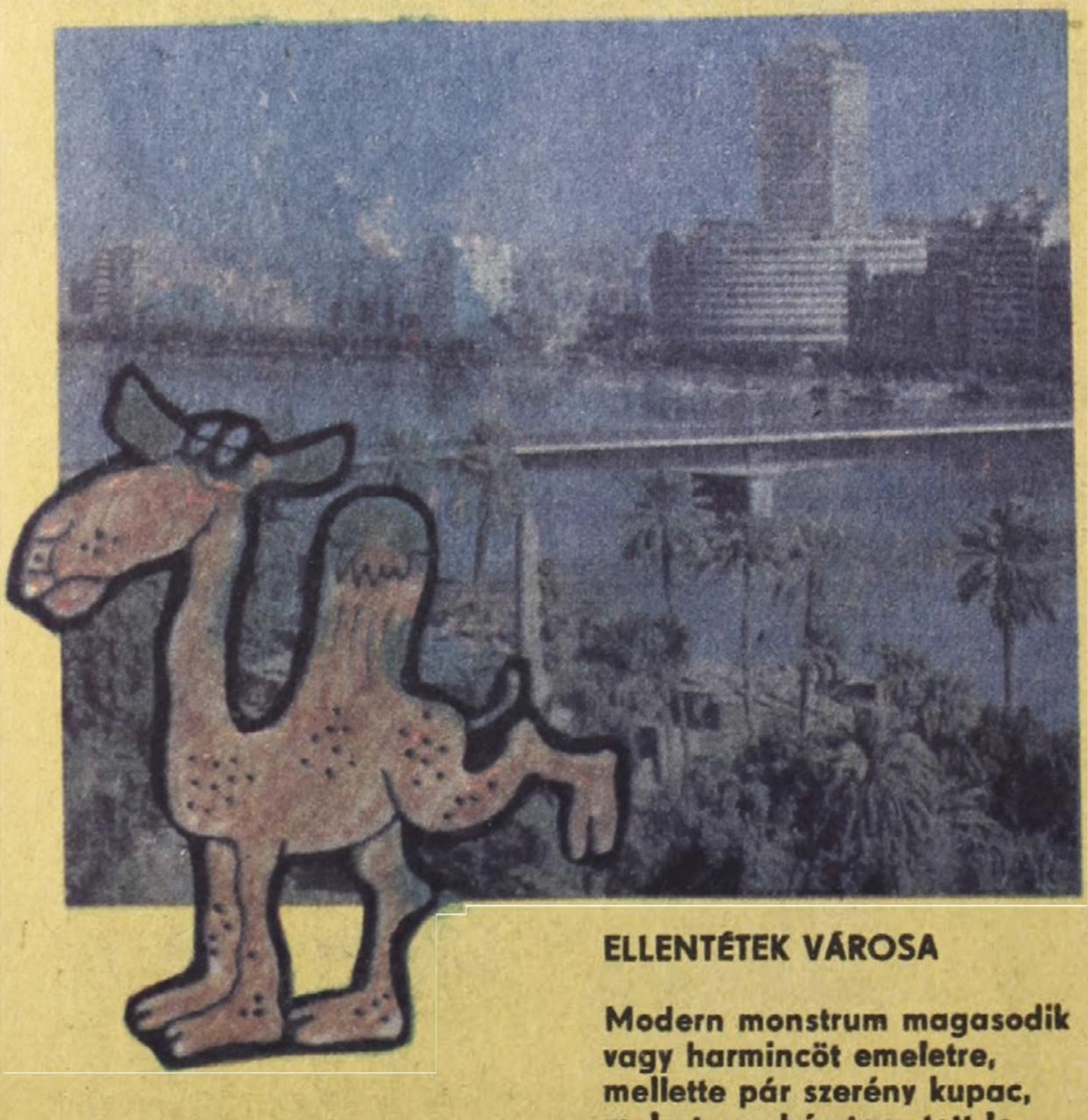

ELLENTÉTEK VÁROSA

Modern monstrum magasodik
vagy harmincöt emeletre,
mellette pár szerény kupac,
melyet egy bús teve tett le.

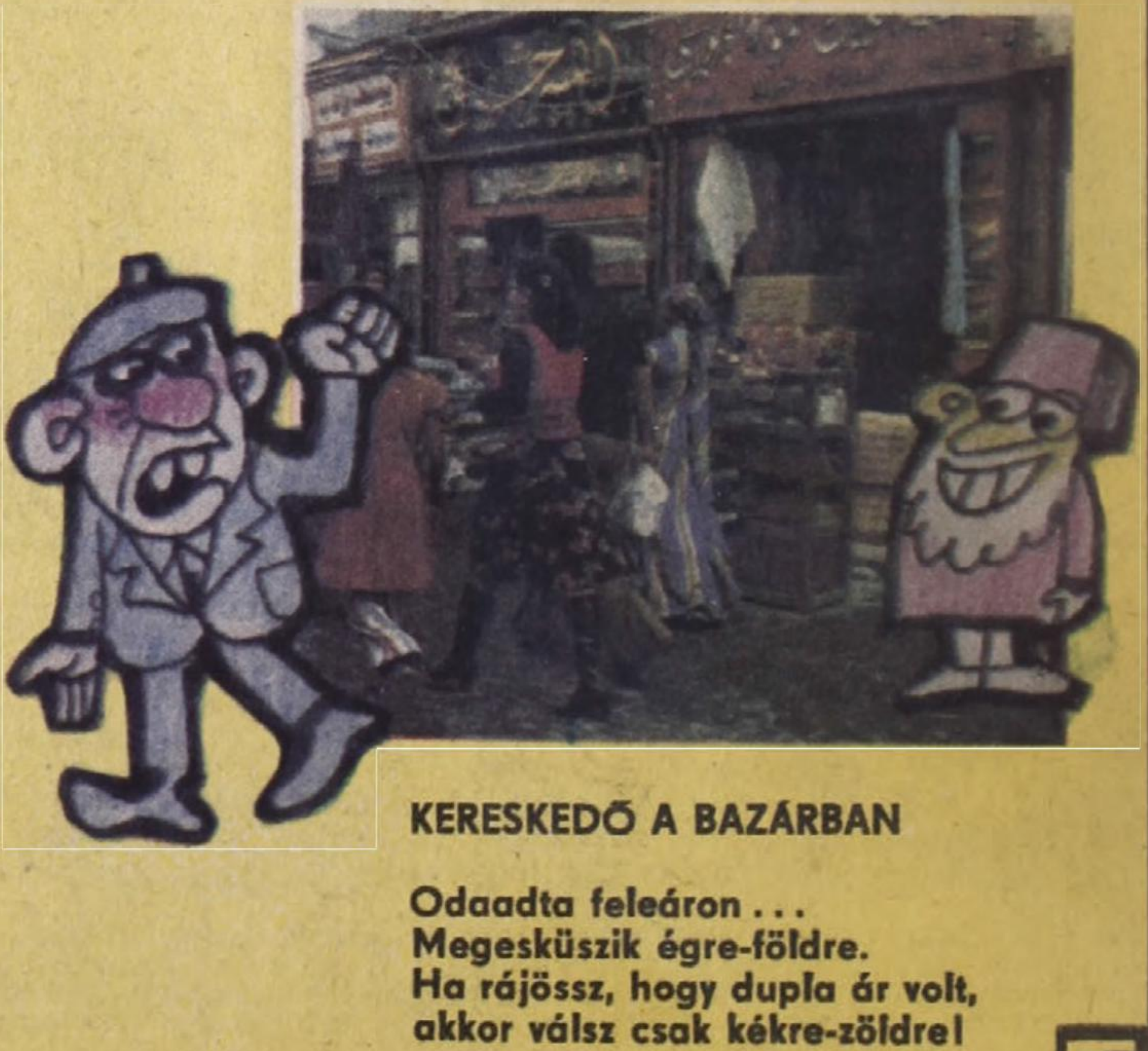

KERESKEDŐ A BAZÁRBAN

Odaadta feleáron . . .
Megesküszik égre-földre.
Ha rájössz, hogy dupla ár volt,
akkor válsz csak kékre-zöldre!